

BOHOSLUŽEBNÁ KNIHA Církve československé husitské

s biblickými čteními
podle Ekumenického lekcionáře

a

Liturgií podle patriarchy Karla Farského

II. díl – řada B

Praha 2014

BOHOSLUŽEBNÁ KNIHA

Církve československé husitské

s biblickými čteními podle Ekumenického lekcionáře
a Liturgií podle patriarchy Karla Farského

II. díl – řada B

Vydala Církev československá husitská

Praha 6, Wuchterlova 5, 160 00, edice Blahoslav

Připravil Mgr. Lukáš Bujna ve spolupráci s redakční skupinou ve složení
prof. ThDr. Zdeněk Kučera, ThDr. Petr Šandera, PaedDr. Zdeněk Kovalčík,
ThDr. Tomáš Butta

Jazyková korektura Mgr. Jana Krajčířiková

Grafická úprava Ing. Pavel Blažek, jpb

Tisk PBTisk, a. s.

Počet stran 238

Vydání první

Praha 2014

Copyright © Církev československá husitská, 2014

ISBN 978-80-7000-102-8

PŘEDMLUVA KE II. DÍLU BOHOSLUŽEBNÉ KNIHY

Slavíme církevní rok

Církevní rok je velmi pozoruhodný a rozmanitý útvar s bohatými dějinami. Představuje nosný základ víry i proměny dvoutisícileté křesťanské zbožnosti. Ústředním smyslem a obsahem církevního roku je svědectví o Ježíši Kristu – o jeho narození, životě, díle, utrpení, smrti, vzkříšení a oslavení na základě svědectví evangelií. Nejdůležitějšími svátky „roku Páně“ (temporálu), vycházejícími z biblického poselství, jsou Vánoce, Velikonoce a svatodušní svátky. Tyto hlavní křesťanské svátky mají tři fáze – čas přípravy, vlastní slavení a následující čas.

V době adventní se křesťané připravují na příchod Ježíše Krista. Jsou čtena starozákonní prorocká zaslíbení, která se dějinným příchodem Ježíše Krista uskutečňují a naplňují. Současně je tato doba spjata s eschatologickou nadějí druhého příchodu Krista, která byla živá v prvotní církvi.

Původně liturgické slavení narození Ježíše bylo jak na východě, tak na západě 6. ledna. Od 4. století bylo na západě spojeno s datem 25. prosince – zimního slunovratu. Vánoční svátky se soustřeďují na jedinečnou událost narození Ježíše Krista (L 2, 1-12), na tajemství inkarnace – vtělení Božího Syna (J 1, 14).

Svátek Zjevení Páně slavený 6. ledna ve východní církvi je spojen se svědectvím o Ježíšově křtu, v západní církvi se připomíná klanění králů narozenému Kristu (Mt 2, 1-12). V následujícím období po tomto svátku je demonstrováno Ježíšovo Boží synovství a jeho mesiášská moc ve slovech i skutcích. Podle novějšího členění liturgického roku v Římskokatolické církvi se označuje tento čas po Zjevení jako „mezidobí“, respektive jeho první část.

Postní doba, která je přípravou na velikonoční svátky, začíná Popeleční středou. Je zacílena k Ježíšově utrpení a kříži. Středem celého liturgického roku jsou Velikonoce. Je tomu tak ve východním i západním křesťanství. Datum Velikonoc bylo stanoveno koncilem v Niceji v roce 325 na první neděli po jarním úplňku a dosud platí. Z toho se vychází pro výpočet Velikonoc, které jsou pohyblivými svátky a v návaznosti na židovský svátek Pesach mají lunární charakter. Názvy pěti postních nedělí jsou podle starobylých introitů obsahujících verše žalmů: první postní Invocavit Ž 91, 15; druhá postní Reminiscere Ž 25, 6; třetí postní Oculi Ž 25, 15; čtvrtá postní Laetare Iz 66, 10 a pátá postní Judica Ž 43, 1.

Šestá neděle postní, tzv. Květná, latinsky Palmarum, se nazývá podle palmových ratolestí. Tato neděle zahajuje svatý týden, ve kterém následuje období tří dnů (triduum) od Zeleného čtvrtku přes Velký pátek a Bílou sobotu až k vigílii Hodu Božího

velikonočního. Jedná se o samotný střed církevního roku, kdy jsou v církvi zvěstovány a vyznávány podle Písma a liturgicky zpřítomňovány a slaveny klíčové spásné události z Ježíšova života – jeho ukřižování a vzkříšení. Velký pátek, spjatý se čtením pašijí, je vrcholným postním dnem, naproti tomu Neděle velikonoční s poselstvím o Ježíšově vzkříšení a zmrtyvýchvstání naopak je nejradostnějším dnem celého církevního roku. Po Velikonocích trvá radostný čas, jak to vyjadřují některé názvy z šesti nedělí podle bohoslužebných introitů: Quasimodogeniti 1 Pt 2, 2; Misericordias Domini Ž 33, 5; Jubilate Ž 66, 1; Cantate Ž 98, 1; Rogate (Iz 48, 20); Exaudi Ž 27, 7. Do tohoto radostného velikonočního času je vřazen čtyřicátý den Svátek nanebevstoupení Páně, který vychází z biblického svědectví L 24, 50-53 a Sk 1, 1-11. Jeho smyslem je zdůraznění, že ukřižovaný Ježíš je vítězný a oslavený Pán.

Třetím nejdůležitějším svátkem jsou Letnice, kdy církev slaví padesátý den po Velikonocích událost seslání Ducha svatého (Sk 2, 1nn). Otec a Syn sesílají Ducha svatého, z jehož životodárných zdrojů se rodí a žije církev. První neděle po svatodušních svátcích je svátek Boží Trojice (Trinitatis) jako důležitý dogmatický svátek z doby středověku.

Po svatodušních svátcích následuje nejdelší období církevního roku, kdy je dán prostor pro souvislejší biblickou zvěst (lectio continua). V západní církvi je označováno jako „mezidobí“, jeho druhá část. V liturgickém roce, kdy se užívá řada A, jsou to perikopy z Matoušova evangelia. V případě řady B, kterou obsahuje tato bohoslužebná kniha, se zpravidla čtou oddíly z Markova evangelia. V řadě C je čtení z Lukášova evangelia. Ke konci církevního roku se ve zvěsti církve podle biblických čtení vyskytují výzvy k bdělosti, motiv posledního soudu a Kristova věčného kralování.

Svátečním dnem týdenního rytmu křesťanů je neděle – „první den po sobotě“, slavený od počátku jako „den Páně“ (dies dominica). Každá neděle je oslavou vzkříšení Ježíše Krista. Především v tento den se pravidelně setkáváme jako církev k bohoslužbě – ke slyšení Božího slova z Písma svatého, k modlitbám a ke slavení svátosti večeře Páně, v níž se sjednocujeme ve víře se svým Pánem. Středem celého církevního roku i každé křesťanské bohoslužby – nedělní i v kterýkoli jiný den – je Ježíš Kristus jako obětovaný, vzkříšený a živý Pán (Zj 1, 18).

Svátky svědků víry a další památné dny

Samostatnou část této bohoslužebné knihy tvoří „Svátky a památné dny během roku“ – určitý základní „husitský sanktorál“. Obsahuje texty z Písma a modlitby pro tradiční svátky biblických postav, jako jsou Matka Páně Marie (15. 8.), Jan Křtitel (24. 6.), apoštolové Petr a Pavel (29. 6.) a prvomučedník Štěpán (26. 12.). Dále jsou zařazeny formuláře pro svědky Páně z české a moravské náboženské tradice – slovanští věrozvěstové Cyril a Metoděj (5. 7.), kníže Václav (28. 9.), sázavský opat Prokop (4. 7.),

Mistr Jan Hus (6. 7.), bratrský biskup, teolog a pedagog Jan Amos Komenský (*28. 3. a †15. 11.) a první patriarcha Karel Farský (*26. 7. a †12. 6.). Současně je zde uveden svátek Mučedníků a svědků Páně (1. 11.) i Památka zesnulých (2. 11.) a další svátky a památné dny, které se v naší církvi připomínají a slaví. V návaznosti na středověké utrakvisty od svého počátku slaví Církev československá husitská svátek Mistra Jana Husa jako Božího mučedníka. Tento svátek byl v 15. století spontánně zaveden nedlouho po jeho smrti a slaven dne 6. července. Pro Církev československou husitskou má mezi svědky Páně jistě významné místo Mistr Jan Hus, přesto nemají být v liturgickém životě opomíjeny ani další osobnosti jako příklady posilující víru, naději a lásku. V jednotě s křesťanským lidem si vážíme mučedníků a svědků Páně a jejich připomínání v Liturgii má důležitost pro vlastní živou tradici a současně má i ekumenický význam. Křesťanský svědek nás vede k Ježíši Kristu, neboť na jeho životě lze spatřovat působení Kristovy milosti, lásky a síly.

Poděkování a přání

Chtěl bych vyslovit vděčné poděkování těm, kteří tuto bohoslužebnou knihu s pečlivostí a láskou připravovali. Především bratru faráři Mgr. Lukáši Bujnovi, který se dlouhodobě této práci pro církev věnuje a vnáší cenné podněty pro rozvíjení liturgického života z poselství Písma a bohatosti tradice. Poděkování náleží bratru PaedDr. Zdeňku Kovalčíkovi za výběr doporučených písní a korektury i bratru prof. ThDr. Zdeňku Kučerovi a ThDr. Petru Šanderovi za jejich odborné rady, i všem dalším, kteří se na vydání této knihy i po jazykové a technické stránce podíleli. Tento díl bohoslužebné knihy vychází v čase 600. výročí podobojí a pro liturgický rok spojený s 600. jubileem Mistra Jana Husa. Ať nás tato výročí vybízí k vytrvalému zvěstování Božího slova a vděčnému slavení liturgie v našich náboženských obcích a na všech dalších místech. Otevírejme druhým Písmo svaté jako živé slovo a přistupujme společně s vírou a úctou k Ježíši Kristu přítomnému ve svátosti večeře Páně po příkladu středověkých utrakvistů. „Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý“ (Ž 34, 9).

ThDr. Tomáš Butta
patriarcha Církve československé husitské

ÚVODNÍ POZNÁMKA AUTORA

Já jsem ta cesta, pravda i život. (Jan 14, 6)

Při práci na II. dílu Bohoslužebné knihy jsem nemohl nemyslet na to, že letos uplyne rovných 600 let od obnovení přijímání svátosti eucharistie podobojí způsobou. Stalo se tak v pražském kostele u sv. Martina ve Zdi, a to díky Jakoubkovi ze Stříbra, blízkému spolupracovníkovi Jana Husa.

Sám Hus nejprve vybízel k opatrnosti („Kubo, nekvap“), ale posléze se k laickému kalichu postavil kladně a na dané téma v kostnickém žaláři sepsal i krátký traktátek O krvi Kristově. Na rozdíl od Jakoubka ovšem netvrdil, že přijímání z kalicha je nezbytnou podmínkou spásy.

Jakoubek se však jen držel do důsledků Kristova příkazu: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život“ (Jan 6, 53). Na této klíčové větě se zakládá celá kališnická teologie. Ta později rozvinula učení o dobrech, která věřící dostávají účastí na Kristově těle a krvi. V přijímání eucharistického chleba se stáváme nedílnou součástí Kristova těla, mystického společenství vykoupených. V přijímání eucharistického kalicha získáváme osobní podíl na Nové smlouvě, zpečetěné Kristovou krví prolitou na kříži.

Nebylo by správné oddávat se spekulacím, které šestisté jubileum je pro duchovní život naší husitské církve významnější, zdali letošní výročí obnovení podobojí, nebo výročí upálení kostnického mučedníka Jana Husa v roce 2015. Zkusme obě výročí vidět v úzké souvislosti. Osobnost Mistra Jana charakterizuje láska k pravdě. První pravdou je pro něho Kristus. Spojení s živým Kristem upevňuje právě přijímáním eucharistie. Víme, že už v předhusitské době začali reformátoři klást důraz na časté svaté přijímání. To dodávalo Husovi sílu jít za Kristem a následovat ho kamkoli, ano, i na smrt.

Přijímáním Krista v eucharistii se věřící člověk v jistém smyslu také stává eucharistií, znamením Kristovy přítomnosti ve světě. Francouzský pravoslavný teolog Olivier Clément píše, že Kristus přijímá svět eucharistickým způsobem – pozvedá jej k Bohu v díkůvzdání, posvěcuje jej a dává se mu. Když se křesťan stává eucharistií, daří se mu přistupovat ke světu a k lidem v tomto kristovském modu, čili v obětavé lásce, která nasazuje život za bratry a přátele. Láska se v životě a díle Mistra Jana rýsuje velice zřetelně. Kéž by vyzářovala i z nás!

Srpen L. P. 2014

Mgr. Lukáš Bujna, vikář

VÁNOČNÍ DOBA

1. NEDĚLE ADVENTNÍ

Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po svých stezkách. (Žalm 25, 4)

První čtení: Izajáš 64, 1-9

Jako když oheň spaluje suché roští a uvádí do varu vodu, tak dáš poznat svým protivníkům své jméno. Pronárody se budou před tebou chvět. Když jsi konal hrozné činy, jichž jsme se nenadáli, sestoupil's, a hory se před tvou tváří potácely. Od věků se něco takového neslyšelo, k sluchu neproniklo, oko nespátřilo, že by jiný bůh, mimo tebe, učinil něco pro toho, kdo na něj čeká. Zasaduješ se o toho, kdo s radostí koná spravedlnost, o ty, kdo na tebe pamatují na tvých cestách. Hle, byl jsi rozlícen, že jsme hřešili, na tvých cestách odvěkých však budeme zachráněni. Jako nečistí jsme byli všichni, všechna naše spravedlnost jako poskvrněný šat. Uvadli jsme všichni jako listí, naše nepravosti nás unášely jako vítr. Nebylo nikoho, kdo by vzýval tvé jméno, kdo by procítl a pevně se tě chopil, neboť jsi před námi ukryl svou tvář a nechal nás zmítat se pod mocí naší nepravosti. Ale nyní, Hospodine, tys náš Otec! My jsme hlína, tys náš tvůrce, a my všichni jsme dílo tvých rukou. Nebuď už tak rozlícen, Hospodine, naši nepravost už nikdy nepřipomínej. Prosíme, hleď, všichni jsme tvůj lid. Svatá města tvá se stala pouští, pouští se stal Sijón, pustou krajinou Jeruzalém.

Tužby adventní

2. Abychom na slavný příchod Kristův se připravovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokání činili a po cestách Božích kráčeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, vzbud' svou sílu a přijď mezi nás! Milostivě nás ochraňuj před hříchem a zachovej si nás pro den svého příchodu. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 1, 3-9

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Stále za vás Bohu děkuji pro milost Boží, která vám byla dána v Kristu Ježíši; on vás obohatil ve všem, v každém slovu i v každém poznání. Neboť svědectví o Kristu bylo mezi vámi potvrzeno, takže nejste pozadu v žádném daru milosti a čekáte, až se zjeví náš Pán Ježíš

Kristus. On vám bude oporou až do konce, abyste v onen den našeho Pána Ježíše Krista nebyli obviněni. Věrný je Bůh, který vás povolal do společenství se svým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem.

Evangelium: Marek 13, 24-37

Ježíš řekl: „V těch dnech po onom soužení zatmí se slunce, a měsíc ztratí svou záři, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti, které jsou v nebesích, se zachvějí. A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Tehdy vyšle anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř úhlů světa, od nejzazších konců země po nejzazší konec nebe. Od fíkovníku si vezměte poučení: Když už jeho větev raší a vyrazí listí, víte, že léto je blízko. Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi. Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane. Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec. Mějte se na pozoru, neboť nevíte, kdy ten čas přijde. Jako člověk, který je na cestách: než opustil svůj dům, dal každému služebníku odpovědnost za jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno; aby vás nenalezl spící, až znenadání přijde. Co vám říkám, říkám všem: Bděte!“

Verš k obětování: Žalm 85, 8

Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu!

Verš k požehnání: Marek 13, 31

„Nebe a země pominou, ale má slova nepominou,“ řekl Pán.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, čekáme na tebe a ty přicházíš a sytíš nás chlebem věčného života a dáváš nám pít z kalicha požehnání. Dej, ať zůstáváme bdělými a připravenými, abychom mohli stanout omilostněni před Synem člověka, až přijde v slávě. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 204, 158

2. NEDĚLE ADVENTNÍ

Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Každý tvor uzří spasení Boží.

(Lukáš 3, 4.6)

První čtení: Izajáš 40, 1-11

„Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpykal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy. Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnejte na pustině silnici pro našeho Boha! Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláň. I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa.“ Hlas toho, jenž praví: „Volej!“ I otázal se: „Co mám volat?“ „Všechno tvorstvo je tráva a všechna jeho spolehlivost jak polní kvítí. Tráva usychá, květ vadne, zavane-li na něj vítr Hospodinův. Věru, lid je pouhá tráva. Tráva usychá, květ vadne, ale slovo Boha našeho je stálé navěky.“ Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: „Hle, váš Bůh! Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády. Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek. Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromažďuje, v náručí je nosí, březí ovečky šetrně vede.“

Tužby adventní

2. Abychom na slavný příchod Kristův se připravovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokání činili a po cestách Božích kráčeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, posilni naše srdce a obnov nás, abychom tvému jednorozenému Synu připravili cestu do našich životů! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Petrův 3, 3-15a

Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: „Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.“ Těm, kdo toto tvrdí, zůstává utajeno, že dávná nebesa i země byly vyvolány slovem Božím z vody a před vodou chráněny. Vodou byl také tehdejší svět zatopen a zahynul. Týmž slovem jsou

udržována nynější nebesa a země, dokud nebudou zničena ohněm; Bůh je ponechal jen do dne soudu a záhuby bezbožných lidí. Ale tato jedna věc kéž vám nezůstane skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a tisíc let jako jeden den. Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. Den Páně přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žářem. Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost. Proto, milovaní, očekáváte-li takové věci, snažte se, abyste byli čistí a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem. A vězte, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse.

Evangelium: Marek 1, 1-8

Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího. Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám posla před tvou tvář, by ti připravil cestu. Hlas volajícího na poušti: »Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!« To se stalo, když Jan Křtitel vystoupil na poušti a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů.“ Celá judská krajina i všichni z Jeruzaléma vycházeli k němu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho křtít v řece Jordánu. Jan byl oděn velbloudí srstí, měl kožený pás kolem boků a jedl kobylky a med divokých včel. A kázal: „Za mnou přichází někdo silnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemínek jeho obuvi. Já jsem vás křtil vodou, on vás bude křtít Duchem svatým.“

Verše k obětování: Žalm 50, 2.5

Ze Sijónu, místa dokonalé krásy, zaskvěl se Bůh: „Shromážděte mi mé věrné, ty, kdo při oběti přijali mou smlouvu!“

Verš k požehnání: Marek 1, 4

Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, děkujeme ti, že nám dáváš okoušet dary nebeské hostiny. Pomoz nám, ať vyslyšíme slova proroků a obrátíme svá srdce k tobě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 36, 206, 314, 33

3. NEDĚLE ADVENTNÍ

Světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo.

(Jan 3, 19)

První čtení: Izajáš 61, 1-4.8-11

Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlíci, pozvednout truchlíci na Sijónu, dát jim místo popela na hlavu čelenku, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha beznaděje. Nazvou je Stromy spravedlnosti a Sadba Hospodinova k jeho oslavě. Co bylo od věků v troskách, vybudují, postaví, co kdysi bylo zpusťošeno, obnoví zničená města, zpusťošena po celá pokolení. „Neboť já Hospodin miluji právo, při zápalné oběti nenávidím vydírání. Jejich výdělek jim předám věrně a uzavřu s nimi smlouvu věčnou. Jejich potomstvo bude známé mezi pronárody a jejich potomci uprostřed národů. Všichni, kdo je spatří, rozpoznají na nich, že oni jsou to potomstvo, jemuž Hospodin žehná.“ Velmi se veselím z Hospodina, má duše jása k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz čelenku bere, a jako nevěstu, která se kráší svými šperky. Jako země dává vzrůst tomu, co klíčí, jako zahrada dává vzkličít tomu, co bylo zaseto, tak Panovník Hospodin dá vzkličít spravedlnosti a chvále přede všemi pronárody.

Tužby adventní

2. Abychom na slavný příchod Kristův se připravovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokání činili a po cestách Božích kráčeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, upevni naši vůli a otevři naše uši, ať nasloucháme hlasu proroků. Dej, abychom vydávali dobré svědectví tvému Synu! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Tesalonickým 5, 16-24

Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. Plamen Ducha nezhášejte, prorockými dary nepohrdejte. Všecko zkoumejte, dobrého se držte; zlého se chraňte v každé podobě. Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěti a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a po-

skvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní.

Evangelium: Jan 1, 6-8.19-28

Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Nic nepopřel a otevřeně vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Znovu se ho zeptali: „Jak to tedy je? Jsi Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme přinést odpověď těm, kdo nás poslali. Za koho se sám pokládáš?“ Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti: Urovnejte cestu Páně – jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti vyslaní byli z řad farizeů. Otázali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš ani Eliáš ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Uprostřed vás stojí, koho vy neznáte – ten, který přichází za mnou; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u jeho obuvi.“ To se stalo v Betanii, na druhém břehu Jordánu, kde Jan křtil.

Verš k obětování: Žalm 126, 3

Hospodin s námi učinil veliké věci, radovali jsme se.

Verš k požehnání: Jan 1, 26

Uprostřed vás stojí, koho vy neznáte – ten, který přichází za mnou.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, děkujeme ti, že jsme ve svátosti večeře Páně přijali odpuštění našich hříchů. Naplň nás radostí a pomoz nám připravit se na svátky Spasitelova narození! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 205, 208, 160

4. NEDĚLE ADVENTNÍ

Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel.

(Izajáš 7, 14)

První čtení: 2. Samuelova 7, 1-5.11-13

Když král už sídlil ve svém domě a Hospodin mu dopřál klid ode všech jeho okolních nepřátel, tu řekl král proroku Nátanovi: „Hleď, já sídlím v domě cedrovém, a Boží schrána sídlí pod stanovou houní.“ Nátan králi odpověděl: „Jen udělej vše, co máš na srdci, neboť Hospodin je s tebou.“ Ale té noci se stalo slovo Hospodinovo k Nátanovi: „Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Toto praví Hospodin: Ty mi chceš vybudovat dům, abych v něm sídlil? Hospodin ti oznamuje, že on vybuduje dům tobě. Až se naplní tvé dny a ty ulehneš ke svým otcům, dám po tobě povstat tvému potomku, který vzejde z tvého lůna, a upevním jeho království. Ten vybuduje dům pro mé jméno a já upevním jeho královský trůn navěky. Já mu budu Otcem a on mi bude synem.“

Tužby adventní

2. Abychom na slavný příchod Kristův se připravovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokání činili a po cestách Božích kráčeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, osvoboď nás od hříchů a daruj nám svou milost, abychom celému světu přinášeli tvou lásku! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 16, 25-27

Sláva tomu, který má moc upevnit vás ve víře podle mého evangelia a podle zvěsti Ježíše Krista: v ní je odhaleno tajemství, které od věčných časů nebylo vysloveno, nyní je však zjeveno prorockými Písmy a z příkazu věčného Boha stalo se známým mezi všemi národy, aby je poslušně přijali vírou. Jedinému moudrému Bohu buď skrze Ježíše Krista sláva na věky věků. Amen.

Evangelium: Lukáš 1, 26-38

Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do Galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria. Přistoupil k ní a řekl: „Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“ Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav

znamená. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.“ Maria řekla andělovi: „Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?“ Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. Hle, i tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná. Neboť u Boha není nic nemožného.“ Maria řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ Anděl pak od ní odešel.

Verš k obětování: Žalm 132, 8

Povstaň, Hospodine, k místu svého odpočinku, ty sám i schrána tvé moci!

Verš k požehnání: Lukáš 1, 38

Hle, jsem služebnice Páně, staň se mi podle tvého slova.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, děkujeme ti za příslib spásy, který jsme přijali ve svátosti večeře Páně. Veď nás, ať naše spasení uvádíme ve skutek! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 31, 209, 202

O Hospodinově milosrdenství chci zpívat věčně.

(Žalm 89, 2)

První čtení: Zacharjáš 2, 14-17

Plesej a raduj se, sijónská dcero, neboť už přicházím a budu bydlet uprostřed tebe, je výrok Hospodinův. V onen den se mnoho pronárodů přidruží k Hospodinu. Stanou se mým lidem a já budu bydlet uprostřed tebe. I poznáš, že mě k tobě poslal Hospodin zástupů. Pak se Hospodin ujme Judy jako svého dědičného podílu ve svaté zemi a znovu vyvolí Jeruzalém. Ztiš se před Hospodinem, veškeré tvorstvo, neboť se vypravil ze svého svatého příbytku.

Tužby adventní

2. Abychom na slavný příchod Kristův se připravovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokání činili a po cestách Božích kráčeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, děkujeme ti, že smíme slavit památku narození tvého Syna. Prosíme tě za všechny, kdo v něho nevěří, aby i oni našli radost z vykoupění! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Skutky 13, 16-26

Tu povstal Pavel, pokynul rukou a řekl: „Muži izraelští a s nimi vy, kteří ctíte jediného Boha, slyšte mne! Bůh tohoto izraelského lidu si vyvolil naše praotce, učinil z nich za jejich pobytu v Egyptě silný národ a vyvedl je odtud svou velkou mocí. Celych čtyřicet let trpělivě snášel jejich chování na poušti, a když vyhledal sedm národů v kanaánské zemi, dal ji v úděl svému lidu. To trvalo asi čtyři sta padesát let. Potom jim dával soudce až do proroka Samuele. Pak chtěli krále, a Bůh jim dal Saula, syna Kíšova, z pokolení Benjamínova, který jim vládl čtyřicet let. Ale zbavil ho moci a povolal jim za krále Davida, o němž vydal svědectví: »V Davidovi, synu Isajovu, jsem našel muže, jakého jsem měl na mysli. On splní vše, co chci.« A z Davidova potomstva dal Bůh Izraeli podle svého slibu Spasitele Ježíše. Před jeho vystoupením kázal Jan všemu izraelskému lidu, aby se odvrátili od svých hříchů a dali se pokřtít. Když Jan končil své poslání, řekl: »Já nejsem ten, za koho mě pokládáte. Za mnou přichází někdo, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek na jeho nohou.« Bratří z rodu Abrahamova i vy, kteří s nimi ctíte jediného Boha, nám bylo posláno toto slovo spásy.“

Evangelium: Lukáš 1, 67-79

Zachariáš byl naplněn Duchem svatým a takto prorocky promluvil: „Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid a vzbudil nám mocného spasitele z rodu Davida, svého služebníka, jak mluvil ústy svatých proroků od pradávna; zachránil nás od našich nepřátel a z rukou těch, kteří nás nenávidí, slitoval se nad našimi otci a rozpomenul se na svou svatou smlouvu, na přísahu, kterou učinil našemu otci Abrahamovi, že nám dá, abychom vysvobozeni z rukou nepřátel a prosti strachu jej zbožně a spravedlivě ctili po všechny dny svého života. A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu a dal jeho lidu poznat spásu v odpuštění hříchů, pro slitování a milosrdenství našeho Boha, jímž nás navštíví Vycházející z výsosti, aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje.“

Verš k obětování: Žalm 24, 7

Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.

Verše k požehnání: Lukáš 1, 68-69

Hospodin navštívil a vykoupil svůj lid a vzbudil nám mocného Spasitele.

Modlitba k požehnání

Pane Ježíši, ty ses ponížil a sestoupil's mezi nás, abychom poznali Otcovu lásku. Až znovu přijdeš ve slávě, dej, ať v tobě nevidíme přísného soudce, nýbrž laskavého Vykupitele! Buď tobě sláva navěky. Amen.

Vhodné písně: 203, 213, 214, 311

VIGILIE HODU BOŽÍHO VÁNOČNÍHO

24. prosince večer nebo v noci

Hospodin mi řekl: Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.

(Žalm 2, 7)

První čtení: Izajáš 9, 1.5-6 (2.6-7)

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje. Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

Tužby vánoční

2. Abychom za příchod Syna Božího na svět vděční byli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom poselství pokoje našim bližním přinášeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, tys učinil, aby dnešní svatá noc zazářila jasem pravého Světla. Dej, ať žijeme ve světle Ježíšovy přítomnosti, abychom v poslední den poznali světlo jeho slávy! Svým svatým Duchem nás osviť, ať přijmeme tvé Slovo – Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Titovi 2, 11-14

Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích.

Evangelium: Lukáš 2, 1-20

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala

dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou. A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“ Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: „Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“ Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli. Ale Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Verše k obětování: Žalm 96, 11.13

Nebesa se zaradují, rozjasá se země, vstříc Hospodinu, že přichází.

Verše k požehnání: Lukáš 2, 10.11

Zvěstuji vám velikou radost. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, o této noci jsi spojil nebe a zemi, neboť tvůj Syn vzal na sebe naši lidskou přirozenost. Upevni nás ve víře, ať stále vzhlížíme ke Kristu, a naplň nás nadějí, že až se čas naplní, budeme s ním sdílet věčný život ve tvém království! Jemu buď sláva navěky. Amen.

Vhodné písně: 207, 215, 219, 220, 227, 230, 210

HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ (NAROZENÍ PÁNĚ)

25. prosince

Narodí se nám dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce a Vládce pokoje. (Izajáš 9, 6)

První čtení: Izajáš 52, 7-10

Jak líbezné je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!“ Slyš! Tvoji strážní pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sijón. Zvučně spolu plesejte, jeruzalémské trosky, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pro národů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.

Tužby vánoční

2. Abychom za příchod Syna Božího na svět vděční byli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom poselství pokoje našim bližním přinášeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, děkujeme ti, že se tvůj Syn stal člověkem, aby světu vzešlo nové světlo spásy. Milostivě nás přijmi mezi své děti. Svým svatým Duchem nás osviť, ať přijmeme tvé Slovo – Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 1, 1-12

Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všecko svým mocným slovem. Když dokonal očištění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno. Komu kdy z andělů Bůh řekl: ›Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!‹ A jinde se praví: ›Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.‹ A když chce uvést Prvorozeného do světa, praví opět: ›Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!‹ O andělech je řečeno: ›Jeho andělé jsou vanutí větru a jeho služebníci plápolající oheň.‹ O Synovi však: ›Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království. Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad všechny tvé druhy.‹ A dále: ›Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi, i nebesa jsou dílem tvých rukou. Ona pominou, ty však zůstáváš; nebesa zvětšejí jako oděv, svineš je jako plášť a jako šat se změní, ty však jsi stále týž a tvá léta nikdy neustanou.‹

Evangelium: Jan 1, 1-14

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Verše k obětování: Žalm 93, 1.2

Hospodin kraluje! Oděl se důstojností. Oděl se Hospodin, opásal se mocí. Tvůj trůn pevně stojí odedávna. Ty jsi od věčnosti.

Verš k požehnání: Zacharjáš 9, 9

Rozjásej se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hláhol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a spásu nesoucí.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, tvůj Syn se proto narodil, aby se stal naším Spasitelem a učinil z nás tvé děti. Prosíme tě, ať nás uvede do tvého království, kde s tebou a Duchem svatým žije a kraluje po věky věků. Amen.

Vhodné písně: 211, 216, 228, 321, 210

1. NEDĚLE PO VÁNOCÍCH (RODINY PÁNĚ)

Je-li mezi Hodem Božím vánočním a Zjevením Páně jediná neděle, použije se pro ni formulář 2. neděle po Vánocích. V takovém případě se svátek Rodiny Páně bude slavit 30. prosince podle tohoto formuláře 1. neděle po Vánocích.

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo chodí po jeho cestách! (Žalm 128, 1)

První čtení: Izajáš 61, 10 - 62, 3

Velmi se veselím z Hospodina, má duše jásá k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz členku bere, a jako nevěstu, která se kráší svými šperky. Jako země dává vzrůst tomu, co klíčí, jako zahrada dává vzklíčit tomu, co bylo zaseto, tak Panovník Hospodin dá vzklíčit spravedlnosti a chvále přede všemi pronárody. Kvůli Sijónu nebudu zticha, kvůli Jeruzalému si nedopřeji odpočinku, dokud jako záře nevzejde jeho spravedlnost, dokud jako pochoděň nevzplane jeho spása. Pronárody spatří tvoji spravedlnost a všichni králové tvou slávu. Nazvou tě novým jménem, jež určila Hospodinova ústa. Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce a královským turbanem v dlaních svého Boha.

Tužby

2. Abychom ve svých rodinách Boží lásku předávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v církvi náš duchovní domov nacházeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, jako jsi ochraňoval život dítěte Ježíše, chraň i nás a všechny potřebné, neboť na vlastní síly se nemůžeme spoléhat. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Galatským 4, 4-7

Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny. Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího: „Abba, Otče.“ A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.

Evangelium: Lukáš 2, 22-40

Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina – jak je psáno v zákoně Páně: »vše,

co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu – a aby podle ustanovení zákona obětovali dvě hrdličky nebo dvě holoubata. V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním. Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužítí smrti, dokud ne spatří Hospodinova Mesiáše. A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předpisoval Zákon, vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha: „Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, neboť mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil přede všemi národy – světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“ Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: „Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“ Žila tu i prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z pokolení Ašerova. Byla již pokročilého věku; když se jako dívka provdala, žila se svým mužem sedm let a pak byla vdovou až do svého osmdesátého čtvrtého roku. Nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty i modlitbami. A v tu chvíli k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupění Jeruzaléma. Když Josef a Maria vše řádně vykonali podle zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním.

Verše k obětování: Žalm 31, 15-16

Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.“

Verše k požehnání: Lukáš 2, 30-32

Mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil přede všemi národy – světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, tvůj milovaný Syn sdílel v Nazaretu život lidské rodiny. Pomoz nám, ať v církvi žijeme jako jedna rodina tvých dětí, sjednoceni společnou vírou! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 212, 218, 223, 318, 210

Hospodine, zachraň nás, tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu.

(Žalm 106, 47)

První čtení: Exodus 34, 1-7a

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vytesej si dvě kamenné desky jako ty první, já na ty desky napíšu slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztránil. Připrav se na ráno; vystoupíš zrána na horu Sínaj a postavíš se tam na vrcholku hory ke mně. Nikdo s tebou nevystoupí, a též ať se na celé hoře nikdo neukáže, ani brav nebo skot ať se nepase poblíž té hory.“ Mojžíš tedy vytesal dvě kamenné desky, jako ty první. Za časného jitra vystoupil na horu Sínaj, jak mu Hospodin přikázal, a do rukou vzal obě kamenné desky. Tu sestoupil Hospodin v oblaku. Mojžíš tam zůstal stát s ním a vzýval Hospodinovo jméno. Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: „Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích.“

Tužby novoroční

2. Abychom v novém roce požehnáním a ochranou provázeni byli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom ve jméno Kristovo svou víru a naději neustále skládali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, tvůj Syn byl obřezán podle Zákona a obdržel jméno nad každé jméno. Pomoz nám, ať v jeho jméno doufáme, ať mu sloužíme a svědčíme o něm, že je Spasitelem světa! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 1, 1-7

Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola, vyvolený ke zvěstování Božího evangelia, jež Bůh ústy svých proroků předem zaslíbil ve svatých Písmech, evangelia o jeho Synu, který tělem pocházel z rodu Davidova, ale Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího Syna, evangelia o Ježíši Kristu, našem Pánu. Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechly a uvěřily všechny národy; k nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem.

Všem vám v Římě, kdo jste Bohem milováni a povoláni ke svatosti: milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Evangelium: Lukáš 2, 15-21

Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: „Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“ Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli. Ale Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřízce, dali mu jméno Ježíš, které dostal od anděla dříve, než jej matka počala.

Verš k obětování: Žalm 8, 2

Hospodine, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi!

Verše k požehnání: Žalm 115, 12.13

Hospodin na nás pamatuje, žehná těm, kteří se bojí Hospodina, jak malým, tak velkým.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, prosíme tě, ať vše dobré konáme v moci jména, které je nad každé jméno – v požehnaném jménu tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 272, 60, 232, 234, 210

2. NEDĚLE PO VÁNOCÍCH

Hospodin kraluje! Oděl se důstojností. Oděl se Hospodin, opásal se mocí.

(Žalm 93, 1)

První čtení: Jeremjáš 31, 7-11

Toto praví Hospodin: „Radostně plesejte vstříc Jákobovi, jásejte nad tím, který je hlavou pronárodů, vzdávejte chválu, rozhlašujte: »Hospodin spasil tvůj lid, pozůstatek Izraele.« Hle, přivedu je ze země severní, shromáždím je z nejudlehlejších koutů země. Bude mezi nimi slepý a kulhavý, těhotná, i ta, jež právě porodila. Vráť se sem veliké shromáždění. Přijdou s pláčem a s prosbami o smilování, já je povedu. Dovedu je k potokům, jež mají vodu, cestou přímou, na níž neklopýtnou. Budu Izraeli otcem, Efrajim bude můj prvorozený.“ Slyšte, pronárody, Hospodinovo slovo, na vzdálených ostrovech oznamte toto: „Ten, který rozmetal Izraele, shromáždí jej, bude jej střežit jako pastýř své stádo.“ Hospodin zaplatí za Jákoba, vykoupí ho z rukou silnějšího.

Tužby vánoční

2. Abychom za příchod Syna Božího na svět vděční byli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom poselství pokoje našim bližním přinášeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, celý svět jsi naplnil světlem svého vtěleného Slova. Pomoz nám, abychom se tvým Světlem nechali vést ve všem, co konáme! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 1, 3-14

Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů; v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří. Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny a chválili slávu jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším. V něm jsme vykoupeni jeho obětí a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost, kterou nás zahrnul ve vší moudrosti a prozíravosti, když nám dal poznat tajemství svého záměru, svého milostivého rozhodnutí, jímž si předsevzal, že podle svého plánu, až se naplní čas, přivede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu. On je ten, v němž se nám od Boha, jenž všechno působí rozhodnutím své vůle, dostalo podílu na předem daném poslání,

abychom my, kteří jsme na Krista upnuli svou naději, stali se chválou jeho slávy. V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého jako závdavek našeho dědictví na vykoupení těch, které si Bůh vydobyl k chvále své slávy.

Evangelium: Jan 1, 10-18

Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydal svědectví a volal: „To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já.“ Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náruči Otcově, nám o něm řekl.

Verše k obětování: Žalm 118, 26.27

Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Hospodin je Bůh, dává nám světlo.

Verš k požehnání: Jan 1, 12

Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, děkujeme ti za to, že jsi na svět seslal světlo své slávy. Přiveď nás a všechny lidi k poznání tohoto Světla - tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 227, 231, 316, 317, 320, 210

ZJEVENÍ PÁNĚ (EPIFANIE)

6. ledna

I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte.
(Malachiáš 3, 1)

První čtení: Izajáš 60, 1-6

Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu, jenž nad tebou vzejde. Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě; zdaleka přijdou tví synové a dcery tvé budou v náručí chovány. Až to spatříš, rozzáříš se, tvé ustrašené srdce se radostně rozbuší, neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů. Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Éfy; přijdou všichni ze Sábý, ponесou zlato a kadidlo a budou radostně zvěstovat Hospodinovu chválu.

Tužby

2. Aby všichni lidé světlem Kristovým osvitit se nechali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby slovo Boží jako svíce našim krokům zářilo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, v zářícím světle hvězdy jsi národům zjevil vtělení svého Syna. Světlem své lásky proměň naše srdce a přijmi je jako oběť, kterou ti podáváme ke tvé chvále! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 3, 1-12

Proto jsem já, Pavel, vězněm Krista Ježíše pro vás pohany. Slyšeli jste přece o milosti, kterou mi Bůh podle svého plánu udělil kvůli vám: dal mi ve zjevení poznat tajemství, které jsem vám právě několika slovy vypsál. Z toho můžete vyčíst, že jsem porozuměl Kristovu tajemství, které v dřívějších pokoleních nebylo lidem známo, ale nyní je Duchem zjeveno jeho svatým apoštolům a prorokům: že pohané jsou spoludědicové, část společného těla, a mají v Kristu Ježíši podíl na zaslíbeních evangelia. Jeho služebníkem jsem se stal, když mě Bůh obdaroval svou milostí a působí ve mně svou mocí: mně, daleko nejmenšímu ze všech bratří, byla dána ta milost, abych pohanům zvěstoval nevystižitelné Kristovo bohatství a vynesl na světlo smysl tajemství od věků

ukrytého v Bohu, jenž vše stvořil: Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církve dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost, podle odvěkého určení, které naplnil v Kristu Ježíši, našem Pánu. V něm smíme i my ve víře přistupovat k Bohu svobodně a s důvěrou.

Evangelium: Matouš 2, 1-12

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: ›A ty Betléme v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.‹“ Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit.“ Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.

Verš k obětování: Žalm 72, 11

Všichni králové se mu budou klanět, všechny národy mu budou sloužit.

Verš k požehnání: Matouš 2, 2

Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, ty jsi pravé Světlo, které odnepaměti lidé hledají a vyhlížejí. Děkujeme ti, žeš nám světlo své slávy zjevil na tváři svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 226, 221, 222, 319, 210

1. NEDĚLE PO ZJEVENÍ – KŘTU PÁNĚ

7. - 13. ledna

Vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.

(Galatským 3, 27)

První čtení: Genesis 1, 1-5

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami vznášel se Duch Boží. I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. Světlo nazval Bůh dnem a tmou nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první.

Tužby

2. Abychom radostně přicházeli k prameni vody živé, tryskající do života věčného, modleme se k Hospodinu.

3. Aby všem lidem, kteří trpí hladem a žízní, účinné pomoci se dostávalo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, Otče světla a Dárce dobra, tvůj Duch se vznášel nad vodami při stvoření světa i nad vodami Jordánu. Ponoř nás ve svou milost a svým Duchem nás přetvoř, abychom následovali tvého Syna! Prosíme tě, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Skutky 19, 1-7

Zatímco byl Apollos v Korintu, prošel Pavel hornatým vnitrozemím a přišel do Efezu; tam se setkal s nějakými učedníky. Zeptal se jich: „Když jste uvěřili, přijali jste Ducha svatého?“ Odpověděli mu: „Vůbec jsme neslyšeli, že je seslán Duch svatý.“ Pavel řekl: „Jakým křtem jste tedy byli pokřtěni?“ Oni řekli: „Křtem Janovým.“ Tu jim Pavel prohlásil: „Jan křtil ty, kteří se odvrátili od svých hříchů, a vybízel lid, aby uvěřili v toho, který přijde po něm – v Ježíše.“ Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše. Jakmile na ně Pavel vložil ruce, sestoupil na ně Duch svatý a oni mluvili v prorockém vytržení. Těch mužů bylo asi dvanáct.

Evangelium: Marek 1, 4-11

To se stalo, když Jan Křtitel vystoupil na poušti a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů.“ Celá judská krajina i všichni z Jeruzaléma vycházeli k němu,

vyznávali své hříchy a dávali se od něho křtít v řece Jordánu. Jan byl oděn velbloudí srs-
tí, měl kožený pás kolem boků a jedl kobylinky a med divokých včel. A kázal: „Za mnou
přichází někdo silnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemínek
jeho obuvi. Já jsem vás křtil vodou, on vás bude křtít Duchem svatým.“ V těch dnech
přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu od Jana pokřtěn. Vtom, jak vystupoval
z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj. A z nebe
se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“

Verš k obětování: Žalm 89, 21

Nalezl jsem Davida, svého služebníka, pomazal jsem ho svým olejem svatým.

Verš k požehnání: Marek 1, 11

Z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, tys otevřel nebesa a při křtu svého milovaného Syna jsi zjevil sebe
sama jako Otce. Prosíme tě, mocí svého Ducha dovrš dílo našeho znovuzrození, které
se naším křtem započalo! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 5, 60, 155, 170, 335

2. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (2. V MEZIDOBÍ)

14. – 20. ledna

Ať se ti klaní celá země a zpívá ti žalmy, ať zpívá žalmy tvému jménu. (Žalm 66, 4)

První čtení: 1. Samuelova 3, 3b-10.19

Samuel ležel v Hospodinově chrámě, kde byla Boží schrána. Hospodin zavolal na Samuela. On odpověděl: „Tu jsem.“ Běžel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ On však řekl: „Nevolal jsem, lehni si zase.“ Šel si tedy lehnout. Ale Hospodin zavolal Samuela znovu. Samuel vstal, šel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ On však řekl: „Nevolal jsem, můj synu, lehni si zase.“ Samuel ještě Hospodina neznal a Hospodinovo slovo mu ještě nebylo zjeveno. A znovu, potřetí, zavolal Hospodin Samuela. On vstal, šel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ Tu Élí pochopil, že mládence volá Hospodin. I řekl Élí Samuelovi: „Jdi si lehnout; jestliže tě zavolá, řekneš: Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší.“ Samuel si tedy šel lehnout na své místo. A Hospodin přišel, stanul a zavolal jako předtím: „Samueli, Samueli!“ Samuel odpověděl: „Mluv, tvůj služebník slyší.“ Tak Samuel vyrůstal a Hospodin byl s ním. Nedopustil, aby některé z jeho slov padlo na zem.

Tužby pro dobu po Zjevení

2. Abychom Pána Ježíše slovy vyznávali i životem následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Božímu slovu pozorně naslouchali a ve skutek je uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za všechny dary, které nám dáváš. Kež bychom tě lépe poznali, hlouběji milovali a den za dnem opravdověji následovali! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 6, 12-20

„Všechno je mi dovoleno“ – ano, ale ne všechno prospívá. „Všechno je mi dovoleno“ – ano, ale ničím se nedám zotročit. Jídlo je pro žaludek a žaludek pro jídlo; Bůh však jednou učiní konec obojímu. Tělo však není pro smilstvo, nýbrž pro Pána, a Pán pro tělo. Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí i nás. Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Mám tedy z údů Kristových učinit údy nevěstky? Rozhodně ne! Což nevíte, že kdo se oddá nevěstce, je s ní jedno tělo? Je přece řečeno: „Budou ti dva jedno tělo.“ Kdo

se oddá Pánu, je s ním jeden duch. Varujte se smilstva! Žádný jiný hřích, kterého by se člověk dopustil, netýká se jeho těla; kdo se však dopouští smilstva, hřeší proti vlastnímu tělu. Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě! Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.

Evangelium: Jan 1, 43-51

Druhého dne se Ježíš rozhodl vydat na cestu do Galileje. Vyhledal Filipa a řekl mu: „Následuj mě!“ Filip byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova; Filip zase vyhledal Natanaela a řekl mu: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta.“ Natanael mu namítl: „Z Nazareta? Co odtamtud může vzejít dobrého?“ Filip mu odpoví: „Pojď a přesvědč se!“ Ježíš spatřil Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: „Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti.“ Řekl mu Natanael: „Odkud mě znáš?“ Ježíš mu odpověděl: „Dříve, než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod fíkem.“ „Mistře,“ řekl mu Natanael, „ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele.“ Ježíš mu odpověděl: „Ty věříš proto, že jsem ti řekl: ›Viděl jsem tě pod fíkem?‹ Uvidíš věci daleko větší.“ A dodal: „Amen, amen, pravím vám, užití nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.“

Verš k obětování: Žalm 63, 2

Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žízní.

Verš k požehnání: Žalm 20, 6

Budeme plesat nad tvým vítězstvím, vztyčíme praporec ve jménu svého Boha.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás živíš svým Slovem a chlebem života. Naplň nás i svým Duchem, abychom ve světě zářili světlem tvé slávy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 14, 35, 43, 185, 188

3. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (3. V MEZIDOBÍ)

21. – 27. ledna

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci. Zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. (Žalm 98, 1.2)

První čtení (varianta I): Jonáš 3, 1-5.10

I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi podruhé: „Vstaň, jdi do Ninive, toho velkého města, a svolávej v něm, co ti uložím.“ Jonáš tedy vstal a šel do Ninive, jak mu Hospodin uložil. Ninive bylo veliké město před Bohem, muselo se jím procházet tři dny. Jonáš vešel do města, procházel jím jeden den a volal: „Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno.“ I uvěřili ninivští muži Bohu, vyhlásili půst a oblékli si žíněné suknice od největšího až po nejmenšího. I viděl Bůh, jak si počínají, že se odvracejí od své zlé cesty, a litoval, že jim chtěl učinit zlo, které ohlásil. A neučinil tak.

První čtení (varianta II): Jeremjáš 3, 21 - 4, 2

Na holých návrších je slyšet volání, pláč a prosby synů izraelských. Zvrátili svou cestu, zapomněli na Hospodina, svého Boha. „Vraťte se, synové odpadlí, já vaše odpadlictví vyléčím.“ „Zde jsme, přišli jsme k tobě, neboť ty jsi Hospodin, náš Bůh. Věru, klamavé jsou pahorky, halasící hory! Věru, jen v Hospodinu, našem Bohu, je spása Izraele. Ohava požírala už od našeho mládí, čeho otcové těžce nabyli: jejich ovce i dobytek, syny i dcery. Ležíme v hanbě, přikrytí pohanou, neboť jsme hřešili proti Hospodinu, svému Bohu, my i naši otcové, od svého mládí až do tohoto dne. Neposlouchali jsme Hospodina, svého Boha.“ „Obrátíš-li se, Izraeli, je výrok Hospodinův, obrať se ke mně! Jestliže odstraníš své ohyzdné modly, abych je neměl na očích, a nebudeš se toulat, budeš-li přísahat: ›Jakože živ je Hospodin‹ a dbát pravdy, soudu a spravedlnosti, pak si budou jeho jménem žehnat pronárody a budou se jím chlubit.“

Tužby pro dobu po Zjevení

2. Abychom Pána Ježíše slovy vyznávali i životem následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Božímu slovu pozorně naslouchali a ve skutek je uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, z pouhé milosti nás povoláváš a přijímáš naši službu. Svým Duchem nás posiluj, abychom zůstali věrni tvému povolání! Prosíme tě, Bože, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení (varianta I): 1. Korintským 7, 29-31

Chci říci, bratří, toto: Lhůta je krátká. Proto ti, kdo mají ženy, ať jsou, jako by je neměli, a kdo pláčí, jako by neplakali, a kdo jsou veselí, jako by nebyli, a kdo kupují, jako by nevlastnili, a kdo užívají věci tohoto světa, jako by neužívali; neboť podoba tohoto světa pomíjí.

Druhé čtení (varianta II): 1. Korintským 7, 17-23

Každý ať žije v tom postavení, které měl od Pána, když ho povolal k víře. A tak to nařizují v církvích všude. Jsi povolán jako žid? Nezatajuj svou obřízku. Jsi povolán jako pohan? Nedávej se obřezat. Nezáleží na tom, zda je někdo obřezán nebo není, ale na tom, zda zachovává Boží přikázání. Nikdo ať neopouští postavení, v němž ho Bůh povolal. Byl jsi povolán jako otrok? Netrap se tím. Ale kdyby ses mohl stát svobodným, raději toho použij. Koho Pán povolal jako otroka, má v Pánu svobodu. Koho povolal jako svobodného, je v poddanství Kristově. Bylo za vás zapláceno výkupné, nebuďte otroky lidí!

Evangelium: Marek 1, 14-20

Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Ihned opustili síť a šli za ním. O něco dále uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana; ti byli na lodi a spravovali síť. Hned je povolal. A zanechali na lodi svého otce Zebedea s pomocníky a šli za ním.

Verš k obětování: Žalm 130, 7

U Hospodina je milosrdenství, hojné je u něho vykoupení.

Verše k požehnání: Marek 1, 17-18

Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Ihned opustili síť a šli za ním.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, svým Slovem a svátostmi nás osvěcuj, ať se i v temnotách držíme pravého světla – tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 97, 9, 71, 186, 312

4. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (4. V MEZIDOBÍ)

28. ledna – 3. února

Kdo je jako Hospodin, náš Bůh, jenž tak vysoko trůní? Sestupuje níže, aby viděl na nebesa a na zemi. Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka.

(Žalm 113, 5-7)

První čtení: Deuteronomium 18, 15-20

Hospodin, tvůj Bůh, ti povolá z tvého středu, z tvých bratří, proroka jako jsem já. Jeho budete poslouchat, zcela podle toho, co jsi žádal od Hospodina, svého Boha, na Chorébu v den shromáždění: „Kéž neslyším už hlas Hospodina, svého Boha, a nevidím už ten veliký oheň, abych nezemřel.“ Hospodin mi řekl: „Dobře to pověděli. Povolám jim proroka z jejich bratří, jako jsi ty. Do jeho úst vložím svá slova a on jim bude mluvit vše, co mu přikáže. Kdo by má slova, která on bude mluvit mým jménem, neposlouchal, toho já sám budu volat k odpovědnosti. Avšak prorok, který by opovázlivě mluvil mým jménem něco, co jsem mu mluvit nepřikázal, nebo který by mluvil jménem jiných bohů, takový prorok zemře.“

Tužby pro dobu po Zjevení

2. Abychom Pána Ježíše slovy vyznávali i životem následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Božímú slovu pozorně naslouchali a ve skutek je uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, celý vesmír prostupuješ svou přítomností a zjevuješ, že tvůj Syn je Spasitel světa. Prosíme tě, zahoj rány, které působíme tvému stvoření! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 8, 1b-13

Poznání vede k domýšlivosti, kdežto láska buduje. Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba. Kdo však miluje Boha, je od něho poznán. Pokud tedy jde o to, zda se smí jíst maso obětované modlám, víme, že modly ani bohové tohoto světa nic nejsou a že jest jen jeden Bůh. I když jsou tak zvaní bohové na nebi či na zemi – jakože je mnoho takových bohů a pánů – my přece víme, že je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho. Ale všichni nemají toto poznání. Někteří jsou

až podnes tak zvyklí na modly, že jedí toto maso jako oběti modlám; jejich svědomí je nejisté, a proto je poskvrněno. Pokrm nás Bohu nepřiblíží; nejíme-li obětované maso, nic neztrácíme, jíme-li, nic nezískáme. Dejte si pozor, aby se tato vaše svoboda nestala kamenem úrazu pro slabé. Když někdo tebe, který máš poznání, uvidí za stolem v pohanském chrámě, zda tím nepřivedeš svědomí toho slabého bratra k tomu, aby také jedl maso obětované modlám? Jenže tak bude ten slabý tvým poznáním uveden do záhuby – bratr, pro kterého Kristus zemřel! Když takto hřešíte proti bratřím a ubíjíte jejich slabé svědomí, hřešíte proti Kristu. A proto: je-li jídlo kamenem úrazu pro mého bratra, nechci už nikdy jíst maso, abych nepřivedl svého bratra k pádu.

Evangelium: Marek 1, 21-28

Když přišli do Kafarnaum, hned v sobotu šel Ježíš do synagógy a učil. I žasli nad jeho učením, neboť učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci. V jejich synagóze byl právě člověk, posedlý nečistým duchem. Ten vykřikl: „Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi. Jsi Svatý Boží.“ Ale Ježíš mu pohrozil: „Umlkni a vyjdi z něho!“ Nečistý duch jím zalomcoval a s velikým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a jeden druhého se ptali: „Co to je? Nové učení plné moci – i nečistým duchům přikáže, a poslechnou ho.“ A pověst o něm se rychle rozšířila po celé galilejské krajině.

Verš k obětování: Žalm 111, 10

Počátek moudrosti je bát se Hospodina; velice jsou prozíraví všichni, kdo tak činí.

Verše k požehnání: Žalm 31, 17-18

Rozjasni tvář nad svým služebníkem, ve svém milosrdenství mě zachraň. Hospodine, kéž nejsem zahanben, když tě volám.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nám ve svaté večeři zjednááš přístup k tajemství tvé lásky. Proměň naše životy, ať vydávají svědectví, že ani v dnešním světě nepřestáváš konat zázraky! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 11, 75, 95, 173, 177

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU (HROMNICE)

2. února

O čem jsme slyšeli, to jsme uviděli ve městě Hospodina zástupů, ve městě našeho Boha.
(Žalm 48, 9)

První čtení: Malachiáš 3, 1-4

„Hle, posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže? Bude jako oheň taviče, jako louh těch, kdo bělí plátno. Tavič usedne a pročistí stříbro, pročistí syny Léviho a přetaví je jako zlato a stříbro. I budou patřit Hospodinu a spravedlivě přinášet obětní dary. Obětní dary Judy a Jeruzaléma budou pak Hospodinu vítány jako za dávných dnů, jako v dřívějších letech.

Tužby

2. Aby Syn Boží svou milostí naše srdce osvěcoval, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s pomocí shůry v čase zkoušek neselhali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, Otče světél, tys ukázal Simeonovi své Světlo osvěcující všechny národy. Naplň naše srdce světlem víry a požehnej všem, kdo kráčejí cestou dobra ke tvému Synu – Světlu věčnému. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 2, 14-18

Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla, a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. Neujímá se přece andělů, ale ujímá se potomků Abrahamových. Proto musil být ve všem jako jeho bratří, aby se stal veleknězem milosrdným a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu. Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.

Evangelium: Lukáš 2, 22-40

Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina – jak je psáno v zákoně Páně: „vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu“ – a aby podle

ustanovení zákona obětovali dvě hrdličky nebo dvě holoubata. V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním. Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužří smrti, dokud nespatří Hospodinova Mesiáše. A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předpisoval Zákon, vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha: „Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, neboť mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil přede všemi národy – světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“ Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: „Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“ Žila tu i prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z pokolení Ašerova. Byla již pokročilého věku; když se jako dívka provdala, žila se svým mužem sedm let a pak byla vdovou až do svého osmdesátého čtvrtého roku. Nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty i modlitbami. A v tu chvíli k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupení Jeruzaléma. Když Josef a Maria vše řádně vykonali podle zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním.

Verše k obětování: Žalm 48, 10-11

Na mysli nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého chrámu. Jak tvé jméno, tak i tvoje chvála zní až do končin země.

Verš k požehnání: Lukáš 2, 26

Simeonovi bylo Duchem svatým předpověděno, že neužří smrti, dokud nespatří Hospodinova Mesiáše.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, ty jsi naší záštitou. Veď nás a ochraňuj nás, ať vše, co konáme, začíná i končí tvou chválou! Osvěćuj naše kroky, ať dojdeme do života věčného. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 120, 67, 65, 70

5. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (5. V MEZIDOBÍ)

4. – 10. února

Následuje-li po této neděli Popeleční středa, použijte se formulář *Poslední neděle po Zjevení*.

Pojďte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy. (Žalm 95, 1)

První čtení: Izajáš 40, 21-31

Což o tom nevíte? Což jste neslyšeli? Neoznámili vám to už na počátku? Což nechápete, kdo položil základy zemi? Ten, který sídlí nad obzorem země, jejíž obyvatelé jsou jako kobylinky, ten, který nebesa jak závoj roztahuje a napíná je jako stan k obývání. Ten hodnostáře za nic nemá a jako s nicotou nakládá se soudci země. Sotva byli zasaženi, sotva byli zaseti, sotva jejich odnož kořeny do země zapustila, zaduje na ně a oni schnou a vichr je odnáší jako slámu. „Ke komu mě chcete připodobnit, aby mi byl roven?“ praví Svätý. „K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno?“ Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Proč říkáš, Jákobe, proč, Izraeli, mluvíš takto: „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlíží mé právo?“ Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdení a unavení, jinoši se potácejí, klopytají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

Tužby pro dobu po Zjevení

2. Abychom Pána Ježíše slovy vyznávali i životem následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Božímu slovu pozorně naslouchali a ve skutek je uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ty dáváš slabým sílu a nemocným uzdravení. Učiň z nás posly své lásky a pokoje, aby se evangelium rozšířilo do všech končin země! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 9, 16-23

Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium; nemohu jinak, běda mně, kdybych nekázal. Kdybych to činil ze své vůle, mám nárok na odměnu; jestliže jsem byl povo-

lán, plním svěřený úkol. Zač tedy mohu čekat odměnu? Za to, že přináším evangelium zadarmo, že jsem se vzdal práva, které mám jako kazatel evangelia. Jsem svoboden ode všech, ale učinil jsem se otrokem všech, abych mnohé získal. Židům jsem byl židem, abych získal židy. Těm, kteří jsou pod zákonem, byl jsem pod zákonem, abych získal ty, kteří jsou pod zákonem – i když sám pod zákonem nejsem. Těm, kteří jsou bez zákona, byl jsem bez zákona, abych získal ty, kteří jsou bez zákona – i když před Bohem nejsem bez zákona, neboť mým zákonem je Kristus. Těm, kdo jsou slabí, stal jsem se slabým, abych získal slabé. Všem jsem se stal vším, abych získal aspoň některé. Všecko to dělám pro evangelium, abych na něm měl podíl.

Evangelium: Marek 1, 29-39

Když Ježíš vyšel ze synagogy, vstoupil s Jakubem a Janem do domu Šimonova a Ondřejova. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy a mnoho zlých duchů vyhnal. A nedovoloval zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil. Šimon a jeho druhové se pustili za ním. Když ho našli, řekli: „Všichni tě hledají.“ Řekne jim: „Pojďte jinam do okolních městeček, abych i tam kázal, neboť proto jsem vyšel.“ A tak šel, kázal v jejich synagógách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy.

Verš k obětování: Žalm 142, 6

Úpím k tobě, Hospodine, pravím: Tys mé útočiště, tys můj podíl v zemi živých!

Verše k požehnání: Lukáš 6, 18-19

Uzdravovali se i ti, kteří byli sužováni nečistými duchy; a každý ze zástupu se snažil Ježíše dotknout, poněvadž z něho vycházela moc a uzdravovala všechny.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, v tobě nalézáme pokoj nad každé pomýšlení! Nás všechny, kdo jsme se podíleli na dnešní svátostné hostině chleba a kalicha, učiň nástroji svého pokoje ve světě. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 6, 51, 78, 85, 102, 289

6. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (6. V MEZIDOBÍ)

11. – 17. února

Následuje-li po této neděli Popeleční středa, použijte se formulář *Poslední neděle po Zjevení*.

Hospodine, utíkám se k tobě, pomoz mi vyváznout pro tvou spravedlnost!

(Žalm 31, 2)

První čtení: 2. Královská 5, 1-14

Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve veliké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím. Jednou vyrazily z Aramu hordy a zajaly v izraelské zemi malé děvčátko. To sloužilo Naamánově ženě. Řeklo své paní: „Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaří, ten by ho jistě malomocenství zbavil.“ Naamán to šel oznámit svému pánu: „Tak a tak mluvilo to děvče z izraelské země.“ Aramejský král řekl: „Vyprav se tam a já pošlu izraelskému králi dopis.“ I šel. Vzal s sebou deset talentů stříbra a šest tisíc šekelů zlata a desaterý sváteční šaty. Izraelskému králi přinesl dopis: „Jakmile ti dojde tento dopis, s nímž jsem ti poslal svého služebníka Naamána, zbav ho malomocenství.“ Když izraelský král dopis přečetl, roztrhl své roucho a řekl: „Jsem snad Bůh, abych rozdával smrt nebo život, že ke mně posílá někoho, abych ho zbavil malomocenství? Jen uvažte a pohledte, že hledá proti mně záminku!“ Když Eliáš, muž Boží, uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal králi: „Proč jsi roztrhl své roucho? Jen ať přijde ke mně. Poznám, že je v Izraeli prorok.“ Naamán tedy přijel se svými koni a s vozem a zastavil u vchodu do Eliášova domu. Eliáš mu po poslovi vzkázal: „Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist.“ Ale Naamán se rozlítil a odešel. Řekl: „Hle, říkal jsem si: ›Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství.‹ Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?“ Obrátil se a rozhořčeně odcházel. Ale jeho služebníci přistoupili a domlouvali mu: „Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: ›Omyj se, a budeš čist.‹“ On tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist.

Tužby pro dobu po Zjevení

2. Abychom Pána Ježíše slovy vyznávali i životem následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Božímu slovu pozorně naslouchali a ve skutek je uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ve svém milosrdenství shlédni na naši slabost. Vztáhni svou mocnou ruku, ochraň nás v každém nebezpečí a navrať nám zdraví! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 9, 24-27

Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali! Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný. Já tedy běžím ne jako bez cíle; bojuji ne tak, jako bych dával rány do prázdna. Ranami nutím své tělo ke kázni, abych snad, když kážu jiným, sám neselhal.

Evangelium: Marek 1, 40-45

K Ježíši přijde malomocný a na kolenou ho prosí: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ A hned se jeho malomocenství ztratilo a byl očištěn. Ježíš mu pohrozil, poslal jej ihned pryč a nařídil mu: „Ne abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co Mojžíš přikázal – jim na svědectví.“ On však odešel a mnoho o tom vyprávěl a rozhlašoval, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstal venku na opuštěných místech. A chodili k němu odevšad.

Verš k obětování: Žalm 42, 2

Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože!

Verše k požehnání: Žalm 77, 15-16

Ty jsi Bůh, jenž činí divy! Svoji moc jsi dal národům poznat, svůj lid jsi vykoupil vlastní paží.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, ve svátosti večeře Páně jsme oslavili a přijali tvou lásku, kterou projevuješ nám a všem lidem. Pomož nám, abychom o tvé lásce svědčili našimi životy a poznali ji v plnosti ve tvém království! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 136, 148, 54, 172, 179

7. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (7. V MEZIDOBÍ)

18. – 24. února

Následuje-li po této neděli Popeleční středa, použijte se formulář *Poslední neděle po Zjevení*.

Hospodine, smiluj se nade mnou, uzdrav mě, neboť jsem proti tobě zhřešil.

(Žalm 41, 5)

První čtení: Izajáš 43, 18-25

Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítejte. Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? Já povedu pouštní cestu, pustou krajinou řeky. Čest mi vzdá zvěř pole, šakalové i pštrosi; obdařil jsem poušť vodou a pustou krajinu řekami, abych napojil svůj vyvolený lid. Lid, jež jsem vytvořil pro sebe, ten bude vyprávět o mých chvályhodných činech. Nebyl jsem to já, koho jsi vzýval, Jákobe, kvůli mně ses neobtěžoval, Izraeli! Svě jehnátko v oběť zápalnou jsi pro mne nepřivedl, nectil jsi mě svými obětními hody. Nenutil jsem tě sloužit mi obětními dary, ani kadidlem jsem tě neobtěžoval. Vonné koření jsi mi za stříbro nenakoupil, tukem svých obětí jsi mě neobčerstvil. Jenom svými hříchy chtěl's mě nutit k službě, svými nepravostmi jsi mě obtěžoval. Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu.

Tužby pro dobu po Zjevení

2. Abychom Pána Ježíše slovy vyznávali i životem následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Božímú slovu pozorně naslouchali a ve skutek je uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ve svém soucitu nás zveš, abychom vstoupili na tvou cestu odpuštění a pokoje. Proměň naše slova i skutky, ať se v nich podobáme tvému Synu, v jehož jménu se k tobě modlíme! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 1, 18-22

Bůh je svědek, že mé slovo k vám není zároveň „ano“ i „ne“! Vždyť Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme u vás zvěstovali my – já a Silvanus a Timoteus – nebyl zároveň „ano“ i „ne“, nýbrž v něm jest jasné „Ano“! Ke všem zaslíbením Božím, kolik jich jen jest, bylo v něm řečeno „Ano“. A proto skrze něho zní i naše „Amen“ k slávě Boží. Ten, kdo nás spolu s vámi staví na pevný základ v Kristu a kdo si nás posvětil, je Bůh. On

nám také vtiskl svou pečeť a do srdce nám dal svého Ducha jako závdavek toho, co nám připravil.

Evangelium: Marek 2, 1-12

Když se po několika dnech vrátil do Kafarnaum, prosllechlo se, že je doma. Sešlo se tolik lidí, že už ani přede dveřmi nebylo k hnutí. A mluvil k nim. Tu k němu přišli s ochrnutým; čtyři ho nesli. Protože se pro zástup nemohli k němu dostat, odkryli střechu tam, kde byl Ježíš, prorazili otvor a spustili dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštějí se ti hříchy.“ Seděli tam někteří ze zákoníků a v duchu uvažovali: „Co to ten člověk říká? Rouhá se! Kdo jiný může odpouštět hříchy než Bůh?“ Ježíš hned svým duchem poznal, o čem přemýšlejí, a řekl jim: „Jak to, že tak uvažujete? Je snadnější říci ochrnutému: »Odpouštějí se ti hříchy,« anebo říci: »Vstaň, vezmi své lože a chod?« Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy“ – řekne ochrnutému: „Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!“ On vstal, vzal hned své lože a vyšel před očima všech, takže všichni zaslí a chválili Boha: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli.“

Verš k obětování: Žalm 51, 3

Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlad' moje nevěrnosti.

Verš k požehnání: 1. Janův 2, 5

Kdo zachovává Ježíšovo slovo, vpravdě v něm láska Boží dosáhla svého cíle.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať přijímáním těchto svatých darů v nás roste vědomí tvé přítomnosti v našich životech. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 25, 32, 86, 89, 166

8. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (8. V MEZIDOBÍ)

25. – 29. února

Následuje-li po této neděli Popeleční středa, použijte se formulář *Poslední neděle po Zjevení*.

K Hospodinu v soužení jsem volal, on mi odpověděl. Hospodine, vysvoboď mě od zrádných rtů, od jazyka záludného.
(Žalm 120, 1-2)

První čtení: Ozeáš 2, 14-20

Zpustoším její révu i fíkovník, o nichž říká: „To je má odměna, kterou mi dali moji milenci.“ Proměním je v divočinu, bude je požírat plní zvěř. Ztrestám ji za dny baalů, že jim pálí kadidlo a zdobí se kroužkem a náhrdelníkem, že chodí za svými milenci a na mne zapoměla, je výrok Hospodinův. Proto ji přemluvím, uvedu ji na poušť, budu jí promlouvat k srdci. Zas jí dám její vinice, dolinu Akór jako bránu k naději. Tam mi opět odpoví jako za dnů mládí, jako v den, kdy vystoupila z egyptské země. V onen den, je výrok Hospodinův, budeš ke mně volat: „Můj muži“, a nenazveš mě už: „Můj Baale“. Odstráním z jejich úst jména baalů; jejich jména nebude už nikdo připomínat. V onen den pro ně uzavřu smlouvu s plní zvěří a s nebeským ptactvem i se zeměplazy. Vymýtím ze země luk, meč i válku a dám jim uléhat v bezpečí.

Tužby pro dobu po Zjevení

2. Abychom Pána Ježíše slovy vyznávali i životem následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Božímú slovu pozorně naslouchali a ve skutek je uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, vybízíš nás, abychom ti svou vírou vydávali svědectví. Pomoz nám tedy žít v pokoji a spravedlnosti s našimi bližními! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 3, 1-6

To zase začínáme sami sebe doporučovat? Či potřebujeme snad jako někdo doporučující listy k vám nebo od vás? Naším doporučujícím listem jste vy sami; je napsán na našem srdci, všichni jej znají a mohou číst. Je přece zjevné, že vy jste listem Kristovým, vzniklým z naší služby a napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem Boha živého, ne na kamenných deskách, nýbrž na živých deskách lidských srdcí. Odvažujeme se to říci, protože důvěřujeme v Boha skrze Krista. Ne že bychom mohli tuto způsobilost

přičítat sami sobě na základě toho, co je v nás; naše způsobilost je od Boha, který nás učinil způsobilými sloužit nové smlouvě, jež není založena na liteře, nýbrž na Duchu. Litera zabíjí, ale Duch dává život.

Evangelium: Marek 2, 13-22

Ježíš vyšel opět k moři. Všechnen lid k němu přicházel a on je učil. A když šel dál, viděl Leviho, syna Alfeova, jak sedí v celnici, a řekl mu: „Pojď za mnou.“ On vstal a šel za ním. Když byl u stolu v jeho domě, stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky mnoho celníků a jiných hříšníků; bylo jich totiž mnoho mezi těmi, kteří ho následovali. Když zákoníci z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, říkali jeho učedníkům: „Jak to, že jí s celníky a hříšníky?“ Ježíš to uslyšel a řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ Učedníci Janovi a farizeové se postili. Přišli k němu a ptali se: „Jak to, že se učedníci Janovi a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?“ Ježíš jim řekl: „Mohou se hosté na svatbě postit, když je ženich s nimi? Pokud mají ženicha mezi sebou, nemohou se postit. Přijdou však dny, kdy od nich ženich bude vzat; potom, v ten den, se budou postit. Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na starý šat, jinak se ten přišitý kus vytrhne, nové od starého, a díra bude ještě větší. A nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak víno roztrhne měchy a měchy i víno přijdou nazmar. Nové víno do nových měchů!“

Verš k obětování: Žalm 7, 2

Hospodine, Bože můj, k tobě se utíkám, zachraň mě a vytrhni z rukou všech, kdo mě stíhají.

Verš k požehnání: Jakubův 1, 18

Z Božího rozhodnutí jsme se znovuzrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizní jeho stvoření.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás ve svátosti sytíš nebeskou manou. Dej, ať v nás působí, abychom žili podle tvé vůle a svědčili o tvé lásce. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 26, 29, 31, 66, 77, 283, 201

POSLEDNÍ NEDĚLE PO ZJEVENÍ – PROMĚNĚNÍ PÁNĚ

před Popeleční středou

Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po tvých stezkách. Veď mě cestou své pravdy a vyučuj mě, vždyť jsi Bůh, má spása.
(Žalm 25, 4-5)

První čtení: 2. Královská 2, 1-12

I stalo se, když Hospodin chtěl vzít Elijáše ve vichru vzhůru do nebe, že Elijáš s Elišou se právě ubírali z Gilgálu. Elijáš řekl Elišovi: „Zůstaň zde, protože mě Hospodin posílá do Bét-elu.“ Eliša mu odvětil: „Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě.“ I sestoupili do Bét-elu. Proroctví žáci, kteří byli v Bét-elu, vyšli k Elišovi a otázali se ho: „Víš, že Hospodin dnes vezme tvého pána od tebe vzhůru?“ Odvětil: „Vím to také. Mlčte!“ A Elijáš mu řekl: „Elišo, zůstaň zde, protože Hospodin mě posílá do Jericha.“ Odvětil: „Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě.“ I přišli do Jericha. Proroctví žáci, kteří byli v Jerichu, přistoupili k Elišovi a řekli mu: „Víš, že Hospodin dnes vezme tvého pána od tebe vzhůru?“ Odvětil: „Vím to také. Mlčte!“ Tu mu řekl Elijáš: „Zůstaň zde, protože Hospodin mě posílá k Jordánu.“ Odvětil: „Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě.“ I šli oba spolu. Padesát mužů z prorockých žáků šlo za nimi a postavilo se naproti nim vpovzdálí; a oni oba stáli u Jordánu. Elijáš vzal svůj plášť, svinul jej, udeřil do vody a ta se rozestoupila, takže oba přešli po suchu. A stalo se, jak přešli, že Elijáš řekl Elišovi: „Požádej, co mám pro tebe udělat, dříve než budu od tebe vzat.“ Eliša řekl: „Ať je na mně dvojnásobný díl tvého ducha!“ Elijáš mu řekl: „Těžkou věc si žádáš. Jestliže mě uvidíš, až budu od tebe brán, stane se ti tak. Jestliže ne, nestane se.“ Pak šli dál a rozmlouvali. A hle, ohnivý vůz s ohnivými koni je od sebe odloučil a Elijáš vystupoval ve vichru do nebe. Eliša to viděl a vykřikl: „Můj otče! Můj otče! Vozatají Izraele!“ A pak už ho neviděl. I uchopil své roucho a roztrhl je na dva kusy.

Tužby pro dobu po Zjevení

2. Abychom Pána Ježíše slovy vyznávali i životem následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Božímu slovu pozorně naslouchali a ve skutek je uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, světlo tvé pravdy zazářilo do našich srdcí. Proměň nás skrze svého Syna, abychom evangeliem proměňovali svět! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 4, 2-6

Nepotřebujeme skrývat nic nečestného, nepočínáme si lstivě ani nefalšujeme slovo Boží, nýbrž činíme pravdu zjevnou a tak se před tváří Boží doporučujeme svědomí všech lidí. Je-li přesto naše evangelium zahaleno, je zahaleno těm, kteří spějí k záhubě. Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Kristovy, slávy toho, který je obrazem Božím. Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše. Neboť Bůh, který řekl ›ze tmy ať zazáří světlo‹, osvítil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.

Evangelium: Marek, 9, 2-9

Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš jen Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima. Jeho šat byl zářivě bílý, jak by jej žádný bělič na zemi nedovedl vybělit. Zjevil se jim Eliáš a Mojžíš a rozmlouvali s Ježíšem. Petr promluvil a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co by řekl, tak byli zděšení. Tu přišel oblak a zastínil je a z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouvejte.“ Když se pak rychle rozhlédli, neviděli u sebe již nikoho jiného, než Ježíše samotného. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.

Verš k obětování: Žalm 27, 1

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál?

Verš k požehnání: Marek 9, 7

Z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouvejte.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, žes nás pohostil u svého stolu. Osvobod' nás od duchovní pýchy a daruj nám vytrvalou důvěru ve tvé milosrdenství! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 46, 47, 49, 101, 116, 197

VELIKONOČNÍ DOBA

POPELEČNÍ STŘEDA – ZAČÁTEK POSTU

středa před nedělí Invocavit

Obřad znamení popela je variantou s ohledem na liturgický život obce. Následuje po kázání.

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíká moje duše.

(Žalm 57, 2)

První čtení: Izajáš 58, 1-12

„Volej z plna hrdla, bez zábran! Rozezvuč svůj hlas jako polnici! Mému lidu ohlas jeho nevěrnost, domu Jákobovu jeho hříchy. Den co den se mne dotazují, chtějí poznat moje cesty jako pronárod, jenž koná spravedlnost a řád svého Boha neopouští; na spravedlivé řády se mě doptávají, chtěli by mít Boha blízko. ›Proč se postíme, a nevšímáš si toho? Pokořujeme se, a nebereš to na vědomí.‹ Právě v den, kdy se postíváte, hovíte svým zálibám a honíte všechny své dělníky. Postíte se jenom pro spory a hádky, abyste mohli svévolně udeřit pěstí. Nepostíte se tak, aby bylo slyšet váš hlas na výšině. Což to je půst, který si přeji? Den, kdy se člověk pokořuje, kdy hlavu sklání jako rákos, žinici obléká a popelem si podestýlá? Dá se toto nazvat postem, dnem, v němž má Hospodin zalíbení? Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho, ne být netečný k vlastní krvi? Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva. Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: ›Tu jsem!‹ Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozcí prst a ničemná slova, budeš-li štedrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.“ Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům.

Tužby postní

2. Abychom Boží království a jeho spravedlnost hledali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom svých hříchů litovali a své bližní nesoudili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, z lásky a milosti jsi nám vdechl dech života a stvořil jsi nás, abychom ti vydávali svědectví ve službě lidem. Pomoz nám prožít postní dobu v opravdové zbožnosti a kajícnosti! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 5, 20b - 6, 2

Na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti. Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno, vždyť je psáno: „V čas příhodný jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc.“ Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy!

Evangelium: Jan 8, 1-11

Ježíš odešel na Olivovou horu. Na úsvitě přišel opět do chrámu a všechn lid se k němu shromažďoval. On se posadil a učil je. Tu k němu zákoníci a farizeové přivedou ženu, přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed a řeknou mu: „Mistře, tato žena byla přistižena při činu jako cizoložnice. V zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi. Když však na něj nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: „Kdo z vás je bez hříchu, první hoď na ni kamenem!“ A opět se sklonil a psal po zemi. Když to uslyšeli, zahanbeni ve svém svědomí vytráceli se jeden po druhém, starší nejprve, až tam zůstal sám s tou ženou, která stála před ním. Ježíš se zvedl a řekl jí: „Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?“ Ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš jí řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!“

Uvedení do obřadu znamení popela

Sestry a bratři, každý rok o Velikonocích oslavujeme, že Kristus přešel ze smrti do života a tím nás vykoupil z otroctví hříchu a z moci zla. Postní doba je časem obnovy našeho života účastí na velikonočním tajemství Ježíšovy oběti a vzkříšení, na němž se podílíme skrze svátostný život církve. Postní doba slouží i k přípravě a vyučování před přijetím svátosti křtu. Tento Bohem darovaný čas začínáme uznáním, že všichni musíme činit pokání a spoléhat na milosrdenství a odpuštění vyhlášené v evangeliu Pána Ježíše Krista. Proto vás vybízím k sebezpytování, kajícnosti, modlitbě, zpovědi, zdrženlivosti, dobročinnosti, sebezapření, k pozornému naslouchání Božímu slovu a zbožnému přijímání svátosti večeře Páně. Kéž nás Duch svatý provede čtyřiceti dny postu až k velikonočním svátkům!

Znamení popela

Ztišme se k modlitbě: Bože, tys nás stvořil z prachu země. Tento popel ať je nám znamením naší smrtelnosti a znamením pokání, abychom pamatovali, že jedině skrze kříž vejdemo do života věčného. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Duchovní vyzve přítomné, aby ti z věřících, kteří si přejí přijmout znamení popela, předstoupili před stůl Páně. Duchovní je označí na čele popelem ve tvaru kříže, což doprovodí slovy:

Označení popelem (varianta I): Genesis 3, 19

Pamatuj, člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš.

Označení popelem (varianta II): Marek 1, 15

Čiňte pokání a věřte evangeliu.

Po skončení obřadu popela si duchovní očistí ruce. Po sloce písně pokračuje liturgie obětováním.

Verš k obětování: Žalm 103, 13

Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí.

Verše k požehnání: Žalm 130, 3-4

Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo ob stojí, Panovníku? Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň.

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, děkujeme ti za dar smíření, který nám nabízíš skrze svého Syna. Vlij do nás nové síly, ať v modlitbě a postu následujeme jeho příklad pokory! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 21, 30, 35, 73

1. NEDĚLE POSTNÍ (INVOCAVIT)

Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti. (Žalm 91, 15-16)

První čtení: Genesis 9, 8-17

Bůh řekl Noemu a jeho synům: „Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobytkem i s veškerou zemskou zvěří, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře. Ustavuji s vámi svou smlouvu. Už nebude vyhlazeno všechno tvorstvo vodami potopy a nedojde již k potopě, která by zahladila zemi.“ Dále Bůh řekl: „Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků: Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí. Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, rozpomenu se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nepůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva. Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenu se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.“ Řekl pak Bůh Noemu: „Toto je znamení smlouvy, kterou jsem ustavil mezi sebou a veškerým tvorstvem, které je na zemi.“

Tužby postní

2. Abychom Boží království a jeho spravedlnost hledali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom svých hříchů litovali a své bližní nesoudili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, z vod potopy jsi zachránil vyvoleného Noema. Svého Syna jsi uchránil před hříchem, když byl pokoušen na poušti. Obnov v nás milost, kterou jsi do nás vložil křtem. Ať tvoji andělé zůstávají s námi, aby síly zla nad námi neměly žádnou moc! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Petrův 3, 18-22

Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrcen v těle, ale obživen Duchem. Tehdy také přišel vyhlásit zvěst duchům ve vězení, kteří neuposlechli kdysi ve dnech Noemových. Tenkrát Boží shovívavost vyčkávala s trestem, pokud se stavěl koráb, v němž bylo z vody zachráněno

jenom osm lidí. To je předobraz křtu, který nyní zachraňuje vás. Nejde v něm zajisté o odstranění tělesné špíny, nýbrž o dobré svědomí, k němuž se před Bohem zavazujeme – na základě vzkříšení Ježíše Krista, jenž jest na pravici Boží, když vstoupil do nebe a podřídil si anděly a vlády a moci.

Evangelium: Marek 1, 9-15

V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu od Jana pokřtěn. Vtom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“ A hned ho Duch vyvedl na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a satan ho pokoušel; byl mezi dravou zvěří a andělé ho obsluhovali. Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“

Verš k obětování: Žalm 91, 2

Říkám o Hospodinu: Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.

Verše k požehnání: Žalm 91, 11-12

On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách. Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen nohu neporanil.

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, chlebem a kalichem vína, které jsme právě přijali, posiluješ naši víru. Veď nás, ať následujeme tvého Syna, který má slova věčného života! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 82, 235, 236, 179

2. NEDĚLE POSTNÍ (REMINISCERE)

Hospodine, pamatuj na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti; ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Bože, vykup Izraele ze všeho soužení!

(Žalm 25, 6.2b.22)

První čtení (varianta I): Genesis 17, 1-7.15-16

Když bylo Abramovi devětadvadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí, choď stále přede mnou, buď bezúhonný! Mezi sebe a tebe kladu svou smlouvu; převelice tě rozmnožím.“ Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil: „Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů. Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů. Převelice tě rozplodím a učiním z tebe pronárody, i králové z tebe vzejdou. Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu. Bůh také Abrahamovi řekl: „Svou ženu nebudeš už nazývat Sáráj, její jméno bude Sára (to je Kněžna). Požehnám ji a dám ti také z ní syna; požehnám ji a stane se matkou pronárodů a vzejdou z ní králové národů.“

První čtení (varianta II): Genesis 22, 1-14a

Bůh chtěl Abrahama vyzkoušet. Řekl mu: „Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“ A Bůh řekl: „Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého miluješ, odejdi do země Moria a tam ho obětuj jako oběť zápalnou na jedné hoře, o níž ti povím!“ Za časného jitra osedlal tedy Abraham osla, vzal s sebou dva své služebníky a svého syna Izáka, našťípál dříví k zápalné oběti a vydal se k místu, o němž mu Bůh pověděl. Když se Abraham třetího dne rozhlédl a spatřil v dálce to místo, řekl služebníkům: „Počkejte tu s oslem, já s chlapcem půjdeme dále, vzdáme poctu Bohu a pak se k vám vrátíme.“ Abraham vzal dříví k oběti zápalné a vložil je na svého syna Izáka; sám vzal oheň a obětní nůž. A šli oba pospolu. Tu Izák svého otce Abrahama oslovil: „Otče!“ Ten odpověděl: „Copak, můj synu?“ Izák se otázal: „Hle, oheň a dříví je zde. Kde však je beránek k zápalné oběti?“ Nato Abraham řekl: „Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti zápalné.“ A šli oba spolu dál. Když přišli na místo, o němž mu Bůh pověděl, vybudoval tam Abraham oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka do kozelce a položil ho na oltář, nahoru na dříví. I vztáhl Abraham ruku po obětním noži, aby svého syna zabil jako obětního beránka. Vtom na něho z nebe volá Hospodinův posel: „Abrahame, Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“ A posel řekl: „Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej! Právě teď jsem poznal, že jsi bohabojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.“ Abraham

se rozhlédl a vidí, že vzadu je beran, který uvízl svými rohy v houští. Šel tedy, vzal berana a obětoval jej v zápalnou oběť místo svého syna. Tomu místu dal Abraham jméno ›Hospodin vidí‹.

Tužby postní

2. Abychom Boží království a jeho spravedlnost hledali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom svých hříchů litovali a své bližní nesoudili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli! Z kříže, nástroje smrti, učinilo utrpení tvého Syna nástroj spásy. Pomoz nám, abychom trpělivě nesli svůj kříž, a tak abychom vešli do Kristovy slávy! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení (varianta I): Římanům 4, 13-25

Zaslíbení, že dostane svět za dědictví, nebylo dáno Abrahamovi a jeho potomstvu na základě zákona, nýbrž na základě spravedlnosti z víry. Kdyby dědici byli ti, kteří stavějí na zákoně, byla by víra zbavena smyslu a zaslíbení zrušeno. Zákon s sebou nese Boží hněv: kde není zákon, není ani přestoupení zákona. Proto mluvíme o spravedlnosti z víry, aby bylo jasné, že je to spravedlnost z milosti. Tak zůstane v platnosti zaslíbení dané veškerému potomstvu Abrahamovu – nejen těm, kdo stavějí na zákoně, ale i těm, kdo následují Abrahama vírou. On je otcem nás všech, jak je psáno: ›Ustanovil jsem tě za otce mnohých národů.‹ Je naším otcem před tváří toho, v nějž uvěřil, před Bohem, který dává život mrtvým a povolává v bytí to, co není. On uvěřil a měl naději, kde už naděje nebylo; tím se stal ›otcem mnohých národů‹ podle slova: ›tak četné bude tvé potomstvo.‹ Neochabl ve víře, i když pomyslil na své již neplodné tělo – vždyť mu bylo asi sto let – i na to, že Sára již nemůže mít dítě; nepropadl pochybnosti o Božím zaslíbení, ale posílen vírou vzdal čest Bohu v pevné jistotě, že Bůh je mocen učinit, co zaslíbil. Proto mu to ›bylo počítáno za spravedlnost.‹ To, že mu to ›bylo počítáno,‹ nebylo napsáno jen kvůli němu, nýbrž také kvůli nám, jimž má být započteno, že věříme v toho, který vzkřísil z mrtvých Ježíše, našeho Pána, jenž byl vydán pro naše přestoupení a vzkříšen pro naše ospravedlnění.

Druhé čtení (varianta II): Římanům 8, 31-39

Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? Kdo vznesе žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! Kdo nás

odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: ›Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku.‹ Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Evangelium: Marek 8, 31-38

Začal je učit, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát. A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat. On se však obrátil, podíval se na učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z cesty, satane! Tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!“ Zavolal k sobě zástup s učedníky a řekl jim: „Kdo chce jít se mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachrání jej. Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? Zač by mohl člověk získat zpět svůj život? Kdo se stydí za mne a za má slova v tomto zpronevěřilém a hříšném pokolení, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde v slávě svého Otce se svatými anděly.“

Verš k obětování: Žalm 16, 11

Stežku života mi dávaš poznat, vrcholem radosti je být s tebou.

Verš k požehnání: Marek 8, 34

Kdo chce jít se mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli všech národů země, děkujeme ti za svátost večere Páně, v níž přijímáme život budoucího věku. Dej, ať se v srdci radujeme, že odpouštíš naše provinění a vedeš nás cestou věčnosti! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 46, 47, 95, 238, 172

3. NEDĚLE POSTNÍ (OCULI)

Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyprostí ze sítě mé nohy. Obrát' ke mně svou tvář, jsem tak sám, tak poníženy. (Žalm 25, 15-16)

První čtení: Exodus 20, 1-17

Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiného boha mimo mne. Nezbrazíš si Boha zpodoběním něčeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají. Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. Pamatuji na den odpočinku, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý. Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. Nezabiješ. Nesesmilníš. Nepokradeš. Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví. Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

Tužby postní

2. Abychom Boží království a jeho spravedlnost hledali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom svých hříchů litovali a své bližní nesoudili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, skrze svého Syna si nás povoláváš k životu víry. Prosíme tě, zachovej nám podíl na Nové smlouvě, kterou tvůj Syn zpečetil vlastní krví! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 1, 18-25

Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží. Je psáno: ›Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozum-

ných zavrhnou.« Kde jsou učenci, kde znalci, kde řečníci tohoto věku? Neučinil Bůh moudrost světa bláznovstvím? Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí. Židé žádají zázračná znamení, Řekové vyhledávají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolání, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé.

Evangelium: Jan 2, 13-22

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se vydal na cestu do Jeruzaléma. V chrámu našel prodavače dobytka, ovcí a holubů i penězoměnce, jak sedí za stoly. Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovcemi a dobytkem, směnárníkům rozházel mince, stoly zpřevracel a prodavačům holubů poručil: „Pryč s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: ›Horlivost pro tvůj dům mne stráví.‹ Židé mu řekli: „Jakým znamením nám prokážeš, že to smíš činit?“ Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej postavím.“ Tu řekli Židé: „Čtyřicet šest let byl tento chrám budován, a ty jej chceš postavit ve třech dnech?“ On však mluvil o chrámu svého těla. Když byl pak vzkříšen z mrtvých, rozpomenuli se jeho učedníci, že to říkal, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš pověděl.

Verš k obětování: Žalm 42, 3

Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří?

Verše k požehnání: Žalm 84, 4-5

I vrabec přístřeší si najde, vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mláďata zde uložila, Hospodine zástupů, můj Králi a můj Bože! Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit.

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, děkujeme ti, že na pouti životem nás přivádíš ke zdrojům živých vod. Dovol nám osvěžit se z tvého pramene, abychom s novou silou pokračovali na cestě do tvého království! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 68, 77, 87, 246, 323

4. NEDĚLE POSTNÍ (LAETARE)

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali. Budete sát do sytosti potěšení z jejích prsů.
(Izajáš 66, 10-11)

První čtení: Numeri 21, 4-9

Z hory Hóru táhli dál cestou k Rákosovému moři, aby obešli edómskou zemi. Avšak lid propadl na té cestě malomyslnosti a mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: „Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás na poušti umořili? Vždyť tu není chléb ani voda! Tato nuzná strava se nám už protiví.“ I poslal Hospodin na lid ohnivé hady. Ti lid štípali, takže v Izraeli mnoho lidí pomřelo. Lid přišel k Mojžíšovi a přiznával: „Zhřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modli se k Hospodinu, aby nás těch hadů zbavil.“ Mojžíš se tedy za lid modlil. Hospodin Mojžíšovi řekl: „Udělej si hada Ohnivce a připevni ho na žerd. Když se na něj kterýkoli uštknutý podívá, zůstane naživu.“ Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na žerd. Jestliže někoho uštkl had a on pohlédl na hada bronzového, zůstal naživu.

Tužby postní

2. Abychom Boží království a jeho spravedlnost hledali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom svých hříchů litovali a své bližní nesoudili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, tvůj Syn se ponížil, aby vyzdvihl padlý svět z bídy a zachránil nás před beznadějí. Prosíme tě, dej, aby se v našem jednání zrcadlila tvá láska! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 2, 1-10

I vy jste byli mrtvi pro své viny a hříchy, v nichž jste dříve žili podle běhu tohoto světa, poslušni vládce nadzemských mocí, ducha, působícího dosud v těch, kteří vzdorují Bohu. I my všichni jsme k nim kdysi patřili; žili jsme sklonům svého těla, dali jsme se vést svými sobeckými zájmy, a tím jsme nutně propadli Božímu soudu tak jako ostatní. Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši, aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě

k nám v Kristu Ježíši. Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.

Evangelium: Jan 3, 14-21

Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, je již odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.

Verše k obětování: Žalm 125, 1-2

Kdo doufají v Hospodina, jsou jak hora Sijón: nepohne se, strmí věčně. Kolem Jeruzaléma jsou hory, kolem svého lidu je Hospodin, nyní i navěky.

Verše k požehnání: Žalm 122, 3-4

Jeruzalém je zbudován jako město semknuté v jediný celek. Tam nahoru vystupují kmeny, Hospodinovy to kmeny, Izraeli na svědectví, vzdát Hospodinovu jménu chválu.

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, děkujeme ti za dar života a prosíme tě, naplň naše srdce světlem své milosti, ať opravdově milujeme a důstojně chválíme svaté jméno tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 20, 53, 118, 245, 324

5. NEDĚLE POSTNÍ (JUDICA)

Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záludným a podlým! Tys přece moje zástita, Bože.

(Žalm 43, 1-2)

První čtení: Jeremjáš 31, 31-33

Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy uzavřu s domem izraelským i s domem judským novou smlouvu. Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je uchopil za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův. Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíší jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.

Tužby postní

2. Abychom Boží království a jeho spravedlnost hledali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom svých hříchů litovali a své bližní nesoudili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, děkujeme ti, že se k nám skláníš a přijímáš naše modlitby. Posiluj nás, abychom přinášeli dobré ovoce víry, lásky a naděje! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 5, 5-10

Kristus si nepřisvojil slávu velekněze sám, ale dal mu ji ten, který řekl: ›Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.‹ A na jiném místě říká: ›Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.‹ Ježíš za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami obět modliteb a úpěnlivých prosb Bohu, který ho mohl zachránit před smrtí; a Bůh ho pro jeho pokoru slyšel. Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel, tak dosáhl dokonalosti a všem, kteří ho poslouchají, stal se původcem věčné spásy, když ho Bůh prohlásil veleknězem podle řádu Melchisedechova.

Evangelium: Jan 12, 20-33

Někteří z poutníků, kteří se přišli o svátcích klanět Bohu, byli Řekové. Ti přistoupili k Filipovi, který byl z Betsaidy v Galileji, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej a Filip to šli říci Ježíšovi. Ježíš jim odpověděl: „Při-

šla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek. Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný. Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce. Nyní je má duše sevřena úzkostí. Mám snad říci: Otče, zachraň mě od této hodiny? Vždyť pro tuto hodinu jsem přišel. Otče, oslav své jméno!“ Z nebe zazněl hlas: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ Zástup, který tam stál a slyšel to, říkal, že zahřmělo. Jiní tvrdili: „Anděl k němu promluvil.“ Ježíš na to řekl: „Tento hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám. Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“ To řekl, aby naznačil, jakou smrtí má zemřít.

Verše k obětování: Žalm 143, 9-11

Vysvobod mě od nepřátel, Hospodine, u tebe si hledám úkryt. Nauč mě plnit tvou vůli, vždyť jsi můj Bůh. Pro své jméno mi zachovej život, ve své spravedlnosti mě vyved z soužení.

Verš k požehnání: Jan 12, 26

Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník.

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, nejenže jsi nám dovolil zasednout kolem tvého stolu, ale nadto jsi nás posílil chlebem života a kalichem spásy. Prosíme tě, přiveď všechny lidi k obrácení a následování tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 58, 59, 163, 244, 180, 187

6. NEDĚLE POSTNÍ – KVĚTNÁ (PALMARUM)

Květnou (Pašijovou) nedělí začínají obřady Svatého týdne. Obřad kladení ratolestí ke stolu Páně spojený s četbou evangelia o Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma je variantou s ohledem na liturgický život obce. Tento obřad se koná před zahájením vlastní liturgie.

*Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Král izraelský!
Hosanna na výsostech!* (Matouš 21, 9)

Kladení ratolestí ke stolu Páně

Ztišme se k modlitbě: Nebeský Otče, chválíme tě, že skrze svého Syna jsi vykoupil svět. Připomínáme si dnes, že Ježíš slavně vstoupil do svatého města Jeruzaléma a byl provolán Mesiášem a Králem od lidí, kteří mu kladli do cesty své pláště a palmové ratolesti. Požehnej všem, kdo v jeho jménu přinášejí ratolesti ke stolu Páně! Pomoz nám následovat jej, kamkoli nás povede, ať s ním žijeme, zemřeme i vstaneme k věčnému životu ve tvém království. On s tebou a Duchem svatým žije a kraluje po věky věků. Amen.

Evangelium ke kladení ratolestí: Marek 11, 1-11

Čtení svatého evangelia podle sepsání Markova: Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betanii u Olivové hory, poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte! A řekne-li vám někdo: ›Co to děláte?‹, odpovězte: ›Pán je potřebuje a hned je sem zase vrátí.‹“ Vyšli a na rozcestí našli oslátka přivázaná venku u dveří. Když je odvazovali, někteří z těch, kteří tam stáli, jim řekli: „Co to děláte, že odvazujete oslátka?“ Odpověděli jim tak, jak Ježíš přikázal, a oni je nechali. Oslátka přivedli Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil. Mnozí rozprostřeli na cestu své pláště a jiní zelené ratolesti z polí. A ti, kdo šli před ním i za ním, volali: „Hosanna! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, požehnáno buď přicházející království našeho otce Davida. Hosanna na výsostech!“ Ježíš vjel do Jeruzaléma a vešel do chrámu. Po všem se rozhlédl, a poněvadž již bylo pozdě večer, odešel s Dvanácti do Betanie. Amen.

Pokud se obřad ratolestí nekoná, lze toto evangelium přečíst při liturgii místo pašijí.

První čtení: Izajáš 45, 21-25

„Sdělte to dál, přibližte se! Jen ať se poradí spolu. Kdo to od pradávna ohlašoval? Kdo to oznamoval předem? Cožpak ne já, Hospodin? Kromě mne jiného Boha není!

Bůh spravedlivý a spasitel není mimo mne. Obráťte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není. Při sobě samém jsem přísahal, z mých úst vyšla spravedlnost, slovo, které se zpět nenavráťtí. Předemnou každý klesne na kolena a každý jazyk odpřísáhne: ›Jenom v Hospodinu – řekne o mně – je spravedlnost i moc.« Přijdou k němu a budou se stydět všichni ti, kdo proti němu pláli vzdorem. U Hospodina nalezne spravedlnost a jím se bude chlubit všechno potomstvo Izraele.

Tužby postní

2. Abychom Boží království a jeho spravedlnost hledali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom svých hříchů litovali a své bližní nesoudili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, děkujeme ti, že v tajemství utrpení svého Syna jsi nabídl všem lidem spásu a věčný život. Shromáždí si nás kolem Kristova kříže a uchovej pro den vzkříšení! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 2, 5-11

Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Evangelium (Pašije): Marek 14, 1 - 15, 47

Bylo dva dny před velikonoce, svátkem nekvašených chlebů. Velekněží a zákoníci přemýšleli, jak by se Ježíše lstí zmocnili a zabili ho. Říkali: „Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nevzbouřil.“ Když byl v Betanii v domě Šimona Malomocného a seděl u stolu, přišla žena, která měla alabastrovou nádobku pravého vzácného oleje z nardu. Rozbila ji a olej vylila na jeho hlavu. Někteří se hněvali: „Nač ta ztráta oleje? Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a ty se mohly dát chudým.“ A osopili se na ni. Ježíš však řekl: „Nechte ji! Proč ji trápíte? Vykonal na mě dobrý skutek. Vždyť chudé máte stále kolem sebe, a kdykoli chcete, můžete jim činit dobře; mne však nemáte stále. Ona učinila, co měla; už napřed pomazala mé tělo k pohřbu. Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit na její památku také o tom, co ona učinila.“ Jidáš Iškarjotský, jeden z Dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil. Ti se zaradovali, když to slyšeli, a slíbili mu peníze. I hledal vhodnou příleži-

tost, jak by jim ho vydal. Prvního dne nekvašených chlebů, když se zabíjel velikonoční beránek, řekli Ježíšovi jeho učedníci: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ Poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do města a potká vás člověk, který nese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: ›Mistr vzkazuje: Kde je pro mne světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?‹ A on vám ukáže velkou horní místnost, zařízenou a připravenou; tam pro nás připravte večeři!“ Učedníci šli, a když přišli do města, našli všecko, jak jim to řekl; a připravili velikonočního beránka. Večer přišel Ježíš s Dvanácti. A když byli u stolu a jedli, řekl: „Amen, pravím vám, že jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.“ Zarmoutilo je to a začali se ho jeden po druhém ptát: „Snad ne já?“ Řekl jim: „Jeden z Dvanácti, který se mnou namáčí chléb v téže míse. Syn člověka odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu, který Syna člověka zrazuje. Pro toho by bylo lépe, kdyby se byl vůbec nenarodil.“ Když jedli, vzal chléb, požehnal, lámal a dával jim se slovy: „Vezměte, toto jest mé tělo.“ Pak vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim: „Toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé. Amen, pravím vám, že nebudu již pít z plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu pít nový kalich v Božím království.“ Když zazpívali chvalozpěv, šli na Olivovou horu. Ježíš jim řekl: „Všichni ode mne odpadnete, neboť je psáno: ›Budou bít pastýře a ovce se rozprchnou.‹ Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.“ Tu mu Petr řekl: „I kdyby všichni odpadli, já ne.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím tobě, že dnes, této noci, dřív než kohout dvakrát zakokrhá, právě ty mě třikrát zapřeš.“ On však ještě horlivěji prohlašoval: „I kdybych měl spolu s tebou umřít, nezapřu tě.“ Tak mluvili všichni. Přišli na místo zvané Getsemane. Ježíš řekl svým učedníkům: „Počkejte tu, než se pomodlím.“ Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost. I řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“ Poodešel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina. Řekl: „Abba, Otče, tobě je všecko možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.“ Přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: „Šimone, ty spíš? Nedokázal jsi jedinou hodinu bdít? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ Znovu odešel a modlil se stejnými slovy. A když se vrátil, zastihl je spící; oči se jim zavíraly a nevěděli, co by mu odpověděli. Přišel potřetí a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Už dost! Přišla hodina, hle, Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, přibližuje se ten, který mě zrazuje.“ Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z Dvanácti. Velekněží, zákoníci a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. Jeho zrádce s nimi domluvil znamení. Řekl jim: „Kterého políbím, ten to je; toho zatkněte a pod dozorem odvedte.“ Když Jidáš přišel, hned k Ježíšovi přistoupil a řekl: „Mistře!“ a políbil ho. Oni pak na něho vztáhli ruce a zmocnili se ho. Tu jeden z těch, kdo stáli kolem, tasil meč, zasáhl veleknězova sluhu a uťal mu ucho. Ale Ježíš jim řekl: „Vyšli jste na

mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem vás učival v chrámě a nezmocnili jste se mne. Ale je třeba, aby se naplnila Písma!“ Všichni ho opustili a utekli. Šel za ním nějaký mladík, který měl na sobě jen kus plátna přes nahé tělo; toho chytili. On jim však nechal plátno v ruku a utekl. Ježíše odvedli k veleknězi, kde se shromáždili nejvyšší kněží, starší a zákoníci. Petr šel zpovzdálí za Ježíšem až dovnitř do veleknězova dvora; seděl tam spolu se sluhy a ohříval se u ohně. Velekněží a celá rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nenalezali. Mnozí sice proti němu křivě svědčili, ale svědectví se neshodovala. Někteří pak vystoupili a křivě proti němu svědčili: „Slyšeli jsme ho říkat: Já zbořím tento chrám udělaný rukama a ve třech dnech vystavím jiný, ne rukama udělaný.“ Ale ani jejich svědectví se neshodovala. Tu velekněz vstal, postavil se uprostřed a otázal se Ježíše: „Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?“ On však mlčel a nic neodpověděl. Opět se ho velekněz zeptal: „Jsi ty Mesiáš, Syn Požehnaného?“ Ježíš řekl: „Já jsem. A uvidíte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými.“ Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: „Nač potřebujeme ještě svědky? Slyšeli jste rouhání. Co o tom soudíte?“ Oni pak všichni rozhodli, že je hoden smrti. Někteří na něj počali plivat, zakrývali mu obličej, bili ho po hlavě a říkali mu: „Prorokuj!“ A sluhové ho tloukli do tváře. Když byl Petr dole v nádvoří, přišla jedna z veleknězových služek, a když uviděla Petra, jak se ohřívá, pohlédla na něj a řekla: „I ty jsi byl s tím Nazaretským Ježíšem!“ On však zapřel: „O ničem nevím a vůbec nechápu, co říkáš.“ A vyšel ven do předního dvora. Vtom zakokrhá kohout. Ale služka ho uviděla a zase začala říkat těm, kteří stáli poblíž: „Ten člověk je z nich!“ On však opět zapíral. A zakrátko zase ti, kdo stáli kolem, řekli Petrovi: „Jistě jsi z nich, vždyť jsi z Galileje!“ On se však začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka, o němž mluvíte.“ Vtom kohout zakokrhá podruhé. Tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: „Dřív než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A dal se do pláče. A { hned zrána se poradili velekněží, starší a zákoníci, celá rada; spoutali Ježíše, odvedli jej a vydali Pilátovi. Pilát se ho otázal: „Ty jsi král Židů?“ On mu odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ Velekněží na něj mnoho žalovali. Tu se ho Pilát znovu otázal: „Nic neodpovídáš? Pohleď, co všechno na tebe žalují!“ Ježíš však už nic neodpověděl, takže se Pilát divil. O svátcích jim propouštěl jednoho vězně, o kterého žádali. Ve vězení byl mezi vzbouřenci, kteří se při vzpouře dopustili vraždy, muž jménem Barabáš. Zástup přišel Piláta požádat o to, v čem jim obvykle vyhověl. Pilát jim na to řekl: „Chcete, abych vám propustil židovského krále?“ Věděl totiž, že mu ho velekněží vydali ze zášti. Velekněží však podnítli zástup, ať jim raději propustí Barabáše. Pilát se jich znovu zeptal: „Co tedy mám učinit s tím, kterému říkáte židovský král?“ Tu se znovu dali do křiku: „Ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „A čeho se vlastně dopustil?“ Oni však ještě víc křičeli: „Ukřižuj ho!“ Tu Pilát, aby vyhověl zástupu, propustil jim Barabáše; Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vojáci ho odvedli

do místodržitelského dvora a svolali celou setninu. Navlékli mu purpurový plášť, upletli trnovou korunu, vsadili mu ji na hlavu a začali ho zdravit: „Buď zdrav, židovský králi!“ Bili ho po hlavě holí, plivali na něj, klekali na kolena a padali před ním na zem. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu purpurový plášť a oblékli ho zase do jeho šatů. Pak ho vyvedli ven, aby ho ukřižovali. Cestou přinutili nějakého Šimona z Kyrény, otce Alexandrova a Rufova, který šel z venkova, aby mu nesl kříž. A přivedli ho na místo zvané Golgota, což v překladu znamená ›Lebka‹. Dávali mu víno okořeněné myrhou, on je však nepřijal. Ukřižovali ho a rozdělili si jeho šaty; losovali o ně, co si kdo vezme. Bylo devět hodin, když ho ukřižovali. Jeho provinění oznamoval nápis: ›Kráľ Židů.‹ S ním ukřižovali dva povstalce, jednoho po pravici a druhého po levici. Tak se naplnilo Písmo: ›Byl započten mezi zločince.‹ Kolemjdoucí ho uráželi: potřásali hlavou a říkali: „Ty, který chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit, zachraň sám sebe a sestup s kříže!“ Podobně se mu mezi sebou posmívali velekněží spolu se zákoníky. Říkali: „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Ať nyní sestoupí s kříže, ten Mesiáš, král izraelský, abychom to viděli a uvěřili!“ Tupili ho i ti, kteří byli ukřižováni spolu s ním. Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin. O třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachtani?“, což přeloženo znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo stáli okolo: „Hle, volá Eliáše.“ Kdosi pak odběhl, namočil houbu v octě, nabodl ji na prut a dával mu pít se slovy: „Počkejte, uvidíme, přijde-li ho Eliáš sejmout.“ Ale Ježíš vydal mocný hlas a skonal. Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů. A když uviděl setník, který stál před ním, že takto skonal, řekl: „Ten člověk byl opravdu Syn Boží.“ } Zpovzdálí se dívaly také ženy, mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka Jakuba mladšího a Josefa, a Salome, které ho provázely a staraly se o něj, když byl v Galileji, a mnohé jiné, které se spolu s ním vydaly do Jeruzaléma. A když už nastal večer – byl totiž den přípravy, předvečer soboty – přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který také očekával království Boží, dodal si odvahy, vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Pilát se podivil, že Ježíš už zemřel; zavolal setníka a zeptal se ho, je-li už dlouho mrtev. A když mu to setník potvrdil, daroval mrtvé tělo Josefovi. Ten koupil plátno, sňal Ježíše s kříže, zavinul ho do plátna a položil do hrobu, který byl vytesán ve skále, a ke vchodu přivalil kámen. Marie z Magdaly a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl uložen.

V případě časové tísně lze přečíst pouze text uvedený v závorkách (Marek 15, 1-39).

Verše k obětování: Žalm 22, 28-29

Rozpomenou se a navrátí se k Hospodinu všechny dálavy země. Tobě se budou klanět všechny čeledi pronárodů. Vždyť Hospodinu náleží kralovat, i nad pronárody vládnout.

Verš k požehnání: Marek 14, 36

Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, náš hlad po smyslu života jsi utišil duchovním pokrmem a nápojem. Posiluj naši víru, abychom skrze smrt a vzkříšení tvého Syna dospěli do plnosti spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 239, 240, 322, 326, 201

ZELENÝ ČTVRTEK – PAMÁTKA POSLEDNÍ VEČEŘE PÁNĚ

První den tzv. tridua (triduum sacrum – svaté třídenní). Podle Janova evangelia Ježíš při poslední večeři umýval učedníkům nohy. Obřad umývání nohou je variantou s ohledem na liturgický život obce. Následuje po kázání.

Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět.
(Galatským 6, 14)

První čtení: Exodus 12, 1-4.11-14

Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: „Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců. Bude pro vás prvním měsícem v roce. Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu. Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejbliže jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka. Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka. Tu noc projdu egyptskou zemí a všecko prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin. Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pomenu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi. Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení.

Tužby

2. Abychom po vzoru učedníků slovům Páně naslouchali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom při lámání chleba našeho Spasitele poznávali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, prameni lásky! V tu noc, kdy byl zrazen, nám Ježíš daroval nové přikázání, abychom milovali jeden druhého, jako on miloval nás. Vtiskni, Bože, toto přikázání do našich srdcí a dej nám dobrou vůli sloužit bližním, tak jako tvůj Syn byl služebníkem všech! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 11, 23-26

Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává;

to čiňte na mou památku.“ Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Evangelium: Jan 13, 1-15

Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otcí; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce. Když byli u večeře a ďábel již vložil do srdce Jidáše Iškariotského, syna Šimonova, aby ho zradil, Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všecko do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se; pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán. Přišel k Šimonu Petrovi a ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ Ježíš odpověděl: „Co já činím, nyní nechápeš, potom však to pochopíš.“ Petr mu řekl: „Nikdy mi nebudeš mýt nohy!“ Ježíš odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“ Řekl mu Šimon Petr: „Pane, pak tedy nejenom nohy, ale i ruce a hlavu!“ Ježíš mu řekl: „Kdo je vykoupán, nepotřebuje než nohy umýt, neboť je celý čistý. I vy jste čisti, ale ne všichni.“ Věděl, kdo ho zradí, a proto řekl: Ne všichni jste čisti. Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: „Chápete, co jsem vám učinil? Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem. Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.“

Uvedení do služby umývání nohou

Sestry a bratři! V noci před svou smrtí ukázal Ježíš svým učedníkům příklad pokory, když jim umyl nohy. Naučil je tím, že síla a růst v životě Božího království se uskutečňuje službou lásky. Všichni si máme zapamatovat tento příklad, ale nejvíce je toho zapotřebí nám, které si Pán povolal k duchovenské službě. Proto zvu vás, kteří máte podíl na Kristově královském kněžství: Přistupte, abych já jako služebník mohl následovat příkladu svého Pána. A pamatujte si, že co bylo učiněno vám, máte i vy činit ostatním! Neboť sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal. Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.

Věřící, s nimiž byla předem domluvena účast na službě umývání nohou, sedí na předních místech, aby k nim duchovní mohl snadno přistoupit s nádobou na vodu. Během společného zpěvu písně před nimi duchovní poklekne, omyje jim nohy a osuší je.

Píseň: Kde je dobrota a láska (č. 313)

Kde je dobrota a láska, kde je dobrota, tam je také Bůh. Ubi caritas et amor, ubi caritas, Deus ibi est.

Modlitba po umývání nohou

Pane Ježíši, ve své veliké lásce jsi umyl nohy svým učedníkům. Proto tě prosíme: svou pomocí provázej naši pokornou službu, kterou jsi nám přikázal zachovávat. Jako jsme si zde nechali smýt vnější nečistotu, milostivě smyj z každého z nás vnitřní poskvrnu hříchů – ty, jenž s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého žiješ a kraluješ po věky věků. Amen.

Verše k obětování: Žalm 67, 2-3

Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou tvář!
Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása!

Verše k požehnání: 1. Korintským 11, 24-25

Toto jest mé tělo, které se za vás vydává. Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví. To čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti, že jsi nám ve svátosti večeře Páně daroval památku na utrpení a smrt svého Syna Ježíše Krista. Prosíme tě, ať skrze svaté tajemství chleba a kalicha vydáváme našimi životy svědectví o vykoupení! Buď tobě sláva na věky. Amen.

Vhodné písně: 22, 241, 242, 243, 325

VELKÝ PÁTEK – PAMÁTKA UTRPENÍ A SMRTI PÁNĚ

Druhý den tridua. Na Velký pátek se neslaví večere Páně. Čtou se pašije – svědectví o utrpení a smrti Ježíše Krista. Následující formulář je variantou s ohledem na liturgický život obce.

Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal. Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu.

(Žalm 40, 2-3)

Uvedení do velkopáteční liturgie

Milost Pána (†) Ježíše Krista a láska Boží a účastenství Ducha svatého se všemi vámi. / I s tebou Hospodin.

Ztišme se a dříve, než vyslechneme pašije našeho Pána, ve svých velkopátečních modlitbách pokorně přiznejme, že nejsme hodni přijmout milost Kristovy oběti, z níž vyrostla naše spása v odpuštění hříchů a ve vzkříšení k novému životu.

Doznání hříchů

Bože, Otče předobry, tys nás stvořil k obrazu a podobenství svému, a proto máme žítí podle svaté vůle tvé a s tebou spolupracovati na tvém díle, Tvůrce všemocný. My však často nedbáme svých povinností a svévolnými činy rušíme zdar tvého tvoření, tobě k necti, bližním svým a sobě na škodu a hanbu. Proto upřímně se přiznáváme k pokleskům a hříchům svým a ze srdce jich litujeme, prosíme tě: odpusť nám a síly poskytni, abychom se k tobě vrátili, byli opět tvými dětmi a se svatou tvou vůlí sjednoceni směli podíl bráti na tvém království.

Rozhřešení

Jako služebník církve vyhlašuji nad vámi, kteří činíte pokání a jste smířeni s bližními i s každým Božím úradkem, naprosté odpuštění a zapomenutí vašich hříchů. Dlužní úpis, který svědčil proti vám, vymazal Kristus tím, že jej přibil na kříž. Blaze vám, neboť vaše nepravosti jsou odpuštěny a vaše hříchy přikryty! Amen.

Modlitba

Nebeský Otče, děkujeme ti, že tvůj Syn na kříži zničil naši smrt a daroval nám nový život. Prosíme tě, zachovej nás ve víře, ať stále čerpáme z pramene milosrdenství, který máme v Ježíši Kristu, našem Pánu. On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Píseň

První čtení: Izajáš 52, 13 - 53, 12

„Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznesse a vysoko se vyvýší. Jak mnozí strnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoben lidem. Avšak on pokropí mnohé pro národy krví, před ním si králové zakryjí ústa, protože spatří, co jim nebylo vyprávěno, porozumějí tomu, o čem neslyšeli.“ Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova? Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychteli. Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel. Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyťat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu. Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti. Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu. Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se dny. „Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme. Proto mu dávám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.

Píseň

Druhé čtení: Židům 10, 16-24

«Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli; na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenou.» Tam, kde jsou hříchy odpuštěny, není už třeba přinášet za ně oběti. Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratří, odvážit vejít do svatyně cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony – to jest obětováním svého těla. Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem, přistupujme před Boha s opravdovým

srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný. Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům.

Píseň

Evangelium (Pašije): Jan 18, 1-19, 42

Utrpení našeho Pána Ježíše Krista podle sepsání Janova: Ježíš odešel s učedníky za potok Cedron, kde byla zahrada; a do ní vstoupil on i jeho učedníci. Také Jidáš, který ho zradil, znal to místo, neboť Ježíš tam se svými učedníky často býval. Jidáš vzal s sebou oddíl vojáků, k tomu stráž od velekněží a farizeů, a přišli tam s pochodněmi, lucernami a zbraněmi. Ježíš, který věděl všechno, co ho má potkat, vyšel a řekl jim: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „To jsem já.“ Stál s nimi i Jidáš, který ho zradil. Jakmile jim řekl „to jsem já“, couvli a padli na zem. Opět se jich otázel: „Koho hledáte?“ A oni řekli: „Ježíše Nazaretského.“ Ježíš odpověděl: „Řekl jsem vám, že jsem to já. Hledáte-li mne, nechte ostatní odejít.“ Tak se mělo naplnit slovo: *„Z těch, které jsi mi dal, neztratil jsem ani jednoho.“* Šimon Petr vytasil meč, který měl u sebe, zasáhl jednoho veleknězova sluhu a uťal mu ucho. Ten sluha se jmenoval Malchos. Ježíš řekl Petrovi: „Schovej ten meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi dal Otec?“ Vojáci s důstojníkem a židovská stráž se zmocnili Ježíše a spoutali ho. Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl toho roku veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který poradil židům, že je lépe, aby jeden člověk zemřel za lid. Za Ježíšem šel Šimon Petr a jiný učedník. Ten učedník byl znám veleknězi a vešel do nádvoří veleknězova domu. Petr zůstal venku před vraty. Ten druhý učedník, který byl znám veleknězi, vyšel, promluvil s vrátnou a zavedl Petra dovnitř. Tu řekla služka vrátná Petrovi: „Nepatříš i ty k učedníkům toho člověka?“ On řekl: „Nepatřím.“ Poněvadž bylo chladno, udělali si sluhové a strážci oheň a stáli kolem něho, aby se ohřáli. I Petr stál s nimi a ohříval se. Velekněz se dotazoval Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu řekl: „Já jsem mluvil k světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem neříkal tajně. Proč se mě ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem říkal. Ti přece vědí, co jsem řekl.“ Po těch slovech jeden ze strážců, který stál poblíž, udeřil Ježíše do obličeje a řekl: „Tak se odpovídá veleknězi?“ Ježíš mu odpověděl: „Řekl-li jsem něco špatného, prokaž, že je to špatné. Jestliže to bylo správné, proč mě biješ?“ Annáš jej tedy poslal spoutaného k veleknězi Kaifášovi. Šimon Petr stál ještě u ohně a zahříval se. Řekli mu: „Nejsi i ty z jeho učedníků?“ On to zapřel: „Nejsem.“ Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr uťal ucho, řekl: „Cožpak jsem tě s ním neviděl v zahradě?“ Petr opět zapřel a vtom

zakokrhal kohout. Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časně zrána. Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkvrnili a mohli jít velikonočního beránka. Pilát k nim vyšel a řekl: „Jakou obžalobu vznášíte proti tomu člověku?“ Odpověděli: „Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“ Pilát jim řekl: „Vezměte si ho vy a sudte podle svého zákona!“ Židé mu odpověděli: „Není nám dovoleno nikoho popravit.“ To aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kterým naznačil, jakou smrtí má zemřít. Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?“ Pilát odpověděl: „Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“ Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud.“ Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám. Je zvykem, že vám o velikonocích propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám tohoto židovského krále.“ Na to se dali do křiku: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl vzbouřenec. Tehdy dal Pilát Ježíše zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena mu přehodili purpurový plášť. Pak před něho předstupovali a říkali: „Buď pozdraven, králi židovský!“ Přitom ho bili do obličejů. Pilát znovu vyšel a řekl Židům: „Hleďte, vedu vám ho ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu.“ Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“ Když ho velekněží a jejich služebníci uviděli, dali se do křiku: „Ukřižovat, ukřižovat!“ Pilát jim řekl: „Vy sami si ho křižujete! Já na něm vinu nenalézám.“ Židé mu odpověděli: „My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za syna Božího.“ Když to Pilát uslyšel, ještě více se ulekl. Vešel znovu do paláce a řekl Ježíšovi: „Odkud jsi?“ Ale Ježíš mu nedal žádnou odpověď. Pilát řekl: „Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě propustit, a mám moc tě ukřižovat?“ Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší vinu.“ Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: „Jestliže ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři.“ Když to Pilát uslyšel, dal vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném »Na dláždění«, hebrejsky Gabbatha. Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: „Hle, váš král!“ Oni se dali do křiku: „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „Vašeho krále mám dát ukřižovat?“ Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, jen císaře.“ Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili. Nesl svůj kříž a vyšel z města na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva, z každé strany jednoho a Ježíše uprostřed. Pilát dal napsat nápis a připevnit jej na kříž.

Stálo tam: ›Ježíš Nazaretský, král židovský.‹ Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Židovští velekněží řekli Pilátovi: „Neměl’s psát ›židovský král‹, nýbrž ›vydával se za židovského krále.‹“ Pilát odpověděl: „Co jsem napsal, napsal jsem.“ Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému vojákovi díl; zbýval ještě spodní šat. Ten byl beze švů, odshora vcelku utkaný. Řekli mezi sebou: „Netrhejme jej, ale losujme, čím bude!“ To proto, aby se naplnilo Písmo: ›Rozdělili si mé šaty a o oděv můj metali los.‹ To tedy vojáci provedli. U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn!“ Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě. Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce naplnilo Písmo, řekl: „Žízním.“ Stála tam nádoba plná octa; namočili tedy houbu do octa a na yzopu mu ji podali k ústům. Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu, skonal. Poněvadž byl den přípravy a těla nesměla zůstat přes sobotu na kříži – na tu sobotu totiž připadal veliký svátek – požádali Židé Piláta, aby odsouzeným byly zlámány kosti a aby byli sňati s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu nelámali, ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda. A ten, který to viděl, vydal o tom svědectví, a jeho svědectví je pravdivé; on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili. Neboť se to stalo, aby se naplnilo Písmo: ›Ani kost mu nebude zlomena.‹ A na jiném místě Písmo praví: ›Uvidí, koho probodli.‹ Potom požádal Piláta Josef z Arimatie – byl to Ježíšův učedník, ale tajný, protože se bál Židů – aby směl Ježíšovo tělo sejmout s kříže. Když Pilát k tomu dal souhlas, Josef šel a tělo sňal. Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl sto liber směsi myrhy a aloe. Vzali Ježíšovo tělo a zabalili je s těmi vonnými látkami do lněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem. V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován. Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko.

Pokud se na Květnou neděli nečetly pašije podle Marka (viz formulář Květné neděle), mohou být na Velký pátek čteny namísto tradičních Janových pašijí.

Chvilé ticha, kázání a píseň

Přímluvné modlitby

Za pokoj Boží a za spásu našich duší, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za mír celého světa, za duchovní rozvíjení církví a za jednotu všech lidí, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za tento dům modlitby, za ty, kdo do něj vstupují ve víře, zbožnosti a bázni Boží, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za pastýře církví, za jejich rozhodování a službu v Kristu, za všechny Boží lid a ty, kdo konají dílo Páně, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za naši vlast a její představitele a za všechny, kdo spravují veřejné záležitosti, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za naše město (naši obec) a za všechny, kteří zde bydlí, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za zdravý vzduch, plodnost země a za pokojné časy, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za všechny, kdo jsou na cestách, za bezdomovce, za nemocné, zarmoucené, za sirotky a vdovy, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za chudé, trpící a vězněné, za klesající na duchu a trpící pokušením, za nemocné a umírající a jejich spásu, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za vysvobození ze všech zármutků, pohrom, nebezpečí a tísně, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za naše zesnulé, aby přišli do místa věčného odpočinku a pokoje, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Neboť tobě jen náleží veškerá čest i sláva, Otci, Synu, Duchu svatému, po věky věků. Amen.

Následující text, tradičně nazývaný ›Výčitky‹ či ›Žaloby Páně‹, není závaznou částí obřadu.

Meditace nad utrpením Páně

Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! Já jsem tě vyvedl z Egypta, a tys mě za to přibil na kříž. Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil? / Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi! /

Já jsem tě čtyřicet let vedl pouští, živil tě manou a dovedl tě do země pozeňnané, a tys mě za to přibil na kříž. / Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi! /

Což jsem ti mohl učinit víc? Vždyť jsem se o tebe staral jako o svou vinici, krásnou a milovanou. Ale tvé víno ztrpklo: octem jsi hasil mou žízeň a mé srdce jsi probodl kopím. / Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi! /

Já jsem pro tebe stíhal ranami Egypt a pobil jeho prvorozené, a tys mě za to bičoval a vydal na smrt. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem tě vyrval z rukou faraónových a vysvobodil tě z Egypta, a tys mě vydal do rukou velerady. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem ti otevřel cestu mořem, a tys otevřel kopím mou hrud'. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem tě v oblakovém sloupu vedl pouští, a tys mě vlekl před Pilátův soud. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem tě vodil jako pastýř a sytil tě manou, a tys mě tloukl a nasýtil potupou. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem ti ve skále otevřel pramen vody živé, a tys hasil mou žízeň žlučí a octem. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem kvůli tobě rozdrtil krále země Kanaán, a tys holí rozbil mou tvář. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem tě povýšil na lid královský, a tys mě korunoval korunou z trní. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem tě proslavil svými velikými skutky, a tys mě za to přibil na kříž. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Píseň

Modlitba Páně

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé! Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi! Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Závěrečná modlitba

Nebeský Otče, děkujeme ti, že skrze utrpení a smrt, které tvůj milovaný Syn hrdinsky podstoupil na kříži, jsi nás osvobodil od hříchu a povolal ke spáse. Dej, abychom ve víře přijímali jeho vykupitelskou oběť a tak abychom s ním sdíleli slávu jeho vítězství nad smrtí i jeho věčný život ve tvém království! On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Požehnání

Pán s vámi. / I s duchem tvým.

Požehnání všemohoucího Boha Otce a mír (†) Ježíše Krista i milost Ducha svatého nechť sestoupí na nás a zůstane nám i budoucím. / Po věky věků.

Vyslání

Jděte ve jménu Páně a připravujte se na jeho slavné vzkříšení ve svých životech. Kéž spolu s Kristem všichni vstaneme k novému životu! Amen.

Vhodné písně: 130, 247, 322, 327

BÍLÁ SOBOTA – VIGILIE HODU BOŽÍHO VELIKONOČNÍHO

Třetí den tridua. Velikonoční vigilie začíná nejdříve po západu slunce (patriarcha Karel Farský doporučoval o půl desáté večer). Slavnost světla je variantou s ohledem na liturgický život obce. Věřící se shromáždí před vchodem do sboru kolem ohně nebo ve sborové předsíni u rozžaté svíce. Světla ve sboru jsou zhasnutá.

Jak vzácný skvost je tvé milosrdenství, Bože! Lidé se utíkají do stínu tvých křídel. U tebe je pramen žití, když ty jsi nám světlem, spatřujeme světlo. (Žalm 36, 8.10)

Uvedení do vigilie

Sestry a bratři, o této veliké a svaté noci přešel Pán Ježíš ze smrti do života. Proto jsme se shromáždili, podobně jako v církvích po celém světě, ke společnému bdění a k modlitbám. Dnes je Pascha – Přejítí – našeho Pána a pomocí světla, slova, vody, chleba a vína oslavujeme jeho vítězství nad smrtí a očekáváme jeho slavný návrat.

SLAVNOST SVĚTLA

Příprava velikonoční svíce

Ztišme se k modlitbě: Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, tys nám daroval světlo života. Děkujeme ti za tento nový oheň (toto nové světlo). Dej, ať o velikonočních svátcích v nás vzplane světlo vzkříšení, které nás přivede až k věčné slavnosti nebeské! Buď tobě sláva navěky. Amen.

Na velikonoční svíci (paškálu) duchovní vyryje kříž, řecká písmena Alfa a Omega a letopočet:

Kristus včera i dnes – začátek i konec – alfa i omega – on je Pánem všech časů – jemu patří království i moc i sláva – po všechny věky věků. Amen.

Do vyrytého kříže duchovní vsadí pět hřebů, symbolizujících pět ran Kristových:

Pro své svaté – slavné rány – kež nás opatruje – a chrání – Kristus Pán ukřižovaný. Amen.

Od ohně či svíce duchovní rozsvítí velikonoční svíci se slovy:

Světlo Krista, který slavně vstal, tmu srdce i ducha zažeh v dál!

Následuje průvod do potměného sboru. Duchovní jde první a nese rozžatou velikonoční svíci. Ve vchodu, uprostřed sboru a v kněžišti se duchovní zastaví a zvolá:

Světlo Kristovo! Bohu díky!

Po třetím zvolání se ve sboru rozsvítí světla. Duchovní umístí velikonoční svíci a věřící usednou.

Díkuvzdání za světlo (Velikonoční chvalo zpěv Exsultet)

Zajásejte již, zástupy andělů v nebi! Zaskvějte se v slávě, božská tajemství! Polnice, rozezvuč se k vítězství mocného Krále, zvěstuj spásu! Raduj se, země, zalitá oslnivou září věčného Krále! Hle, po celém světě rychle mizí temnoty! Raduj se, matko církvi, zkrášlená leskem nejjasnějšího světla! V mohutném zpěvu lidu ať se tento svatý dům Boží rozezní ozvěnou té radosti! Bože všemohoucí, svou milostí nás přiveď k chvále tvého velikého světla! Prosíme o to ve jménu tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Pán s vámi. / I s duchem tvým.

Píseň díky pějme Hospodinu, Bohu svému. / Důstojné a správné jest.

Vpravdě je důstojné a správné z celého srdce a z celé své duše radostně tě chválit, neviditelný, všemohoucí a věčný Bože! Chválíme i tvého jednorozeného Syna Ježíše Krista, našeho Pána, pravého velikonočního Beránka, jenž za nás draze splatil dluh Adamova hříchu a vlastní krví vykoupil svůj lid. Toto je noc, kdy byly děti Izraele propuštěny z egyptského otroctví a Rudým mořem prošly suchou nohou. Toto je noc, kdy Kristus osvobozuje všechny věřící z temnoty hříchu a obnovuje nás k životu v milosti a svatosti. Toto je noc, kdy Kristus zlomil okovy smrti a vítězně vstal z hrobu. Bože, jak podivuhodná a nad každé pomýšlení je tvá slitovnost a milující добрota! Vydal jsi Syna, abys vykoupil otroka! Šťastná to vina, vpravdě nezbytný hřích Adamův, jehož tak vysoká cena byla zaplácena tak velikým Spasitelem! Jak svatá je tato noc! Zlo obrací na útěk, zahlazuje hříchy, hříšníkům navrácí nevinnost a zarmouceným radost! Zahání pýchu i nenávisť a dává nám pokoj i svornost! Jak požehnaná je tato noc! Země byla zasnoubena s nebem a člověk byl usmířen s Bohem! Nebeský Otče, přijmi tuto velikonoční svíci, kterou ti odevzdáváme ke tvé poctě. Ať stále svítí a zahání veškerou temnotu! Její světlo ať spatří ona Hvězda jitřní, která nikdy nezapadá a dává světlo všemu stvoření - Kristus, jenž žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

Píseň

ZVĚSTOVÁNÍ SLOVA (ČTENÍ NOČNÍ STRÁŽE)

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Osvít nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme biblické zprávy o tvých velikých stvořitelských a spásných činech! A prosíme tě, přiveď všechny k plnosti vykoupení v Ježíši Kristu, našem Pánu. Amen.

První čtení: Genesis 1, 1 - 2, 2

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. Světlo nazval Bůh dnem a tmou nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první. I řekl Bůh: „Buď klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!“ Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak. Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý. I řekl Bůh: „Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!“ A stalo se tak. Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré. Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak. Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromoví, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den třetí. I řekl Bůh: „Buďte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let. Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítla nad zemí.“ A stalo se tak. Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítla nad zemí, aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“ I stvořil Bůh veliké netvořry a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré. A Bůh jim požehnal: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci nechtě se rozmnožit na zemi.“ Byl večer a bylo jitro, den pátý. I řekl Bůh: „Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!“ A stalo se tak. Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré. I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je

stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý. Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo.

Modlitba

Ztišme se k modlitbě: Bože, tys podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil důstojnost lidské přirozenosti. Učiň, ať máme účast na božském životě toho, jenž se ponížil, aby sdílel naše lidství – tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Píseň

Druhé čtení: Exodus 14, 1-31

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Rozkaž Izraelcům, aby se obrátili a utábořili před Pí-chírotem mezi Migdólem a mořem; utáboříte se před Baal-sefónem, přímo proti němu při moři. Faraó si o Izraelcích řekne: ›Bloudí v zemi, zavřela se za nimi poušť.‹ Tu zatvrdím faraónovo srdce a on vás bude pronásledovat. Já se však na faraónovi a na všem jeho vojsku oslavím, takže Egypťané poznají, že já jsem Hospodin.“ I učinili tak. Egypťáckému králi bylo oznámeno, že lid uprchl. Srdce faraóna a jeho služebníků se obrátilo proti lidu. Řekli: „Co jsme to udělali, že jsme Izraele propustili z otroctví?“ Faraó dal zapřáhnout do svého válečného vozu a vzal s sebou svůj lid. Vzal též šest set vybraných vozů, totiž všechny vozy egypťské. Na všech byla tříčlenná osádka. Hospodin zatvrdil srdce faraóna, krále egypťského, a ten Izraelce pronásledoval. Ale Izraelci navzdory všemu vyšli. Egypťané je pronásledovali a dostihli je, když tábořili při moři, dostihli je všichni faraónovi koně, vozy, jeho jízda a vojsko, při Pí-chírotu před Baal-sefónem. Když se faraó přiblížil, Izraelci se rozhlédli a viděli, že Egypťané táhnou za nimi. Tu se Izraelci velmi polekali a úpěli k Hospodinu. A osopili se na Mojžíše: „Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl, abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal, že jsi nás vyvedl z Egypta? Došlo na to, o čem jsme s tebou mluvili v Egyptě: Nech nás být, ať sloužíme Egyptu. Vždyť pro nás bylo lépe sloužit Egyptu než zemřít na poušti.“ Mojžíš řekl lidu: „Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egypťany dnes, tak je už nikdy nevidíte. Hospodin bude bojovat za vás

a vy budete mlčky přihlížet.“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Proč ke mně úpíš? Pobídní Izraelce, ať táhnou dál. Ty pak pozdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozpolťíš je, a tak Izraelci půjdou prostředkem moře po suchu. Já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Oslavím se na faraónovi a na všem jeho vojsku, na jeho vozech i jízdě. Egyptané poznají, že já jsem Hospodin, až budu oslaven tím, co učiním s faraónem, s jeho vozy a jízdou.“ Tu se zvedl Boží posel, který šel před izraelským táborem, a šel teď za nimi. Oblakový sloup se před nimi totiž zvedl, postavil se za ně a vstoupil mezi tábor egyptský a izraelský. Jedněm byl oblakem a temnotou, druhým osvěcoval noc; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili. Mojžíš vztáhl ruku nad moře a Hospodin hnal moře silným východním větrem, který vál po celou noc, až proměnil moře v souš. Vody byly rozpolceny. Izraelci šli prostředkem moře po suchu. Vody jim byly hradbou zprava i zleva. Egyptané je pronásledovali a vešli za nimi doprostřed moře, všichni faraónovi koně, vozy i jízda. Za jitrního bdění vyhlédl Hospodin ze sloupu ohnivého a oblakového na egyptský tábor a vyvolal v egyptském táboře zmatek. Způsobil, že se uvolnila kola jejich vozů, takže je stěží mohli ovládat. Tu si Egyptané řekli: „Utečme před Izraelem, neboť za ně bojuje proti Egyptu Hospodin.“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře! Vody se obrátí na Egyptany, na jejich vozy a jízdu.“ Mojžíš vztáhl ruku nad moře, a když nastávalo jitro, moře opět nabylo své moci. Egyptané utíkali proti němu a Hospodin je vehnal doprostřed moře. Vody se vrátily, přikryly vozy i jízdu celého faraónova vojska, které vešlo za Izraelci do moře. Nezůstal z nich ani jediný. Ale Izraelci přešli prostředkem moře po suchu a vody jim byly hradbou zprava i zleva. Onoho dne zachránil Hospodin Izraele z moci Egypta. Izrael viděl na břehu moře mrtvé Egyptany. Tak uviděl Izrael velikou moc, kterou osvědčil Hospodin na Egyptu. Lid se bál Hospodina a uvěřili Hospodinu i jeho služebníkovi Mojžíšovi.

Modlitba

Ztišme se k modlitbě: Bože, tvé podivuhodné skutky nás dodnes naplňují úžasem a chválou. Silou své mocné paže jsi vysvobodil vyvolený lid z faraónova otroctví, aby se nám to stalo znamením spásy všech národů skrze vodu křtu. Prosíme tě, připočti celé lidstvo k dětem Abrahamovým, ať se všichni radují z dědictví Izraele! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Chvalozpěv

Přispěj nám, sílu dej a v dobrém nás zachovej, svatý Bože, svou milostí. Pane Bože náš, tvoje moc je nevysslovná a milosti síla nevypravitelná, ty sám podle řádu lásky své shlédni na nás v tomto našem sboru. Prokaž i nám štědrou milost svou a požehnej dědictví svému. Neboť tobě jen náleží veškerá čest i sláva, Otci, Synu, Duchu svatému po věky věků. / A mír a pokoj lidem dobré vůle na zemi.

Třetí čtení: Římanům 6, 3-11

Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt? Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života. Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu. Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.

Modlitba

Nebeský Otče, ty jsi Stvořitelem světa, Vykupitelem svého lidu a věčnou moudrostí pro všechny, kdo žijí na zemi. Vzkříšením svého Syna nás osvobod' od naší úzkosti a strachu, v našem srdci obnov svůj obraz a v naší mysli rozsviť své světlo! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Blahoslavenství

Blahoslavení milosrdní, neboť oni také milosrdenství dojdou. Blaze těm, kdo žízní po pravdě, neboť jejich touha přec bude ukojena. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni jistě dětmi Božími již jsou. Proto radujte se a těšte, neboť nebe v duši vaší bude odměnou.

Evangelium: Marek 16, 1-8

Slovo Boží. / Zbožně je vyslechněme.

Pokoj vám! / I duchu tvému.

Čtení svatého evangelia podle sepsání Markova. / Sláva Bohu v Kristu!

Když uplynula sobota, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné masti, aby ho šly pomazat. Brzy ráno prvního dne po sobotě, sotva vyšlo slunce, šly k hrobu. Říkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobu?“ Ale když vzhledly, viděly, že kámen je odvalen; a byl velmi veliký. Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a měl na sobě bílé roucho; i zděsily se. Řekl jim: „Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položili. Ale jděte, řekněte učedníkům, zvláště

Petrovi: ›Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl.« Ženy šly a utíkaly od hrobu, protože na ně padla hrůza a úžas. A nikomu nic neřekly, neboť se bály. / Za tvé slovo, Bože, díky.

Alternativním evangelijním čtením je Jan 20, 1-18 (viz formulář Hodu Božího velikonočního).

Kázání a píseň

OBNOVA KŘESTNÍCH SLIBŮ

Jinou variantou je obřad připomínky křtu ve 3. části Agendy ČČSH. Na tomto místě také lze konat svátost křtu podle 1. části Agendy ČČSH.

Poučení

Sestry a bratři, svátostí křtu jsme byli vstípeni do Kristovy svaté církve. Každý z nás je zahrnut do mocných Božích skutků. O dnešní veliké noci jsme proto zváni, abychom společným prohlášením nově stvrdili svou víru a znovu obnovili smlouvu uzavřenou při našem křtu. Tím dáme najevo, že přijímáme vše, co pro nás Bůh koná, a že se mu s důvěrou a láskou odevzdáváme.

Úvodní modlitba

Ztišme se k modlitbě: Nebeský Otče, děkujeme ti, že jsi nás ve svém Synu našel a zachránil. Děkujeme ti, že ses k nám přiznal v našem křtu. Děkujeme ti za sestry a bratry, kteří chtějí obnovit svůj křestní slib. Shlédni milostivě na jejich víru a z nebe jim daruj své požehnání! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Zřeknutí se zla

Sestry a bratři, chvalme Boha za jeho milost, kterou nás ve křtu obdařil! Vyzývám vás, abyste v tomto církevním shromáždění vyznali, že se všemi silami vzepřete ďáblu a všem jeho skutkům, že budete vždy důvěřovat Božímu slovu zapsanému v Písmu svatém Starého i Nového zákona a že budete poslušně zachovávat Boží přikázání. Proto se vás ptám: Doznáváte své hříchy a litujete jich? / Doznáváme a litujeme.

Zříkáte se ďábla a jeho skutků? / Zříkáme!

Zříkáte se pýchy? / Zříkáme!

Zříkáte se světské slávy a tělesných žádostí? / Zříkáme!

Vyznání víry (varianta I): Velké krédo CČSH

Věříte v Boha jednoho, Ducha věčného a Tvůrce všeho, Otce Ježíše Krista i Otce našeho, jenž od věčnosti vládne královstvím duší našich? / Věříme! /

Věříte v Ježíše Krista, Syna Božího, Světlo ze Světla, Život ze Života, jenž od Otce přišel, životem svým zlo světa i smrti přemohl, aby nám získal království Boží věčné? / Věříme! /

Věříte v Ducha Božího, jenž od věčnosti do věčnosti vše oživuje, v Ježíši Kristu se zjevil, skrze proroky a otce naše mluvil a v nás chce přebývat? / Věříme! /

Věříte v život věčný, Dobra, Pravdy a Krásy, tak jako jste přesvědčeni o smrti zla i zlých? / Věříme! /

Věříte, že Otec nebeský nás proto stvořil, abychom Ducha Božího v sobě majíce, šťastni byli, život Pravdy žili, Pravdy Boží hájiti se nebáli a života věčného tak jistě dosáhli? / Věříme! /

Nechť se vám stane podle vaší víry! Amen.

Vyznání víry (varianta II): Apoštolské krédo

Věříte v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země? / Věříme! /

Věříte v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé? / Věříme! /

Věříte v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, hříchu odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný? / Věříme! /

Nechť se vám stane podle vaší víry! Amen.

Díkuvzdání nad vodou

Věčný Bože, když ještě nebylo nic, jen chaos, vztáhl s ruku nad temné vody a učinil jsi světlo. Za dnů Noemových jsi zachránil před vodami potopy všechny, kdo tě uposlechli a vstoupili do archy. Po potopě jsi ukázal na obloze duhu jako znamení naděje po veškeré lidstvo. Když jsi viděl, jak tvůj vyvolený lid otročí v Egyptě, vedl jsi je mořskými vodami ke svobodě a jejich děti jsi provedl vodami Jordánu do země zaslíbené. V plnosti času jsi poslal Ježíše. Byl pokřtěn od Jana a pomazán Duchem. On povolal apoštoly, aby měli podíl na křtu jeho smrti a vzkříšení a aby mu získávali učedníky ve všech národech. Prosíme tě, vylij na nás dary Ducha svatého a zahrň nás milostí, která byla nad námi vyhlášena při křtu. Ty jsi smyl naše hříchy a naše životy oblékáš spravedlností, abychom – umírajíce a vstávající s Kristem – měli podíl na jeho konečném vítězství i na slávě jeho věčného království. Amen.

Věřící přistupují k nádobě s vodou. Duchovní je označí vodou na čele znamením kříže se slovy:

Připomeň si svůj křest a buď vděčný! Amen.

Požehnání se vzkládáním rukou

Bůh Otec i Syn i Duch svatý nechť působí v tobě! Zrozen z vody a Ducha svatého, žij jako věrný učedník Ježíše Krista. Amen.

Závěrečná modlitba

Ztišme se k modlitbě: Bože veškeré milosti, děkujeme ti, že nás povoláváš k věčné slávě svého Syna. Upevni nás a posilni mocí Ducha svatého, abychom žili v milosti a pokoji! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Píseň a příprava stolu Páně

SLAVENÍ VEČEŘE PÁNĚ

Liturgie dále pokračuje obvyklým způsobem. Před verši k obětování duchovní zvolá:

Kristus vstal z mrtvých! Aleluja! Vpravdě vstal z mrtvých! Aleluja!

Verše k obětování: Žalm 118, 16-17

Hospodinova pravice se vyvýšila, Hospodinova pravice koná mocné činy! Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových mocných činech. Aleluja!

Verše k požehnání: 1. Korintským 10, 16-17

Není kalich požehnání, za nějž děkujeme, účastí na krvi Kristově? A není chléb, který lámeme, účastí na těle Kristově? Protože je jeden chléb, jsme my mnozí jedno tělo, neboť všichni máme podíl na jednom chlebu. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, tvůj jednorozený Syn pro naše vykoupení vytrpěl smrt na kříži a svým slavným vzkříšením nás vysvobodil z moci nepřítel. Pomoz nám, abychom den za dnem umírali hříchu a zároveň vstávali k novému životu spolu s Kristem, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Po požehnání si věřící během zpěvu závěrečné písně připalují svíčky od rozsvícené velikonoční svíce a průvodem vycházejí ven ze sboru, kde všichni zvolají:

Kristus vstal z mrtvých! Aleluja! Vpravdě vstal z mrtvých! Aleluja!

Vhodné písně: 339, 309, 256, 330, 249

HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ – VZKŘÍŠENÍ PÁNĚ

Ty jsi můj Bůh, tobě vzdávám chválu, vyvyšuji tě, můj Bože. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Aleluja. (Žalm 118, 28-29)

První čtení: Skutky 10, 34-43

Petr se ujal slova: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé. To je ta zvěst, kterou Bůh poslal synům izraelským, když vyhlásil pokoj v Ježíši Kristu. On je Pánem všech. Dobře víte, co se dalo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu, který kázal Jan. Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblů, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na kříž a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“

Tužby velikonoční (I)

2. Abychom ze vzkříšení Kristova v církvi se radovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Slovu života všichni se v srdcích otevřeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, děkujeme ti, že nemusíme Ježíše hledat mezi mrtvými, neboť on je živ a stal se Pánem života. Učiň si z nás nové stvoření a pomoz nám růst k plnosti života věčného! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 15, 1-11

Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval – vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkřísěn třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud naživu, někteří však již zesnuli. Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. Naposledy ze všech se

jako nedochůdčeti ukázal i mně. Vždyť já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem ani hoden jména apoštol, protože jsem pronásledoval církev Boží. Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval – nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou. Ať už tedy já, nebo oni – tak zvěstujeme a tak jste uvěřili.

Evangelium: Jan 20, 1-18

První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevešel. Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých. Oba učedníci se pak vrátili domů. Ale Marie stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde předtím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou. Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Odnegli mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on. Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky: „Rabbuni“, to znamená ›Mistře‹. Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“ Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“

Alternativním evangelijním čtením je Marek 16, 1-8 (viz formulář Bílé soboty – vigilie Hodu Božího velikonočního).

Verše k obětování: Žalm 139, 1-2

Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě. Víš o mně, ať sedím nebo vstanu. Aleluja.

Verše k požehnání: 1. Korintským 5, 7-8

Byl obětován náš velikonoční beránek Kristus. Aleluja! Proto slavme velikonoce s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, Pane a Dárce života, přiveď nás do slávy vzkříšení, kterou jsi zaslíbil těm, kdo v srdci věří a ústy vyznávají, že tvůj Syn Ježíš Kristus vstal z mrtvých. Jemu buď sláva navěky. Amen.

Vhodné písně: 250, 252, 257, 331

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ

Pamatujte na tento den, kdy jste vyšli z Egypta, z domu otroctví. Hospodin vás odtud vyvedl pevnou rukou a uvede vás do země oplývající mlékem a medem.

(Exodus 13, 3.5)

První čtení: Ezechiel 47, 1-8a.9b

Přivedl mě znovu ke vchodu do domu. A hle, zesponu prahu domu vytékala k východu voda; průčelí domu je totiž obráceno k východu a voda tekla dolů zpod pravého boku domu na jižní straně oltáře. A vyvedl mě branou severní a vedl mě venku okolo k vnější bráně směrem na východ. A hle, voda se řinula z pravého boku domu. Když odcházel ten muž na východ, měl v ruce měřící šňůru. Odměřil tisíc loket a provedl mě vodou; vody bylo po kotníky. Znovu odměřil tisíc a provedl mě vodou; vody bylo po kolena. Odměřil další tisíc a provedl mě; vody bylo po bedra. Odměřil ještě tisíc a potok nebylo možno přebrodit; voda vystoupila a muselo se v ní plavat; byl to potok, který se už nedal přebrodit. Řekl mi: „Vidíš, lidský synu?“ Vedl mě dál a znovu mě přivedl k břehu toho potoka. Když jsem se tam vrátil, hle, na břehu potoka bylo po obou stranách velmi mnoho stromoví. I řekl mi: „Kam se vlévají ony vody, tam se vody moře stávají zdravými a zůstane naživu všechno tam, kam se ten potok vlévá.“

Tužby velikonoční (I)

2. Abychom ze vzkříšení Kristova v církvi se radovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Slovu života všichni se v srdcích otevřeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, daroval jsi nám radost z oslavy vzkříšení tvého Syna. Daruj nám také radost ze života ve tvé službě! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Skutky 2, 14.22b-32

Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: „Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouchejte mě pozorně: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami víte. Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolestí smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci. David o něm praví: ›Viděl jsem Pána stále před sebou, je mi po pravici, abych nezakolísal; proto se mé srdce zaradovalo a jazyk

můj se rozjásal, nadto i tělo mé odpočine v naději, neboť mě nezanecháš v říši smrti a nedopustíš, aby se tvůj Svatý rozpadl v prach. Dal jsi mi poznat cesty života a blízkost tvé tváře mne naplní radostí. Bratří, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pohřben; jeho hrob tu máme až dodnes. Byl to však prorok a věděl o přísaze, kterou se mu Bůh zavázal, že jeho potomka nastolí na jeho trůn; viděl do budoucnosti a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach. Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.“

Evangelium: Matouš 28, 8-15

Ženy rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům. A hle, Ježíš je potkal a řekl: „Buďte pozdraveny.“ Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“ Když se ženy vzdálily, někteří ze stráže přišli do města a oznámili velekněžím, co se všechno stalo. Ti se sešli se staršími, poradili se a dali vojákům značné peníze s pokynem: „Řekněte, že jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když jste spali. A doslechne-li se to vladař, my to urovnáme a postaráme se, abyste neměli těžkosti.“ Vojáci vzali peníze a udělali to tak, jak se jim řeklo. A ten výklad je rozšířen mezi židy až podnes.

Verš k obětování: Žalm 118, 1

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Aleluja.

Verš k požehnání: Římanům 6, 9

Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. Aleluja.

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti, že nás vedeš cestou spásy. Učiň nás hodnými stále přijímat všechny tvé dobré dary! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 248, 254, 259, 329, 332

1. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (QUASIMODOGENITI)

Nazývána také ›Dominica in albis‹ (Neděle v bílém), neboť od Hodu Božího velikonočního až do neděle Quasimodogeniti (těchto osm dní se označuje jako velikonoční oktáv) nosili novokřtění bílá křestní roucha.

*Jako novorozené děti Boží mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku. Aleluja.
(1. Petrův 2, 2)*

První čtení: Skutky 4, 32-35

Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neříkal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné. Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost. Nikdo mezi nimi netrpěl nouzi, neboť ti, kteří měli pole nebo domy, prodávali je, a peníze, které utržili, skládali apoštolům k nohám. Z toho se rozdávalo každému, jak potřeboval.

Tužby velikonoční (I)

2. Abychom ze vzkříšení Kristova v církvi se radovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Slovu života všichni se v srdcích otevřeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, ty jsi láskou všech, kdo tě milují, a nadějí všech, kdo v tebe doufají. Pomoz nám, abychom v tebe věřili, i když tě nevidíme, a skrze víru abychom žili vzkříšeným životem tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 1, 1 - 2, 2

Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. To píšeme, aby naše radost byla úplná. A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu. Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu. Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás

není. Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti. Říkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není. Toto vám píšu, děti moje, abyste nehřešili. Avšak zhřeší-li kdo, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa.

Evangelium: Jan 20, 19-31

Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud nevidím na jeho ruku stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, nevěřím.“ Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: „Pokoj vám.“ Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Verše k obětování: Žalm 81, 2.5

Plesejte Bohu, naší síle, hlaholte Bohu Jákobovu! Takové je nařízení v Izraeli a řád Jákobova Boha. Aleluja.

Verš k požehnání: Jan 20, 27

Vztáhni svou ruku, sáhni si na jizvy po hřebech. Nepochybuji a věř! Aleluja.

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti za to, že jsme okusili chléb života a obnovili se přijímáním z kalicha spásy. Posiluj naši víru, ať stále rosteme v lásce jedněch ke druhým! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 146, 251, 258, 260

2. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (MISERICORDIAS DOMINI)

*Hospodinova milosrdenství je plná země. Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem.
Aleluja. (Žalm 33, 5b-6a)*

První čtení: Skutky 3, 12-19

Petr promluvil k lidu: „Muži izraelští, proč nad tím žasnete a proč hledíte na nás, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že tento člověk chodí? Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, Bůh našich otců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého vy jste vydali a kterého jste se před Pilátem zřekli, když ho chtěl osvobodit. Svatého a spravedlivého jste se zřekli a vyprosili jste si propuštění vraha. Původce života jste zabili, Bůh ho však vzkřísil z mrtvých a my jsme toho svědky. A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví – a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo, úplně ho uzdravila před vašima očima. Víím ovšem, bratří, že jste jednali z nevědomosti, stejně jako vaši vůdcové. Bůh však tímto způsobem vyplnil, co předem ohlásil ústy všech proroků, že jeho Mesiáš bude trpět. Proto číňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy.“

Tužby velikonoční (II)

2. Abychom Božímu jménu dobrořečili a jeho milosrdenství přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s láskou rozdávali, co jsme od Boha přijali, a Kristovo vzkříšení světu hlásali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, děkujeme ti, že sis nás osvojil za své děti. Naplň naše srdce slovy věčného života, abychom vydávali svědectví o vzkříšení tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 3, 1-7

Hleďte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi. Proto jsme světu cizí, že nepoznal Boha. Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě nevyšlo najevo, co budeme! Víme však, až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest. Každý, kdo má tuto naději v něho, usiluje být čistý, tak jako on je čistý. Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona. A víte, že Syn Boží se zjevil, aby hříchy sňal, a v něm žádný hřích není. Kdo v Synu zůstává, nehřeší; kdo hřeší, ten ho neviděl ani nepoznal. Dítky,

ať vás nikdo neklame: Spravedlivý je ten, kdo činí spravedlnost – tak jako on je spravedlivý.

Evangelium: Lukáš 24, 36b-48

Ježíš stanul uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám.“ Zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.“ To řekl a ukázal jim ruce a nohy. Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: „Máte tu něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a pojedl před nimi. Řekl jim: „To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky.“

Verše k obětování: Žalm 98, 1.2

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci. Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. Aleluja.

Verše k požehnání: Lukáš 24, 46-47

Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých. V jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům. Aleluja.

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti, že nám ve svaté večeři dáváš okusit přítomnost našeho vzkríšeného Spasitele. Stále nás nasycuj tímto svátostným tajemstvím, abychom žili ve světě jako tvoji věrní svědkové! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 163, 253, 64, 289, 304

3. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (JUBILATE)

Nazývána také ›Nedělí Dobrého pastýře‹, neboť v evangelijním čtení (ve všech třech řadách) se tento starozákonní titul Hospodinův (viz Ž 23, 1) vztahuje na Ježíše Krista.

*Jásej Bohu, celá země. Pějte chvály k slávě jeho jména. Jeho slávu šířte chvalozpěvem.
Aleluja.* (Žalm 66, 1)

První čtení: Skutky 4, 5-12

Druhý den se shromáždili jeruzalémští představitelé židů, starší a znalci zákona, velekněz Annáš, Kaifáš, Jan a Alexandr a ostatní z velekněžského rodu, dali předvést Petra a Jana a začali je vyslýchat: „Jakou mocí a v jakém jménu jste to učinili?“ Tu Petr, naplněn Duchem svatým, k nim promluvil: „Vůdcové lidu a starší, když nás dnes vyšetřujete pro dobrodiní, které jsme prokázali nemocnému člověku, a ptáte se, kdo ho uzdravil, vězte vy všichni i celý izraelský národ: Stalo se to ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého vy jste ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých. Mocí jeho jména stojí tento člověk před vámi zdráv. Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem úhelným. V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“

Tužby velikonoční (II)

2. Abychom Božímu jménu dobrořečili a jeho milosrdenství přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s láskou rozdávali, co jsme od Boha přijali, a Kristovo vzkříšení světu hlásali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, tys dobrým pastýřem, neboť hledáš ztracené ovce a přivádíš je k pas-tvinám. Dej, ať uposlechneme hlasu tvého Syna a následujeme jej! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 3, 16-24

Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život. A tak i my jsme po-vinni položit život za své bratry. Má-li někdo dostatek a vidí, že jeho bratr má nouzi, a bez soucitu se od něho odvrátí – jak v něm může zůstat Boží láska? Dítky, nemiluj-me pouhým slovem, ale opravdovým činem. V tomto poznáme, že jsme z pravdy, a tak před ním upokojíme své srdce, ať nás srdce obviňuje z čehokoliv; neboť Bůh je větší

než naše srdce a zná všechno! Moji milí, jestliže nás srdce neobviňuje, máme svobodný přístup k Bohu; oč bychom ho žádali, dostáváme od něho, protože zachováváme jeho přikázání a činíme, co se mu líbí. A to je jeho přikázání: věřit jménu jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovat, jak nám přikázal. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm; že v nás zůstává, poznáváme podle toho, že nám dal svého Duha.

Evangelium: Jan 10, 11-18

Ježíš řekl: „Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř. Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, abych jej opět přijal. Nikdo mi ho nebere, ale já jej dávám sám od sebe. Mám moc svůj život dát a mám moc jej opět přijmout. Takový příkaz jsem přijal od svého Otce.“

Verš k obětování: Žalm 100, 3

Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase. Aleluja.

Verš k požehnání: Jan 10, 11

„Já jsem dobrý pastýř,“ řekl Pán, „znám své ovce a ony znají mne.“ Aleluja.

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, opatruj svou církev, kterou sis vykoupil krví svého Syna. Provázej nás na našich cestách, ať bezpečně doputujeme do tvého věčného království, kde bude jedno stádo a jeden pastýř! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 19, 60, 65, 79, 188, 189

4. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (CANTATE)

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. Aleluja. (Žalm 98, 1.2)

První čtení: Skutky 8, 26-40

Anděl Páně řekl Filipovi: „Vydej se na jih k cestě, která vede z Jeruzaléma do Gazy.“ Ta cesta je opuštěná. Filip se vydal k té cestě a hle, právě přijížděl etiopský dvořan, správce všech pokladů kandaky, to jest etiopské královny. Ten vykonal pouť do Jeruzaléma a nyní se vracel na svém voze a četl proroka Izaiáše. Duch řekl Filipovi: „Běž k tomu vozu a jdi vedle něho!“ Filip k němu přiběhl, a když uslyšel, že ten člověk čte proroka Izaiáše, zeptal se: „Rozumíš tomu, co čteš?“ On odpověděl: „Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží!“ A pozval Filipa, aby nastoupil a sedl si vedle něho. To místo Písma, které četl, znělo: ›Jako ovce vedená na porážku, jako beránek, němý, když ho stříhají, ani on neotevřel ústa. Ponižil se, a proto byl soud nad ním zrušen; kdo bude moci vypravovat o jeho potomcích? Vždyť jeho život na této zemi byl ukončen.‹ Dvořan se obrátil k Filipovi: „Vylož mi, prosím, o kom to prorok mluví – sám o sobě, či o někom jiném?“ Tu Filip začal u toho slova Písma a zvěstoval mu Ježíše. Jak pokračovali v cestě, přijeli k místu, kde byla voda. Dvořan řekl: „Zde je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?“ Filip mu řekl: „Jestliže věříš celým svým srdcem, nic tomu nebrání.“ On mu odpověděl: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“ Dal zastavit vůz a oba, Filip i dvořan, sestoupili do vody a Filip jej pokřtil. Když vystoupili z vody, Duch Páně se Filipa zmocnil a dvořan ho už neviděl, ale radoval se a jel dál svou cestou. Filip se pak ocitl v Azótu. Procházel všemi městy a přinášel jim radostnou zvěst, až se dostal do Cesareje.

Tužby velikonoční (III)

2. Za duchovní probuzení v naší vlasti, za církev a její poslání ve společnosti, modleme se k Hospodinu.
3. Za naši věrnost biblickému poselství a horlivost v křesťanské službě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, tvůj Syn je kmen a my jsme ratolesti. Prosíme tě, zachovej nás při kmeni, ať vydáváme dobré ovoce! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 4, 7-21

Milovaní, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze

něho měli život. V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy. Milování, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat. Boha nikdy nikdo neviděl, ale jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle. Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že nám dal svého Ducha. A my jsme spatřili a dosvědčujeme, že Otec poslal Syna, aby byl Spasitelem světa. Kdo vyzná, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu. Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm. V tom jeho láska k nám dosáhla cíle, že máme plnou jistotu pro den soudu – neboť jaký je on, takoví jsme i my v tomto světě. Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce. My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás. Řekne-li někdo: „Já miluji Boha“, a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.

Evangelium: Jan 15, 1-8

Ježíš řekl: „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li při mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám. Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budete mými učedníky.“

Verš k obětování: Žalm 66, 5.8

Pojďte, pohledte na Boží skutky, tím, co koná mezi lidskými syny, vzbuzuje bázeň. Dobrořečte, národy, našemu Bohu, zvučně rozhlášte jeho chválu. Aleluja.

Verš k požehnání: Jan 15, 5

„Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti,“ řekl Pán. „Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce.“ Aleluja.

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, ve svátosti večere Páně jsme přijali tvou pravdu a sdíleli tvůj život. Dej, ať rosteme v radosti a moudrosti tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 58, 103, 162, 110, 293, 294

5. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (ROGATE)

S plesáním to oznamujte, všude rozhlašujte, rozneste to až do končin země: Hospodin vykoupil svůj lid. Aleluja. (Izajáš 48, 20)

První čtení: Skutky 10, 44-48

Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli. Bratři židovského původu, kteří přišli s Petrem, žasli, že i pohanům byl dán dar Ducha svatého. Vždyť je slyšeli mluvit ve vytržení myslí a velebit Boha. Tu Petr prohlásil: „Kdo může zabránit, aby byli vodou pokřtěni ti, kteří přijali Ducha svatého jako my?“ A dal pokyn, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. Potom jej pozvali, aby u nich zůstal několik dní.

Tužby velikonoční (III)

2. Za duchovní probuzení v naší vlasti, za církev a její poslání ve společnosti, modleme se k Hospodinu.
3. Za naši věrnost biblickému poselství a horlivost v křesťanské službě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, pro ty, kdo tě milují, jsi připravil radost nad každé pomýšlení. Vlij do našich srdcí lásku k tobě, abychom tě milovali nade vše. Dej, aby se na nás naplnila tvá zaslíbení! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 5, 1-6

Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha; a kdo má rád otce, má rád i jeho dítě. Podle toho poznáváme, že milujeme Boží děti, když milujeme Boha a jeho přikázání zachováváme. V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká, neboť kdo se narodil z Boha, přemáhá svět. A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra. Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? To je ten, který přišel skrze vodu a krev: Ježíš Kristus. Ne pouze skrze vodu křtu, ale i skrze krev kříže; a Duch o tom vydává svědectví, neboť Duch jest pravda.

Evangelium: Jan 15, 9-17

Ježíš řekl: „Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání

svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná. To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám přikazuji. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali.“

Verš k obětování: Žalm 66, 20

Požehnán buď Bůh, že mou modlitbu nezamítl a své milosrdenství mi neodepřel. Aleluja.

Verš k požehnání: Jan 15, 16

„Já jsem vyvolil vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo,“ řekl Pán. Aleluja.

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, vzkříšením svého Syna jsi nás povolal k novému životu. Svým slovem a svátostmi nás posiluj, abychom v novosti života naplňovali tvou vůli! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 21, 51, 66, 117, 140, 313,

OSLAVENÍ (NANEBEVSTOUPENÍ) PÁNĚ

čtvrtek po neděli Rogate

Panovník je mezi nimi, ze Sínaje táhne do svatyně. Vystoupil jsi na výšinu, ty, kdo byli v zajetí, jsi vyvedl. Aleluja.
(Žalm 68, 18-19)

První čtení: Skutky 1, 1-11

První knihu, Theofile, jsem napsal o všem, co Ježíš činil a učil od samého počátku až do dne, kdy v Duchu svatém přikázal svým vyvoleným apoštolům, jak si mají počínat, a byl přijat k Bohu; jim také po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a učil je o království Božím. Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma: „Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní.“ Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“

Tužby velikonoční (IV)

2. Abychom všemu, co nám Bůh zaslíbil, v našich srdcích důvěřovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom spolu s Kristem navěky v nebeském domově přebývali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, tvůj jednorozený Syn vystoupil na nebesa a před tvou tváří se za nás přimlouvá. Prosíme tě, přijmi nás i naše modlitby za svět a v plnosti času přiveď celé stvoření do své slávy! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 1, 15-21

Když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím, nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách. Prosím, aby vám Bůh na-

šeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali a osvěcěným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím.

Evangelium: Marek 16, 15-20

Ježíš jim řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět démony a mluvit novými jazyky; budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je.“ Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží. Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znameními.

Verš k obětování: Žalm 47, 6

Bůh vystoupil vzhůru za hlaholu, Hospodin za zvuku polnic. Aleluja.

Verš k požehnání: Matouš 28, 20b

„Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku,“ řekl Pán. Aleluja.

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, tys poslal svého Syna, aby světu přinesl evangelium tvé lásky a moci tvého království. Utvrď nás v našem poslání a pomoz nám žít podle radostné zvěsti, kterou jsme přijali! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 57, 126, 177, 195, 255

6. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (EXAUDI)

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: Hledejte mou tvář. Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej. Aleluja.

(Žalm 27, 7.8.9)

První čtení: Skutky 1, 15-17.21-26

V těch dnech vstal Petr ve shromáždění bratří - bylo tam pohromadě asi sto dvacet lidí – a řekl: „Bratří, muselo se splnit slovo Písma, kde Duch svatý už ústy Davidovými mluvil o Jidášovi, o tom, který na Ježíše přivedl strážce, ačkoliv patřil do počtu nás Dvanácti a byl vyvolen ke stejné službě. Proto jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý čas, kdy Pán Ježíš byl mezi námi, od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat, musí se spolu s námi stát svědkem jeho zmrtvýchvstání.“ Vybrali tedy dva, Josefa jménem Barsabas, zvaného Justus, a Matěje; pak se modlili: „Ty, Pane, znáš srdce všech lidí; ukaž, koho z těch dvou sis vyvolil, aby převzal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš opustil a odešel tam, kam patří.“ Potom jim dali losy a los padl na Matěje; tak byl připojen k jedenácti apoštolům.

Tužby velikonoční (IV)

2. Abychom všemu, co nám Bůh zaslíbil, v našich srdcích důvěřovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom spolu s Kristem na věky v nebeském domově přebývali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, děkujeme ti, že sis nás vyvolil za své vlastní a že nás ochraňuješ od zlého. Pomoz nám pozdvihnout srdce vzhůru, ať nalezneme pravou radost ve tvém Synu! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 5, 9-13

Přijímáme-li svědectví lidí, oč větší je svědectví Boží; Boží svědectví je to, co pověděl o svém Synu. Kdo věří v Syna Božího, má to svědectví v sobě. Kdo nevěří Bohu, dělá z něho lháře, protože nevěří svědectví, které Bůh vydal o svém Synu. A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu. Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život. Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život.

Evangelium: Jan 17, 6-19

Ježíš řekl: „Otče, zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. V pravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven. Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se naplnilo Písmo. Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo, ale svět k nim pojal nenávisť, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni.“

Verš k obětování: Žalm 47, 9

Bůh kraluje nad všemi pronárody, Bůh sedí na svém svatém trůnu. Aleluja.

Verš k požehnání: Jan 14, 18; 16, 22

„Nezanechám vás osiřelé,“ řekl Pán, „přijdu k vám a vaše srdce se bude radovat.“ Aleluja.

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, když se podílíme na stolu Kristově, dej, ať jsme s ním sjednoceni, tak jako on je sjednocen s tebou! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 24, 44, 127, 148, 176, 188, 303

LITURGIE PODLE PATRIARCHY KARLA FARSKÉHO

Přípravná modlitba duchovního

Svatý Bože! Nikdo spoutaný sobectvím a tělesnými žádostmi není schopen tobě sloužit. Proto tě prosím: Shlédni na mě, nehodného služebníka, a odpusť mi všechny hříchy a viny. Posvěť mě svým Duchem, abych byl hoden služby Slova i služby svátostné. V ní k nám přicházíš ve svém Synu a milostí jeho oběti přetváříš naše srdce k lásce a obětavosti. Svým svatým Duchem posvěť také sestry a bratry, kteří nyní očekávají na tvé Slovo i na pozvání ke stolu spásy tvého Syna. Amen.

Píseň

ÚVODNÍ OBŘADY

D: Milost Pána (†) Ježíše Krista a láska Boží a účastenství Ducha svatého se všemi vámi.

O: I s tebou Hospodin.

D: Blahoslaveno buď, ó Bože, království tvé v nás a mezi námi po věky věků.

O: Bůh v nás a my v Bohu.

D: Bože věčný, rty i srdce naše otevři.

O: Neboť duch náš touží povznést se k tobě v zbožné modlitbě.

D: Upřímně se tobě z hříchu vyznat a vin svých.

O: Tobě prosby přednést, chválu vzdát i vroucí dík.

D: Bože dobrý, proto k upřímnosti probuď duše naše.

O: Aby duch náš viny prost povznesl se k tobě obětí čistou.

Doznání hříchu a vin

D: Sestry a bratři! V tichém zamyšlení zpytuj každý své svědomí. Přiznej Pánu Bohu svůj hřích a viny a pros jej za odpuštění. Smiř se se svým nebeským Otcem, a pokud na tobě záleží i se svými bližními. Jenom tehdy, budeme-li očištěni upřímnou kajícíností, budeme také moci přijmout Kristovo pozvání k jeho svátostnému stolu lásky a spásy.

Chvilé ticha k vnitřní zpovědi. Je možno zařadit svátost pokání podle 1. části Agendy ČČSH.

O-D: Bože, Otče předobry! Tys nás stvořil k obrazu a podobnosti svému, a proto máme žít podle svaté vůle tvé a s tebou spolupracovat na tvém díle, Tvůrce všemocný. My však často nedbáme svých povinností a svévolnými činy rušíme zdar tvého tvoření, tobě k necti, bližním svým a sobě na škodu a hanbu. Proto upřímně se přiznáváme k pokleskům a hříchům svým a ze srdce jich litujeme, prosíme tě: Odpusť nám a sílu poskytni, abychom se k tobě vrátili, byli opět tvými dětmi a se svatou tvou vůlí sjednoceni směli podíl bráti na tvém království.

D: Hospodine, z hloubi srdce litujeme, že provinili jsme se před tebou.

O: Odpusť nám a v našem úsilí o nápravu nás posiluj.

D: Prosíme tě: rozjasni již tvář svou nad námi.

O: Aby záře lásky tvé a pravdy tvé nám opět zradostnila život náš.

D: A my s tebou usmíření s radostí se věnovali dílu svému.

O: V síle tvé a s tebou, Hospodine.

Zaslíbení Božího odpuštění

Píseň

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY

Vstup (Introit)

Duchovní nebo lektor přečte první biblický text podle příslušného bohoslužebného formuláře.

Tužby

D: 1. S myslí mírnou a pokornou modleme se k Hospodinu!

● **Za potřeby obecné I**

2. Za mír všech národů, za svornou práci všech církví i všech lidí dobré vůle, za pokoj, spravedlnost a svornost v naší vlasti, za sbratření všeho lidstva modleme se k Hospodinu.

3. Abychom všichni povinnosti k rodinám, obcím, státu a společnosti v Duchu Kristově denně konali, modleme se k Hospodinu.

● **Za potřeby obecné II**

2. Aby nás, své stádce malé, nehod chránil, v strastech posiloval a hojným požehná-
ním provázel, modleme se k Hospodinu.

3. Aby srdce naše neochvějně věrnosti v obětavé službě bližním otevřel a k odpo-
vědnosti, kterou ukládá nám naše povolání, církev a vlast, sílu a moudrost nám posky-
toval, modleme se k Hospodinu.

O: 1. Kyrie eleison.

2. Gospodí, pomiluj.

3. Smiluj se, Hospodine.

Zvláštní tužby jsou uvedeny v příslušných bohoslužebných formulářích.

Sborové modlitby a přímluvy

Na jednotlivé modlitby a přímluvy obec odpovídá slovy: Smiluj se, Hospodine.

D: Přispěj nám, sílu dej a v dobrém nás zachovej, svatý Bože, svou milostí. Pane Bože náš, tvoje moc je nevýslovná a milosti síla nevypravitelná, ty sám podle řádu lásky své shlédni na nás v tomto našem sboru, prokaž i nám štědrout milost svou a požehnej dědictví svému. Neboť tobě jen náleží veškerá čest i sláva, Otci, Synu, Duchu svatému po věky věků.

O: A mír a pokoj lidem dobré vůle na zemi.

Varianty chvalozpěvu ›Přispěj nám‹ podle období církevního roku - viz Bohoslužebné zpěvy Církve československé (husitské).

ZVĚSTOVÁNÍ SLOVA

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Duchovní přednese modlitbu podle příslušného bohoslužebného formuláře.

Čtení (Epištola)

Duchovní nebo lektor přečte druhý biblický text podle příslušného bohoslužebného formuláře.

Blahoslavenství

● **V době vánoční**

Blahoslavení skromní duchem, neboť jejich je království Boží.
Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha vidět budou.
Blahoslavení lidé tiší, neboť oni světem vládnout budou.
Dnes radujte se a veselte, neboť v nebi máte odměnu svou.

● **V čase postu, utrpení a umučení Páně**

Blahoslavení lkající, neboť oni potěšeni budou.
Blaze těm, jimž křivda se děje, neboť jejich je království Boží.
Blaze, jimž svět proto zlořečí, že rozhodli se jíti za Kristem.
Dnes radujte se a veselte, neboť v nebi máte odměnu svou.

● **V čase vzkříšení a zjevování Páně a v době svatodušní**

Blahoslavení milosrdní, neboť oni také milosrdenství dojdou.
Blaze těm, kdo žízní po pravdě, neboť jejich touha přec bude ukojena.
Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni jistě dětmi Božími již jsou.
Proto radujte se a těšte, neboť nebe v duši vaší bude odměnou.

Evangelium

D: Slovo Boží. (*obec povstane*)

O: Zbožně je vyslechněme.

D: Pokoj vám!

O: I duchu tvému.

D: Čtení svatého evangelia podle sepsání Matoušova / Markova / Lukášova / Janova.

O: Sláva Bohu v Kristu!

Duchovní přečte evangelium podle příslušného bohoslužebného formuláře. Poté obec odpoví: Za tvé Slovo, Bože, dík! (obec usedne)

Promluva (Homilie)

Vyznání víry

● Velké krédo CČSH

O-D: Věříme v Boha jednoho, Ducha věčného a Tvůrce všeho, Otce Ježíše Krista i Otce našeho, jenž od věčnosti vládne královstvím duší našich. Věříme v Ježíše Krista, Syna Božího, Světlo ze Světla, Život ze Života, jenž od Otce přišel, životem svým zlo světa i smrti přemohl, aby nám získal království Boží věčné. Věříme v Ducha Božího, jenž od věčnosti do věčnosti vše oživuje, v Ježíši Kristu se zjevil, skrze proroky a otce naše mluvil a v nás chce přebývat. Věříme v život věčný, Dobra, Pravdy a Krásy, tak jako jsme přesvědčeni o smrti zla i zlých. Věříme, že Otec nebeský nás proto stvořil, abychom, Ducha Božího v sobě majíce, šťastni byli, život Pravdy žili, Pravdy Boží hájiti se nebáli a života věčného tak jistě dosáhli. Tak staň se!

● Malé krédo CČSH

O-D: Věříme v Boha, který jako věčná Pravda a Láska je Tvůrcem všeho. Věříme, že Bůh v Ježíši Kristu, Synu svém nejmilejším, sebe nám zjevuje a skrze Ducha Kristova k sobě nás vede. Věříme v život dokonalý, který zde na zemi se začíná a v Bohu své naplnění má.

Píseň

Zde je možno vysluhovat svátost křtu, biřmování a svěcení kněžstva, konat obřad svátosti manželské a obřad ordinace biskupa.

OBĚTOVÁNÍ (OFERTORIUM)

Duchovní připraví stůl Páně a nalije do kalicha víno a vodu.

Verše k obětování

Duchovní přečte biblické verše podle příslušného bohoslužebného formuláře nebo následující:

Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeněš, že tvůj bratr nebo sestra má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem či sestrou; potom teprve přijď a přines svůj dar. (Mt 5, 23-24)

D: V míru a pokoji podejme srdce svá Bohu v oběť svatou!

O: Na usmířenou a v oběť chvály!

Duchovní drží chléb a kalich s vínem ve výši prsou a modlí se:

- Všemohoucí Bože, věčný Dárce života, tobě předkládáme z ušlechtilých darů země a svého díla tento chléb a kalich vína s prosbou, abys obojí v Duchu svatém posvětil spásnou přítomností svého Syna. Vyznáváme, že jen z tvé vůle a lásky žijeme, tak jak v nás toto poznání víry obnovil náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus. Jeho milost v moci tvého Ducha kéž zůstává s námi se všemi po věky věků.
- Svátý Bože, děkujeme ti za tento chléb a kalich s vínem. To jsi církvi daroval jako svátostné znamení oběti tvého Syna, která nás vysvobodila ze smrti do života. Duchem svým svatým obojí posvěť, aby byl mezi námi přítomen Pán Ježíš Kristus a stal se naším životem po věky věků.
- Hospodine, Bože náš! Ať tvůj svatý Duch nám otevírá oči, abychom ve víře viděli za tímto chlebem a kalichem vína oběť tvého Syna. Toto svátostné znamení nás vyzývá k oběti našich srdcí tvé pravdě, kterou nám zjevil náš prvorozený bratr a Pán Ježíš Kristus, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků.

O: Amen.

Výzva k díkůvzdání

D: Vzhůru srdce!

O: Zvedněme k Hospodinu!

D: Píseň díky pějme Hospodinu, Bohu svému.

O: Důstojno a správnno jest!

Chvalozpěv (Preface a Sanctus)

● Advent

Je správné a dobré děkovat ti, Bože, neboť ty naplňuješ v Ježíši Kristu zaslíbení proroků a otevíráš nám v něm cestu k věčné spáse. Proto tě chválíme se všemi nebeskými i pozemskými zástupy a voláme: *Svatý, svatý, svatý...*

● Vánoce

Vzdáváme ti chválu, nebeský Otče, za tvého Syna, neboť on přišel jako světlo do našich temností. Navštívil jsi a vykoupil svůj lid. Proto se připojujeme ke zpěvu andělů a spolu s nimi radostně voláme: *Svatý, svatý, svatý...*

● Zjevení Páně

Vzdáváme ti díky, Bože, za tvého Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Neboť ty, Bůh neviditelný, ses nám zjevil svým věčným Slovem, které se stalo tělem. Poslal jsi ho na svět, aby napravil, co bylo porušeno, a přivedl zbloudilé k tobě, aby v něm všechno nacházelo plnost a jednotu. Proto tě chválíme, oslavujeme a radostně voláme: *Svatý, svatý, svatý...*

● Půst

Je spravedlivé tobě, náš Bože, každého dne a na každém místě děkovat ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, neboť on nás miloval a vydal sebe samého za nás. Trpěl a zemřel, abychom dosáhli smíření. Proto tě chválíme se všemi zástupy tvých svědků a voláme: *Svatý, svatý, svatý...*

● Velikonoce

Děkujeme ti, Bože naší chvály, a oslavujeme tě v našem Pánu Ježíši Kristu. Neboť on odňal smrti její moc a daroval nám nový, nepomíjející život. Proto zpíváme se všemi, kteří ti na věky patří: *Svatý, svatý, svatý...*

● Oslavení (Nanebevstoupení) Páně

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, všemohoucí Bože, abychom ti stále vzdávali chválu skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť jsi ho vzkřísil a posadil po své pravici v nebesích. Všechno jsi podrobil pod jeho vládu a ustanovil jej hlavou církve. Se všemi zástupy tvých svědků voláme: *Svatý, svatý, svatý...*

● Svatodušní svátky

Radostně tě chválíme, Bože naprosté milosti, že jsi nám v Kristu daroval Ducha pravdy a moudrosti, Ducha síly a lásky, Ducha přemnohých darů. Za to tě velebíme nyní i provždy: *Svatý, svatý, svatý...*

● Po svatodušních svátcích

I. Jsme povinni, Bože, děkovat ti každého dne a na každém místě za Ježíše Krista, který je náš dobrý pastýř, je cesta, pravda a život, náš Mistr a Pán. Je nám dán od tebe, a proto ti provoláváme: *Svatý, svatý, svatý...*

II. Vděčně tě chválíme, Bože, za tvého Syna, který nás vede do království, jehož ty jsi Panovníkem. Tobě nyní i po věky chceme vzdávat svůj hold: *Svatý, svatý, svatý...*

III. Požehnaný jsi, náš Bože, a hodný věčného velebení. Požehnaný je tvůj soud a tvoje spravedlnost. Chceme oslavovat tvé jméno, dokud budeme živi, a jen tobě prozpěvovat chválu: *Svatý, svatý, svatý...*

O-D: *Svatý, svatý, svatý* Hospodine zástupů. Plná jsou nebesa i všechna země tvé slávy. Sláva ti na výsostech! Ale požehnaný též, jenž přichází tu k nám tvým jménem. Sláva ti, sláva ti na výsostech!

ZPŘÍTOMNĚNÍ JEŽÍŠE KRISTA

Děkovná (Eucharistická) modlitba

- Chválíme a velebíme tě, svatý, všemohoucí a milostivý Bože, který jsi tak miloval svět, že jsi dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život. Děkujeme ti, že jsi v Pánu Ježíši Kristu přišel na naši zemi a v moci svého svatého Ducha zde zůstáváš s námi, abychom už nikdy nebyli sami a ztraceni. Nebeský Otče! Nemáme nic, co bychom ti mohli darovat, neboť všechno, co máme, pochází od tebe. I tento stůl nám prostíráš ty – s příslibem, že jsi připravil svému lidu věčnou hostinu ve svém nebeském království. Učiň, abychom se při slavení památky Ježíšovy svaté večeře spolu s celou tvou církví po celém světě znovu obnovovali v jednotu těla Kristova, jehož hlavou je tvůj obětovaný, vzkříšený a oslavený Syn.
- Otče náš! Velebíme tě, že jsi povolal v život svět i nás, abychom v obecenství s tebou žili život Pravdy, Dobra a Lásky. Pokorně vyznáváme, že jsme ti byli odcizeni, dokud jsme tě nepoznali ve tvém Synu Ježíši Kristu. Vzdáváme ti díky za to, že ses nad námi hříšnými a bloudícími smiloval a svou svatou láskou, která za nás trpěla na kříži, jsi nás zachránil z věčného odloučení od tebe. Tvůj spásný čin v Kristu nám zaslubuje, že tvé království jistě přijde. Neboť pro ně jsi svět a člověka stvořil. Pane Ježíši Kriste! Přispěj nám svým Duchem, abychom ve víře a vzájemné lásce byli naplněni pravou radostí a pokojem, když se nám zpřítomňuješ při své večeři poslední, abys nás pak hostil u svého stolu zde v našem sboru a jednou v plné slávě ve svém věčném království.
- Svatý Bože! Tak veliké je tvé milosrdenství, že jsi nás pro sebe stvořil, Ježíšem Kristem vykoupil z moci hříchu, zla a smrti a svým svatým Duchem nás osvěcuješ a živiš pro své království. Za to všechno ti náleží naše vroucí díky a čest. Pane Ježíši Kriste! Děkujeme ti, že jsi přišel mezi nás jako věčné Slovo nebeského Otce. Prosíme, posvět nás. Svým Duchem nás posiluj, abychom všichni v míru i nebezpečí, v práci i bolesti zajedno byli s tebou a ty s námi, jako jsi byl ty sám sjednocen se svým nebeským Otcem, když ses rozhodoval pro oběť nejtěžší a nejbolestnější, abychom my živi byli.
- Jediný pravý Bože, který tvoříš svým Slovem a všechno spojuješ v dokonalé lásce! Děkujeme ti, že jsi nás učinil k svému obrazu. Tvou vůli je, abychom měli podíl na tvém věčném životě. My jsme se však ve hříchu vydali vlastní cestou. Ani pak jsi nás nezavrhl, ale vedl ke kázni s otcovskou láskou. Naším předkům jsi daroval

Zákon a slova proroků. Nakonec jsi poslal svého jediného Syna, aby všem zjevil pravý život. A protože přišel od tebe, učinil všechno k naší záchraně. Ochotně vzal na sebe smrt na kříži. On, nevinný, obětoval sám sebe za spásu světa. Shromáždění v jeho jménu, prosíme tě za jeho životadárnou přítomnost v této svaté večeři. Dej, aby tyto dary – podle ustanovení Páně jeho tělo a krev – staly se pro nás pokrmem a nápojem k odpuštění hříchů, chlebem života věčného a kalichem spásy.

- Hospodine, Bože náš, děkujeme ti, že jsi nás povolal z prachu země a vdechl jsi nám život. My jsme se však obrátili proti tobě a porušili tvé dílo hříchem. Neopustil jsi nás, vyvolil jsi praotce i proroky, aby nám zvěstovali, že zůstáváš se svým lidem nadále. Poslal jsi nám Ježíše Nazaretského, jenž byl trápen pro naši nevěrnost, na soud vydán pro naše přestoupení a vzkříšen pro naše ospravedlnění. Nyní nás Duchem zcela osvobozuješ od zákona hříchu a smrti, vykupuješ z otroctví zániku a uvádíš do svobody a slávy svých dětí. Vzbud' v nás kajícnost k sebezkoumání, zda vskutku žijeme z víry a neproviňujeme se proti tvému tělu a tvé krvi. Hodláme učinit to, co jsme přijali prostřednictvím apoštolů: jíst chléb a pít kalich, abychom zvěstovali Kristovu smrt, dokud nepříjde ve své slávě.
- Lidumilný Bože, děkujeme ti za všechny nezasloužené dary života, které nám tvá štědrá ruka dává. Připomínáme si Ježíše sytícího hladové, uzdravujícího nemocné, křísícího mrtvé a sloužícího potřebným. Věříme, že v chlebu a kalichu vína, které jsi posvětil svým svatým Duchem při jeho poslední večeři – a vždy znovu mezi námi posvěcuješ – máme pokrm a nápoj věčného života. Tak otvíráš své církvi účast na svém budoucím království, do něhož zveš i všechno lidstvo. Veď nás, abychom obdarováni u tvého stolu milostí nezapomínali dělit se s ostatními. Buď s námi v celém našem životě, tak jako jsi byl se svým Synem a naším Pánem.
- Svatý Bože, vzdáváme ti díky za to, že jsi všechno stvořil svým Slovem a bylo to dobré. Stvořil jsi člověka ke svému obrazu, aby měl účast na tvém bytí a nesl odlesk tvé slávy. My jsme se ti však vzdálili a pohrdli tvým obecenstvím. Když nadešla plnost času, dokázal jsi nám svou otcovskou lásku – přišel tvůj Syn s jedinečným evangeliem. Byl pokřtěn a pomazán jako tvůj Služebník. Dokonal svou cestu naprosté oddanosti tobě, svému Otci, a dovršil ji jako Nejvyšší kněz svou obětí na kříži. Tak udělil celému vykoupenému lidu královské kněžství a svěřil nám tuto svátost svého těla a krve. Děkujeme ti za to, Ježíši, Pane církve, že nám dnes znovu ze své lásky a milosti otvíráš mocí Ducha Otcova své večeřadlo.

Ustanovení večeře Páně

(obec povstane)

D: *(recituje nebo zpívá)* Pán Ježíš seděl s apoštoly svými naposled a své dílo lidstvu zpřítomnit chtěl pro věky budoucí. Vzal chléb *(bere chléb do ruky)*, děkoval za něj, lámal a rozdával jim jej: „Vezměte a jezte z něho všichni. Toto je mé tělo, které se dává za vás!“ Pak i kalich s vínem po večeři vzal *(bere do rukou kalich)*, aby zůstavil nám smysl svého životního utrpení a v srdce vštípil přesvědčení, že se má člověk jeden druhému obětovat a pít z kalicha života sladké i trpké, příjemné i odporné. S požehnáním jim z něho dával pít: „Tento kalich je ta nová smlouva v krvi mé, která se vylévá za vás. To číňte na mou památku!“

O: Amen. Kdekoli shromáždí se dva nebo tři ve jménu mém, tam já, tam já jsem vprostřed nich.

D: Kristus vprostřed nás!

O: S námi jest a povždy bude! *(po chvíli ticha obec usedne)*

Píseň

MODLITBY ZA SJEDNOCENÍ CÍRKVE S PÁNEM

Prosby za Ducha svatého (Epikléze)

- Hospodine, Bože náš! Podle Ježíšových slibů jsi o jeruzalémských letnicích seslal učedníkům Páně svého Ducha. Prosíme tě, ať se rozžehne v našich srdcích tentýž svatý oheň tvého Ducha pravdy a sjednotí nás s tebou, Otcem naším věčným v Kristu Ježíši, Pánu našem. Učiň, abychom to už nebyli my, ale on sám v nás a mezi námi. Děkujeme za to, že nás v tomto svátostném obecenství s Kristem tvůj svatý Duch sjednocuje s apoštoly, mučedníky a vyznavači stejné víry ze všech časů a míst v jediný tvůj lid.

Zde je možno jmenovat svědky Páně podle svátků a památných dnů církevního roku.

Prosíme: Posiluj nás k věrnému následování jejich životního příkladu, abychom s odkazem jejich víry, naděje a lásky odpovědně hospodařili a věrně jej předali těm, kdo přijdou po nás. Pane Bože, tobě samému se cele odevzdáváme s prosbou, abys nás vyslyšel, nikoli však pro naše zásluhy, které před tebou nemáme, nýbrž pro oběť Ježíše Krista, Pána našeho, s nímž k tobě v důvěře voláme: *Otče náš...*

- Děkujeme ti, Duchu svatý, že nás u tohoto stolu sjednocuješ s naším Pánem a prvorozeným bratrem Ježíšem Kristem a v něm i s naším nebeským Otcem. Prosíme tě: Zachovávej nás v této jednotě s Otcem a Synem, aby svět uvěřil, že jsi nás poslal jako svědky nového života. Pane Ježíši Kriste! Vzdáváme ti díky za to, že ve své milosti shromažďuješ při této svátostné hostině svůj lid ze všech časů a míst. Prosíme tě, spoj nás se všemi, kdo vyznávají na této zemi tvé svaté jméno. Jenom u tebe a v tobě se můžeme potkat my, kteří dosud zápasíme v církvi pozemské, s těmi, které jsi už přivedl do pravé vlasti nebeské. Jsme ti vděční za všechny tvé věrné svědky, kteří byli vyvolenými nositeli tvé milosti a světlem v tomto světě – každý ve své době.

Zde je možno jmenovat svědky Páně podle svátků a památných dnů církevního roku.

V nás, které dosud ponecháváš v tomto pozemském světě, posiluj víru ve tvá zaslíbení a obnovuj naději, že všechno stvoření bude vysvobozeno z otroctví hříchu a zániku ke svobodě a slávě tvých dětí. K tobě se, Otče náš, obracíme modlitbou Pána Ježíše Krista v důvěře, že nás spolu s ním vyslyšíš: *Otče náš...*

- Pane Bože! Prosíme o tvého svatého Ducha, aby nás svou životodárnou mocí posvětil a u tohoto stolu sjednotil s tebou, Otcem naším věčným, v Kristu Ježíši, Pánu našem, a tak proměnil v hodnověrné svědky nového života z tebe před našimi bližními. Mocí tohoto svého Ducha nás spoj i s celou církví vítěznou, která nepřestává chválit tvé svaté jméno u tvého věčného trůnu v nebesích. Nás pak, jejichž pozemské dny nebyly ještě uzavřeny, učiň bdělými, abychom v poslušnosti a neumdlévající připravenosti očekávali tvůj soud a tvé věčné království. K tobě se, náš Otče, obracíme v modlitbě tvého Syna Ježíše Krista s důvěrou, že nás vyslyšíš, když on se modlí s námi: *Otče náš...*

Modlitba Páně

(obec povstane)

O-D: (recitují nebo zpívají) Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď království tvé! Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi! Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

PŘIJÍMÁNÍ (COMMUNIO)

Lámání chleba

D: Chléb živý, Bože, (*drží chléb ve výši prsou*)

O: dal's nám v Ježíši Kristu, Pánu našem.

D: K slávě své a k naší spáse (*láme chléb*) láme se nám zaslíbený ten chléb nebeský, svatý dar všem dětem Božím daný, stále je přijímán a neubývá nikdy, a posvěcuje ty, kdo jej přijímají!

Pozdravení pokoje

D: Pokoj Páně povždy s vámi!

O: I s duchem tvým.

Věřící si mohou navzájem podat ruce s přáním: Pokoj tobě, sestro / bratře.

Modlitba před přijímáním

- Vyslyš nás, Pane Ježíši Kriste, s trůnu své věčné slávy a přijď nás posvětit. Ty sám nás učíš způsobilými přijmout svátost chleba a kalicha v obecenství s tebou. Věříme a vyznáváme, že jsi pravý Syn Boží, který nás, hříšné, obdarováváš spásou a pokojem. Věříme, že se v této svátosti zpřítomňuješ, abychom zůstávali v tobě a ty v nás. Kéž jsme již čisti od svých vin a tobě odevzdáme celý svůj život. Učiň, aby tvá svatá večeře nám byla ke spáse tak jako tvým věrným jedenácti apoštolům.
- Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. V čas milosti nás vyslyš, když tě prosíme, abychom ke tvému stolu nepřistupovali nehodně. Očisti nás od všeho, čím bychom poskvrnili tvůj svatý stůl, a dej, ať nám není zatěžko podat ruku na usmířenou. Kéž už nyní zakusíme alespoň část radosti budoucího hodou ve tvém království, které v naději víry vyhlížíme.
- Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Ze své lásky nám nabízíš hostinu milosrdenství a odpuštění. Chceš vstoupit do našich srdcí a naplnit naše životy.

D: Skláníme se před tebou ve svaté úctě a doznáváme i prosíme:

O-D: Pane, nejsme hodni, abys vešel k nám, ale řekni jenom slovo a uzdraveny budou duše naše. (3x)

Výzva k přijímání

- Vy, kdo opravdu a vážně litujete svých hříchů a vin, kdo jste v dobrotě a lásce usmíření s každým svým bližním a toužíte vést život nový podle řádu Božích přikázání, přistupte sem plni víry v milost Pána Krista, jenž nám volá vstříc: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ (Mt 11, 28)
- Každý z vás, kdo vyznává Ježíše Krista jako svého Pána a ví, že neustále potřebuje Boží odpuštění a sám také odpouští svým bližním, je nyní Kristem zván k jeho prostřenému stolu: „Já jsem chléb života, kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“ (J 6, 35)
- Každý z vás, kdo věří v Ježíše Krista jako Pána a Spasitele, kdo lituje svých vin a vyznává je, a pokud na něm záleží, je smířen se svými bližními, je nyní Kristem zván k jeho svátostné hostině spásy: „Nuže, pojďte – vše už je připraveno.“ (L 14, 17)

O-D: Požehnaný, jenž přichází k nám jménem Páně, Hospodin v něm sám tu zjevuje se nám.

Přijímání

Duchovní podává věřícím chléb namáčený ve víně se slovy: Bůh s tebou v Kristu, bratře / sestro. Duchovní přijímají poslední. Po přijímání chvíle ticha.

Po přijímání

- Kristus se dotkl našich srdcí. Naše nepravosti a viny jsou zahlazeny. Jásej, církvi Boží, že sláva Hospodina, tvého Boha, vzešla nad tebou. Neboť hle, náš Král nás navštívil, Beránek náš čistý přišel k nám. Necht' kraluje. Vyznáváme:
- Kristus nám prostřel stůl a stal se opět naším milostivým Hostitelem. Svou láskou se Kristus dotkl našich srdcí. Je odpuštěn hřích a naše viny jsou prominuty. V pokoře i radosti vyznáváme:
- Děkujeme ti, Bože, za poselství nehynoucí naděje. Chválíme tě s celou církví za milost stolu Kristova. Ať z našich úst zaznívá nová píseň, oslavující tvůj spásný čin. Buď sláva Bohu Otci, Synu, Duchu svatému - nyní i vždycky. Vždyť můžeme radostně vyznávat:

O: Jsme živi, avšak již ne my, žije v nás Kristus. Amen.

(obec usedne)

Píseň

Zde je možno vysluhovat svátost křtu dětí, pověřovat kazatelskou službou a konat obřad slibu rady starších.

Verše k požehnání

Duchovní nebo lektor přečte biblické verše podle příslušného bohoslužebného formuláře.

Modlitba k požehnání

Duchovní přednese modlitbu podle příslušného bohoslužebného formuláře nebo následující:

- Sláva tobě, věčný Otče, že jsi do světa poslal svého prvorozeného Syna, abychom z něho a v něm žili. Sláva tobě, Pane Ježíši Kriste, že jsi nám svým evangeliem přinesl nový život a nepomíjející naději. Sláva tobě, svatý Duchu Boží, že nás v Kristu občerstvuješ a do srdcí nám vléváš svou lásku. Pochválen buď, Otče, Synu a svatý Duchu, jediný Bože.
- Svatý Bože, štědrý Dárce radosti, těšíme se z toho, že jsme Ježíšem Kristem vykoupeni, zachráněni a posvěceni. Smiluj se nad námi a požehnej nám, aby tak zářila tvoje tvář nad světem, aby země poznala tvou cestu a všechny národy přijaly tvé vysvobození. Byli jsme pokřtěni ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Dej, ať svítí naše světlo víry před lidmi a my všichni ať jednou vstoupíme v nové nebe a novou zemi tvé slávy.
- Bože náš, vzdáváme ti díky za udělení tvých svatých darů. Dej, ať nám to slouží ke skutečnému zastávání víry, k nelíčené lásce, k vroucí zbožnosti, k odrážení hříchu a k zachovávání tvých příkazů. Děkujeme ti za ospravedlnění před tvým soudem a za milost života věčného v Kristu, jemuž buď sláva s tebou, Otče, v Duchu svatém.

O: Amen.

POŽEHNÁNÍ

(obec povstane)

D: Pán s vámi!

O: I s duchem tvým!

D: Požehnání všemohoucího Boha Otce a mír (†) Ježíše Krista i milost Ducha svatého nechť sestoupí na nás a zůstane nám i budoucím.

O: Po věky věků!

(obec usedne)

Sborová oznámení

Vyslání

Píseň

SVATODUŠNÍ DOBA

VIGILIE HODU BOŽÍHO SVATODUŠNÍHO

Obřad rozsvěcení svítel (lucernarium) je variantou s ohledem na liturgický život obce. Je vhodné užít sedmiramenného svícnu. Tento obřad se koná před zahájením vlastní liturgie.

Opět posvětim své veliké jméno. Vezmu vás z pronárodů, shromáždím vás ze všech zemí. Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni od všech vašich nečistot. Do nitra vám vložím nového ducha. Aleluja. (Ezechiel 36, 23-26)

Modlitba za světlo

Bože naší spásy, s vděčností si připomínáme, že ke svobodě jsi vedl svůj lid oblakovým sloupem ve dne a ohnivým sloupem v noci. Když smíme chodit ve světle tvé přítomnosti, dej, ať se stále radujeme ve svobodě tvých dětí! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Verše k rozsvěcení svítel: Moudrost 1, 7; 1. Korintským 2, 10

Duch Páně naplňuje zemi, Duch, který zkoumá všechno, i hlubiny Boží. Aleluja!

Díkůvzdání za světlo (Večerní chvalozpěv Phos hilarion)

Světlo tiché, svaté slávy nesmrtelného Otce nebeského, svatého, blaženého, Ježíši Kriste! Přišli jsme k západu slunce, spatřili jsme záři večerní a opěvujeme Boha Otce, Syna i Ducha svatého. Synu Boží, jenž dáváš život, hoden jsi po všechny časy být opěvován líbeznými hlasy. Proto svět tebe vebí. Amen.

První čtení (varianta I): Genesis 11, 1-9

Celá země byla jednotná v řeči i v činech. Když táhli na východ, našli v zemi Šinearů pláň a usadili se tam. Tu si řekli vespolek: „Nuže, nadělejme cihel a důkladně je vypalme.“ Cihly měli místo kamene a asphalt místo hlíny. Nato řekli: „Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebi. Tak si učiníme jméno a nebudeme rozptýleni po celé zemi.“ I sestoupil Hospodin, aby zhlédl město i věž, které synové lidští budovali. Hospodin totiž řekl: „Hle, jsou jeden lid a všichni mají jednu řeč. A toto je teprve začátek jejich díla. Pak nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si usmyslí provést. Nuže, sestoupíme a zmateme jim tam řeč, aby si navzájem nerozuměli.“ I rozehnal je Hospodin po celé zemi, takže upustili od budování města. Proto se jeho jméno nazývá Babel (to je Zmatek), že tam Hospodin zmátl řeč veškeré země a lid rozehnal po celé zemi.

První čtení (varianta II): Exodus 19, 1-9.16-20; 20, 18-20

Třetího měsíce potom, co Izraelci vyšli z egyptské země, téhož dne, přišli na Sínajskou poušť. Vytáhli z Refídimu, přišli na Sínajskou poušť a utábořili se v poušti; Izrael se tam utábořil naproti hoře. Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolal z hory: „Toto povíš domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele: Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“ Mojžíš přišel, zavolal starší lidu a předložil jim všechno, co mu Hospodin přikázal. Všechn lid odpověděl jednomyslně: „Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil.“ Mojžíš tlumočil odpověď lidu Hospodinu. Hospodin řekl Mojžíšovi: „Hle, přijdu k tobě v hustém oblaku, aby lid slyšel, až s tebou budu mluvit, a aby ti provždy věřili.“ Mojžíš totiž Hospodinu oznámil slova lidu. Když nadešel třetí den a nastalo jitro, hřmělo a blýskalo se, na hoře byl těžký oblak a zazněl velmi pronikavý zvuk polnice. Všechn lid, který byl v táboře, se třásl. Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a postavili se při úpatí hory. Celá hora Sínaj byla zahalena kouřem, protože Hospodin na ni sestoupil v ohni. Kouř z ní stoupal jako z hutě a celá hora se silně chvěla. Zvuk polnice víc a více sílil. Mojžíš mluvil a Bůh mu hlasitě odpovídal. Hospodin totiž sestoupil na horu Sínaj, na vrchol hory. Zavolal Mojžíše na vrchol hory a Mojžíš tam vystoupil. Všechn lid pozoroval hřmění a blýskání, zvuk polnice a kouřící se horu. Lid to pozoroval, chvěl se a zůstal stát opodál. Řekli Mojžíšovi: „Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh ať s námi nemluví, abychom nezemřeli.“ Mojžíš lidu odpověděl: „Nebojte se! Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel, aby bylo zřejmé, že se ho budete bát a přestanete hřešit.“

První čtení (varianta III): Ezechiel 37, 1-14

Spočinula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mě svým duchem vyvedl a postavil doprostřed pláně, na níž bylo plno kostí, a provedl mě kolem nich. A hle, na té pláni bylo velice mnoho kostí a byly velice suché. I otázel se mne: „Lidský synu, mohou tyto kosti ožít?“ Odpověděl jsem: „Panovníku Hospodine, ty to víš.“ Tu mi řekl: „Prorokuj nad těmi kostmi a řekni jim: Slyšte, suché kosti, Hospodinovo slovo! Toto praví Panovník Hospodin těmto kostem: Hle, já do vás uvedu ducha a oživnete. Dám na vás šlachy, pokryji vás svalstvem, potáhnu vás kůží a vložím do vás ducha a oživnete. I poznáte, že já jsem Hospodin.“ Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo přikázáno. A zatímco jsem prorokoval, ozval se huk, nastalo dunění a kosti se přibližovaly jedna ke druhé. Viděl jsem, jak je najednou pokryly šlachy a svaly a navrch se potáhly kůží, avšak duch v nich ještě nebyl. Tu mi řekl: „Prorokuj o duchu, lidský synu, prorokuj a řekni mu: Toto praví Panovník Hospodin: Přijď, duchu, od čtyř větrů a zaduj na tyto povražděné, ať ožijí!“

Když jsem prorokoval, jak mi přikázal, vešel do nich duch a oni ožili. Postavili se na nohy a bylo to převelmi veliké vojsko. Potom mi řekl: „Lidský synu, tyto kosti, to je všechnen dům izraelský. Hle, říkají: »Naše kosti uschly, zanikla naše naděje, jsme ztraceni.« Proto prorokuj a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide. Vložím do vás svého ducha a oživnete. Dám vám odpočnutí ve vaší zemi. I poznáte, že já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův.“

První čtení (varianta IV): Jóel 3, 1-5

Vylíj svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění. Rovněž na otroky a otrokyně vylíj v oněch dnech svého ducha. Způsobím, že budou na nebi i na zemi divné úkazy: krev a oheň a sloupy dýmu. Slunce se zastře tmou a měsíc krví, dříve než přijde den Hospodinův, veliký a hrozný. Avšak každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno, se zachrání. Na hoře Sijónu a v Jeruzalémě budou ti, kdo vyvázli, jak řekl Hospodin, spolu s těmi, kdo přežili, jež Hospodin povolá.

Tužby svatodušní

2. Za dary Ducha svatého, za moudrost a rozumnost, radu a sílu, umění a zbožnost i svatou bázeň, modleme se k Hospodinu.
3. Za vedení Duchem svatým, aby řídil naše kroky po správných cestách, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, vylitím svého Ducha jsi naplnil velikonoční zaslíbení, že sjednotíš lidi všech jazyků, aby ti společně vzdávali chválu. Shlédni na nás a zažehni v nás plamen Ducha svatého, aby v našich srdcích zavládl tvůj mír! Prosíme tě, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 8, 14-17.22-27

Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy. Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib

darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla. Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme. Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.

Evangelium: Jan 7, 37-39

V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proud živé vody poplyne z jeho nitra, jak praví Písmo.“ To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch svatý nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.

Po kázání a písni lze zařadit svátost útěchy nemocných podle 1. části Agendy CČSH (části 3, 5, 7, 8, 9, 10).

Verš k obětování: Žalm 33, 12

Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, jež si zvolil za dědictví. Aleluja.

Verš k požehnání: Jan 7, 37

V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!“ Aleluja.

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, dej, ať nás přijímání večere Páně naplní tvým Duchem, abychom našim bližním přinášeli duchovní dary! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 72, 49, 262, 333

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ – VYLITÍ DUCHA SVATÉHO (LETNICE)

Označuje se též řeckým slovem ›Pentekosté‹ (Padesátnice), neboť se slaví 50. den po Hodu Božím velikonočním.

*Sesíláš-li svého ducha, jsou stvořeni znovu, a tak obnovuješ tvářnost země. Aleluja.
(Žalm 104, 30)*

První čtení: Skutky 2, 1-11

Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“

Tužby svatodušní

2. Za dary Ducha svatého, za moudrost a rozumnost, radu a sílu, umění a zbožnost i svatou bázeň, modleme se k Hospodinu.
3. Za vedení Duchem svatým, aby řídil naše kroky po správných cestách, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, Dárce života, sešli nám svého Ducha, proměň nás pravdou a daruj nám správnou řeč k hlásání evangelia! Prosíme tě, osvět' nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 8, 22-27

Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupění svého těla. Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? Ale

doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme. Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.

Evangelium: Jan 15, 26-27; 16, 4b-16

Ježíš řekl: „Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku. Neřekl jsem vám to na začátku, poněvadž jsem byl s vámi. Nyní však odcházím k tomu, který mě poslal, a nikdo z vás se mě nezeptá: Kam jdeš? Ale že jsem s vámi tak mluvil, zármutek naplnil vaše srdce. Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám neprijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: Hřích v tom, že ve mne nevěří; spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespatriíte; soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen. Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli. Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne. Všecko, co má Otec, jest mé. Proto jsem řekl, že vám bude zvěstovat, co přijme ode mne. Zanedlouho mě již nespatriíte a zanedlouho mě opět uzříte.“

Pokud se nekoná svátost biřmování, lze po kázání a písni zařadit svátost útěchy nemocných podle 1. části Agendy ČČSH (části 3, 5, 7, 8, 9, 10).

Verš k obětování: Žalm 51, 14

Dej, ať se zas veselím z tvé spásy, podepři mě duchem oddanosti. Aleluja.

Verše k požehnání: Skutky 2, 2.4

Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. Aleluja.

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, vylitím Ducha svatého jsi všem lidem otevřel cestu do života věčného. I naše rty otevři svým Duchem, aby náš jazyk zvěstoval tvou slávu! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 261, 263, 265, 267

PONDĚLÍ SVATODUŠNÍ

Duch Hospodinův naplňuje zemi, on, jenž dává všemu řád, zná každou myšlenku. Aleluja. (Moudrost 1, 7)

První čtení: Jóel 2, 23-24.26-27

Jásejte, synové Sijónu, radujte se z Hospodina, svého Boha, neboť vám dá učitele spravedlnosti a jako na začátku vám sešle hojnost dešťů podzimních i jarních. Humna budou plná obilí, lisy budou přetékat moštěm a čerstvým olejem. Budete jíst dosyta a budete chválit jméno Hospodina, svého Boha, který s vámi tak podivuhodně jednal. A můj lid nebude navěky zahanben. Poznáte, že jsem uprostřed Izraele. Já jsem Hospodin, váš Bůh, a jiného Boha není. A můj lid nebude navěky zahanben.

Tužby svatodušní

2. Za dary Ducha svatého, za moudrost a rozumnost, radu a sílu, umění a zbožnost i svatou bázeň, modleme se k Hospodinu.
3. Za vedení Duchem svatým, aby řídil naše kroky po správných cestách, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, děkujeme ti, že jsi církev prodchnul Duchem svatým. Když v nás tvůj Duch probouzí víru, dej, ať nás také obdaruje pokojem srdce! Prosíme tě, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Skutky 8, 14-17

Když apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že v Samařsku přijali Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Oni tam přišli a modlili se za ně, aby také jim byl dán Duch svatý, neboť ještě na nikoho z nich nesestoupil; byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše. Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha svatého.

Evangelium: Jan 14, 26-29

Ježíš řekl: „Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí! Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím – a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci; neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili.“

Verš k obětování: Žalm 71, 15

O tvé spravedlnosti budou má ústa vypravovat, každého dne svědčit o tvé spáse, a přece nestačím všechno vypovědět. Aleluja.

Verš k požehnání: Jan 14, 26

„Duch svatý vás naučí všemu a připomene vám všechno,“ řekl Pán. Aleluja.

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, svým Duchem obnov naše duše, neboť věříme, že očistnou mocí Ducha svatého budeme zbaveni všech hříchů. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 85, 264, 266, 268, 334

1. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vsí zemi! Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa. (Žalm 8, 2)

První čtení: Izajáš 6, 1-8

Toho roku, kdy zemřel král Uzijáš, spatřil jsem Panovníka. Seděl na vysokém a vznosném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám. Nad ním stáli serafové: každý z nich měl po šesti křídlech, dvěma si zastíral tvář, dvěma si zakrýval nohy a dvěma se nadnášel. Volali jeden k druhému: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy.“ Od hlasu volajícího se pohnuly podvaly prahů a dům se naplnil dýmem. I řekl jsem: „Běda mi, jsem ztracen. Jsem člověk nečistých rtů a mezi lidem nečistých rtů bydlím, a spatřil jsem na vlastní oči Krále, Hospodina zástupů.“ Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů. V ruce měl žhavý uhlík, který vzal kleštěmi z oltáře, dotkl se mých úst a řekl: „Hle, toto se dotklo tvých rtů, tvá vina je odňata a tvůj hřích je usmířen.“ Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: „Hle, zde jsem, pošli mne!“

Tužby

2. Abychom v poznání Boží svatosti a lásky prospívali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom naši bohoslužbu v Duchu a v pravdě konali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, v tobě přebývá plnost moci, moudrosti, dobra i lásky. Od tebe, Stvořiteli náš, jsme přijali naše bytí. A věříme, že tvůj Syn přivede každého z nás k plnosti vykoupení! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 8, 12-18

A tak, bratří, jsme dlužní, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle. Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy. Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena.

Evangelium: Jan 3, 1-17

Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“ Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když už je starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“ Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ Nikodém se ho otázel: „Jak se to může stát?“ Ježíš mu řekl: „Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš? Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli, ale vy naše svědectví nepřijímáte. Jestliže nevěříte, když jsem vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte, budu-li mluvit o nebeských? Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka. Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.“

Verše k obětování: Žalm 29, 1-2

Přiznejte Hospodinu, synové Boží, přiznejte Hospodinu slávu a sílu. Přiznejte Hospodinu slávu jeho jména, v nádheře svatyně klanějte se Hospodinu.

Verš k požehnání: Galatským 4, 6

Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče.

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, děkujeme ti za pozvání k svátostné hostině chleba a kalicha. Pomoz nám, abychom tě s úctou oslavovali a sloužili ti ve všem, co děláme! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 126, 127, 18, 292, 335

TĚLA A KRVE PÁNĚ (CORPUS CHRISTI)

čtvrtek po Nejsvětější Trojici

Tento svátek navazuje na tradici eucharistické úcty v utrakvismu. Je slaven s ohledem na liturgický život a živou víru náboženské obce.

Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujme spolu jeho jméno. Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. (Žalm 34, 4.9a)

První čtení: Deuteronomium 8, 2-3

Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli. Pokořoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst manu, kterou jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst.

Tužby

2. Abychom večeri Páně s duchovním užítkem přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v království nebeském s Kristem stolovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, děkujeme ti, žes nám daroval svátost chleba a kalicha, abychom slavili památku oběti tvého Syna a sjednocovali se s ním účastí na jeho těle a krvi. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 10, 1-4.16-17

Chtěl bych vám připomenout, bratří, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem, všichni byli křtem v oblaku a moři spojeni s Mojžíšem, všichni jedli týž duchovní pokrm a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. Není kalich požehnání, za nějž děkujeme, účastí na krvi Kristově? A není chléb, který lámeme, účastí na těle Kristově? Protože je jeden chléb, jsme my mnozí jedno tělo, neboť všichni máme podíl na jednom chlebu.

Evangelium: Lukáš 9, 10-17

Když se apoštolové navrátili, vypravovali Ježíšovi, co všechno činili. Vzal je s sebou a odešli sami do města Betsaidy. Když to zástupy zpozorovaly, šly za ním; on je přijal, mluvil jim o Božím království a uzdravoval ty, kteří to potřebovali. Schylovalo

se k večeru. Tu k němu přistoupilo dvanáct učedníků a řekli: „Propusť zástup, ať jdou do okolních vesnic a dvorů opatřit si nocleh a něco k jídlu, protože jsme zde na pustém místě.“ On jim řekl: „Dejte jim jíst vy!“ Řekli mu: „Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby; nebo snad máme jít a nakoupit pokrm pro všechny tento lid?“ Bylo tam asi pět tisíc mužů. Řekl svým učedníkům: „Usaďte je ve skupinách asi po padesáti.“ Učinili to a rozsadili je všechny. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal a dával učedníkům, aby je předložili zástupu. A jedli a nasýtli se všichni. A sebralo se zbylých nalámaných chlebů dvanáct košů.

Verše k obětování: Zjevení 19, 7.9

Radujme se a jásejme a vzdejme Bohu chválu; přišel den svatby Beránkovy, jeho choť se připravila. Blaze těm, kdo jsou pozváni na svatbu Beránkovu. Aleluja.

Verš k požehnání: Žalm 23, 5

Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš. Aleluja.

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, děkujeme ti, žes nám dal okusit nebeského chleba a naši žízeň žes utišil vínem z kalicha spásy. Prosíme tě, vyslyš naše modlitby a dej, ať se vírou sjednocení navěky radujeme v království tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 122, 12, 20, 65, 284, 285

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (8. V MEZIDOBÍ) 22. – 28. května

Tento formulář se použije v případě, že 8. neděle v mezidobí nespadá do času po Zjevení, nýbrž do času po svatodušních svátcích. Je-li neděle mezi 22. – 28. květnem první nedělí po svatém Duchu, použije se formulář Nejsvětější Trojice.

K Hospodinu v soužení jsem volal, on mi odpověděl. Hospodine, vysvobod' mě od zrádných rtů, od jazyka záludného.
(Žalm 120, 1-2)

První čtení: Ozeáš 2, 14-20

Zpustoším její révu i fíkovník, o nichž říká: „To je má odměna, kterou mi dali moji milenci.“ Proměním je v divočinu, bude je požírat polní zvěř. Ztrestám ji za dny baalů, že jim pálí kadidlo a zdobí se kroužkem a náhrdelníkem, že chodí za svými milenci a na mne zapoměla, je výrok Hospodinův. Proto ji přemluvím, uvedu ji na poušť, budu jí promlouvat k srdci. Zas jí dám její vinice, dolinu Akór jako bránu k naději. Tam mi opět odpoví jako za dnů mládí, jako v den, kdy vystoupila z egyptské země. V onen den, je výrok Hospodinův, budeš ke mně volat: „Můj muži“, a nenazveš mě už: „Můj Baale“. Odstráním z jejích úst jména baalů; jejich jména nebude už nikdo připomínat. V onen den pro ně uzavřu smlouvu s polní zvěří a s nebeským ptactvem i se zeměplazy. Vymýtím ze země luk, meč i válku a dám jim uléhat v bezpečí.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom růstu Božího slova nebránili a vládě Kristově se poddávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všechno, co je nám duchovně prospěšné, navzájem s bratrskou láskou sdíleli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, přeješ si, abychom v naší víře byli čistí a v životě soucitní. Pomoz nám otevřít se ti v srdci a následovat tě, kamkoli si nás povedeš! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 3, 1-6

To zase začínáme sami sebe doporučovat? Či potřebujeme snad jako někdo doporučující listy k vám nebo od vás? Naším doporučujícím listem jste vy sami; je napsán na našem srdci, všichni jej znají a mohou číst. Je přece zjevné, že vy jste listem Kristovým, vzniklým z naší služby a napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem Boha živého,

ne na kamenných deskách, nýbrž na živých deskách lidských srdcí. Odvažujeme se to říci, protože důvěřujeme v Boha skrze Krista. Ne že bychom mohli tuto způsobilost přičítat sami sobě na základě toho, co je v nás; naše způsobilost je od Boha, který nás učinil způsobilými sloužit nové smlouvě, jež není založena na liteře, nýbrž na Duchu. Litera zabíjí, ale Duch dává život.

Evangelium: Marek 2, 13-22

Ježíš vyšel opět k moři. Všechn lid k němu přicházel a on je učil. A když šel dál, viděl Leviho, syna Alfeova, jak sedí v celnici, a řekl mu: „Pojď za mnou.“ On vstal a šel za ním. Když byl u stolu v jeho domě, stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky mnoho celníků a jiných hříšníků; bylo jich totiž mnoho mezi těmi, kteří ho následovali. Když zákoníci z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, říkali jeho učedníkům: „Jak to, že jí s celníky a hříšníky?“ Ježíš to uslyšel a řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ Učedníci Janovi a farizeové se postili. Přišli k němu a ptali se: „Jak to, že se učedníci Janovi a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?“ Ježíš jim řekl: „Mohou se hosté na svatbě postit, když je ženich s nimi? Pokud mají ženicha mezi sebou, nemohou se postit. Příjdu však dny, kdy od nich ženich bude vzat; potom, v ten den, se budou postit. Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na starý šat, jinak se ten přišíitý kus vytrhne, nové od starého, a díra bude ještě větší. A nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak víno roztrhne měchy a měchy i víno přijdou nazmar. Nové víno do nových měchů!“

Verš k obětování: Žalm 7, 2

Hospodine, Bože můj, k tobě se utíkám, zachraň mě a vytrhni z rukou všech, kdo mě stíhají.

Verš k požehnání: Jakubův 1, 18

Z Božího rozhodnutí jsme se znovuzrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizní jeho stvoření.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že mezi nás přicházíš, abychom ožili novým životem. Dej, ať zůstáváme ve tvé lásce! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 114, 119, 146, 58, 60, 170, 173, 185

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (9. V MEZIDOBÍ)

29. května – 4. června

Je-li neděle mezi 29. květnem – 4. červnem první nedělí po svatém Duchu, použijte se formulář Největější Trojice.

Volám k Bohu, Hospodin mě spasí. Večer, zrána, za poledne lkám a sténám. Vyslyšel můj hlas! Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe. (Žalm 55, 17-18.23)

První čtení: Deuteronomium 5, 12-15

Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom růstu Božího slova nebránili a vládě Kristově se poddávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všechno, co je nám duchovně prospěšné, navzájem s bratrskou láskou sdíleli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ty osvobozuješ uvězněné, uzdravuješ nemocné a zaceluješ rány. Shlédni na svět spoutaný hříchem a svou mocí jej obnov k plnosti života! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 4, 5-12

Nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše. Neboť Bůh, který řekl „ze tmy ať zazáří světlo“, osvětlil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově. Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás. Na všech stranách jsme tísnění, ale nejsme zahrnutí do úzkých; jsme bezradní, ale nejsme v koncích; jsme pronásledováni, ale nejsme opuštěni; jsme sráženi k zemi, ale nejsme poraženi. Stále nosíme na sobě znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšův byl na nás zjeven. Vždyť my,

pokud žijeme, jsme pro Ježíše stále vydáváni na smrt, aby byl na našem smrtelném těle zjeven i Ježíšův život. A tak na nás koná své dílo smrt, na vás však život.

Evangelium: Marek 2, 23 - 3, 6

Jednou v sobotu procházel Ježíš obilím a jeho učedníci začali cestou mnout zrní z klasů. Farizeové mu řekli: „Jak to, že dělají v sobotu, co se nesmí!“ Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když měl hlad a neměl co jíst, on i ti, kdo byli s ním? Jak za velekněze Abiataru vešel do domu Božího a jedl posvátné chleby, které nesmí jíst nikdo kromě kněží, a dal i těm, kdo ho provázeli?“ A řekl jim: „Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.“ Vešel opět do synagogy; a byl tam člověk s odumřelou rukou. Číhali na něj, uzdraví-li ho v sobotu, aby jej obžalovali. On řekl tomu člověku s odumřelou rukou: „Vstaň a pojď doprostřed!“ Pak se jich zeptal: „Je dovoleno v sobotu jednat dobře, či zle, život zachránit, či utratit?“ Ale oni mlčeli. Tu se po nich rozhlédl s hněvem, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu člověku: „Zvedni ruku!“ Zvedl ji, a jeho ruka byla zase zdravá. Když farizeové vyšli ven, hned se proti němu s herodiány umlouvali, že ho zahubí.

Verše k obětování: Žalm 139, 23-24

Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled, zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě veď!

Verš k požehnání: Žalm 81, 11

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě přivedl z egyptské země. Otevři svá ústa, naplním je.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás naplňuješ radostí ze své požehnané přítomnosti mezi námi. Dej, abychom tě hledali a nalézali ve všem, co konáme ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 13, 97, 31, 83, 199, 200

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (10. V MEZIDOBÍ) 5. – 11. června

Je-li neděle mezi 5. – 11. červnem první nedělí po svatém Duchu, použije se formulář Nejsvětější Trojice.

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je zástita mého života, z koho bych měl strach? Protivníci, moji nepřátelé, sami klopýtli a padli.

(Žalm 27, 1.2b)

První čtení: Genesis 3, 8-15

Uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě. Hospodin Bůh zavolal na člověka: „Kde jsi?“ On odpověděl: „Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.“ Bůh mu řekl: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“ Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.“ Proto řekl Hospodin Bůh ženě: „Cos to učinila?“ Žena odpověděla: „Had mě podvedl a já jsem jedla.“ I řekl Hospodin Bůh hadovi: „Protožeš to učinil, buď proklet, vyvržen ode všech zvířat a ode vši polní zvěře. Polezeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach. Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrť hlavu a ty jemu rozdrťíš patu.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom růstu Božího slova nebránili a vládě Kristově se poddávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všechno, co je nám duchovně prospěšné, navzájem s bratrskou láskou sdíleli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, od tebe pochází veškeré dobro. Dej, abychom z tvého vnuknutí mysleli na to, co je správné, a pod tvým milostivým vedením to také konali! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 4, 13 - 5, 1

Máme ducha víry, o níž je psáno: ›Uvěřil jsem, a proto jsem také promluvil‹ – i my věříme, a proto také mluvíme, vždyť víme, že ten, kdo vzkřísil Pána Ježíše, také nás s Ježíšem vzkřísí a postaví před svou tvář spolu s vámi. To všechno je kvůli vám, aby se milost ve mnohých hojně rozmáhala a tak přibývalo i díky k slávě Boží. A proto

neklesáme na mysl: i když navenek hyneme, vnitřně se den ze dne obnovujeme. Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné. Víme přece, že bude-li stan našeho pozemského života stržen, čeká nás příbytek od Boha, věčný dům v nebesích, který nebyl zbudován rukama.

Evangelium: Marek 3, 20-35

Ježíš vešel do domu a opět se shromáždil zástup, takže nemohli ani chleba pojmít. Když to uslyšeli jeho příbuzní, přišli, aby se ho zmocnili; říkali totiž, že se pomátl. Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: „Je posedlý Belzebulem. Ve jménu knížete démonů vyhání demony.“ Zavolal je k sobě a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana? Je-li království vnitřně rozděleno, nemůže obstát. Je-li dům vnitřně rozdělen, nebude moci obstát. A povstane-li satan sám proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát a je s ním konec. Nikdo nemůže vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka dříve nespoutá. Pak teprve vyloupí jeho dům. Amen, pravím vám, že všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna možná rouhání. Kdo by se však rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem.“ Toto pravil, protože řekli: „Má nečistého ducha.“ Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel. Kolem něho seděl zástup; řekli mu: „Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě.“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji bratři?“ Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři! Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.“

Verše k obětování: Žalm 13, 4-5a

Shlédni, Hospodine, Bože můj, a odpověz mi! Rozjasni mé oči, ať neusnu spánkem smrti, ať nepřítel neřekne: „Zdolal jsem ho!“

Verš k požehnání: Žalm 18, 3

Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, vysvoboditeli, Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade!

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, žes nám dal podíl na tajemství těla a krve svého Syna. Dej, ať v síle tohoto duchovního pokrmu a nápoje žijeme novým životem! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 10, 21, 27, 75, 186, 187, 289, 294

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (11. V MEZIDOBÍ)

12. – 18. června

Je-li neděle mezi 12. – 18. červnem první nedělí po svatém Duchu, použije se formulář Nejsvětější Trojice.

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Neodvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spáso.
(Žalm 27, 7.9)

První čtení: Ezechiel 17, 22-24

Toto praví Panovník Hospodin: „Já vezmu ratolest z vrcholku vysokého cedru a zasadím ji, z vršku jeho koruny utrhnu snítku a zasadím na vysoko čnici hoře. Zasadím ji na vyvýšené hoře izraelské a vyžene větve, ponese plody a stane se nádherným cedrem. Pod ním bude bydlet všechno ptactvo, všechno, co má křídla, bude bydlet ve stínu jeho větví. Všechny stromy pole poznají, že já Hospodin jsem ponížil strom vysoký a povýšil strom nízký; nechal jsem uschnout strom zelený a dal vypučet stromu suchému. Já Hospodin jsem promluvil a také to učiním.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom růstu Božího slova nebránili a vládě Kristově se poddávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všechno, co je nám duchovně prospěšné, navzájem s bratrskou láskou sdíleli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, udržuj společenství své církve v pevné víře a lásce, abychom zvěštovali tvou pravdu a sloužili tvé spravedlnosti! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 5, 6-10.14-17

Jsme tedy stále plni důvěry, neboť víme, že pokud jsme doma v tomto těle, nejsme doma u Pána – žijeme přece z víry, ne z toho, co vidíme. V této důvěře chceme raději odejít z těla a být už doma u Pána. Proto nám také nadevše záleží na tom, abychom se mu líbili, ať už odcházíme domů nebo zůstáváme v cizině. Vždyť se všichni musíme ukázat před soudným stolcem Kristovým, aby každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě, ať dobré či zlé. Vždyť nás má ve své moci láska Kristova – nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli; a za všechny zemřel pro-

to, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal. A tak od nynějška už nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. Ačkoli jsme dříve viděli Krista po lidsku, nyní ho už takto neznáme. Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!

Evangelium: Marek 4, 26-34

Ježíš řekl: „S královstvím Božím je to tak, jako když člověk vhodí semeno do země; ať spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vzchází a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe plodí nejprve stéblo, potom klas a nakonec zralé obilí v klasu. A když úroda dozraje, hned hospodář pošle srp, protože nastala žeň.“ Také řekl: „K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím je znázorníme? Je jako hořčičné zrno: Když je zaseto do země, je menší než všechna semena na zemi; ale když je zaseto, vzejde, přerůstá všechny byliny a vyhání tak velké větve, že ptáci mohou hnízdit v jejich stínu.“ V mnoha takových podobenstvích mluvil jim slovo tak, jak mohli slyšet. Bez podobenství k nim nemluvil, ale v soukromí svým učedníkům všechno vykládal.

Verše k obětování: Žalm 16, 7-8

Dobrořečím Hospodinu, on mi radí. Hospodina stále před oči si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese.

Verš k požehnání: Žalm 27, 4

O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat: abych v domě Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co živ budu.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za spásu, kterou jsi nám daroval ve svém Synu. Veď nás Duchem svatým, abychom tě chválili svými rty i celým svým životem! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 113, 114, 163, 45, 175, 171

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (12. V MEZIDOBÍ)

19. – 25. června

Je-li neděle mezi 19. – 25. červnem první nedělí po svatém Duchu, použije se formulář Nejsvětější Trojice.

Hospodin je síla svého lidu, spásná záštita svého pomazaného. Zachraň svůj lid a zhejnej dědictví svému, buď mu pastýřem navěky!
(Žalm 28, 8-9)

První čtení: Jób 38, 1-11

Jóbovi odpověděl ze smrtě Hospodin slovy: „Kdo to zatemňuje úradek Boží neuváženými slovy? Nuže, opásej si bedra jako muž, budu se tě ptát a poučíš mě. Kde jsi byl, když jsem zakládal zemi? Pověz, víš-li něco rozumného o tom. Víš, kdo stanovil její rozměry, kdo nad ní natáhl měřící šňůru? Do čeho jsou zapuštěny její podstavce, kdo kladl její úhelný kámen, zatímco jitrní hvězdy společně plesaly a všichni synové Boží propukli v hlahol? Kdo sevřel moře vraty, když se valilo z lůna země, když jsem mu určil za oděv mračno a za plénku temný mrak, když jsem mu stanovil meze, položil závoje a vrata a řekl: „Až sem smíš přijít, ale ne dál; zde se složí tvé nespoutané vlnobití!“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Abychom v Božích přikázáních zalíbení našli a Boží vůli se řídili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v útrapách života odvalu a trpělivost osvědčovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, daruj nám oddanou lásku a zbožnou úctu k tvému svatému jménu, neboť věříme, že neustále pomáháš všem, kdo se poddávají tvé spravedlivé vládě. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 6, 1-13

Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno, vždyť je psáno: ›V čas příhodný jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc.‹ Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy! Nikomu nedáváme v ničím příležitost k pohoršení, aby tato služba nebyla uvedena v potupu, ale ve všem se

prokazujeme jako Boží služebníci, v mnohé vytrvalosti, v souženích, tísní, úzkostech, pod ranami, v žalářích, nepokojích, vyčerpání, v bezesných nocích, v hladovění; prokazujeme se bezúhonností, poznáním, trpělivostí, dobrotivostí, Duchem svatým, nepředstíranou láskou, slovem pravdy, mocí Boží. Jsme vyzbrojeni spravedlností k útočce i k obraně, procházíme slávou i pohanou, zlou i dobrou pověstí; mají nás za svůdce, a přece mluvíme pravdu; jsme neznámí, a přece o nás všichni vědí; umíráme – a hle, jsme naživu; jsme týráni, a přece nejsme vydáni smrti; máme proč se rmoutit, a přece se stále radujeme; jsme chudí, a přece mnohé obohacujeme; nic nemáme, a přece nám patří vše. Nic jsem vám nezatajil, Korintňané, naše srdce se vám otevřelo. V našem srdci nemáte nedostatek místa, ale vy sami se nám uzavíráte. Na oplátku – mluvím k vám jako k svým dětem – udělejte nám i vy místo ve svém srdci!

Evangelium: Marek 4, 35-41

Večer řekl Ježíš učedníkům: „Přeplavme se na druhou stranu!“ I opustili zástup a odvezli ho lodí, na které byl. A jiné lodi ho doprovázely. Tu se strhla velká bouře s vichřicí a vlny se valily na loď, že už byla skoro plná. On však na zádi lodi na podušce spal. I probudí ho a řeknou mu: „Mistře, tobě je jedno, že zahyneme?“ Tu vstal, pohrozil větru a řekl moři: „Zmlkni a utiš se!“ I ustal vítr a bylo veliké ticho. A řekl jim: „Proč jste tak ustrašení? Což nemáte víru?“ Zmocnila se jich veliká bázeň a říkali jeden druhému: „Kdo to jen je, že ho poslouchá i vítr i moře?“

Verš k obětování: Žalm 27, 6b

V jeho stanu budu obětovat své oběti za hlaholu polnic, budu zpívat, prozpěvovat, žalmy Hospodinu.

Verše k požehnání: Žalm 17, 5-7

Drž mé kroky ve svých stopách, aby moje nohy neuklouzly. Nakloň ke mně ucho, slyš, co říkám. Ukaž divy svého milosrdenství, spasiteli těch, kdo se k pravici tvé utíkají.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, veď a ochraňuj svůj lid, jemuž jsi dovolil sdílet svatá tajemství chleba a kalicha, a zachovej nás ve své lásce! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 50, 94, 101, 156, 184, 312

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (13. V MEZIDOBÍ)

26. června – 2. července

Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně. Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí. (Žalm 47, 2-3)

První čtení: Pláč 3, 24-33

„Můj podíl je Hospodin,“ praví má duše, proto na něj čekám. Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje. Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina. Dobré je muži, jestliže nosil jho už ve svém mládí. Ať usedne osamocen a ztichne, když je na něho vložil. Ať položí do prachu svá ústa, snad ještě naděje zbývá. Ať nastaví líce tomu, kdo ho bije, a potupou se sytí. Neboť Panovník navěky nezavrhne. Zarmoutí-li, slituje se pro své velké milosrdenství. Z rozmaru totiž lidské syny nepokoří ani nezarmoutí.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Abychom v Božích přikázáních zalíbení našli a Boží vůli se řídili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v útrapách života odvalu a trpělivost osvědčovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, vyslyš prosby svého lidu a svou mocnou rukou nás ochraňuj před každým nebezpečím! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 8, 7-15

Jako jste ve všem bohatí, ve víře, v slovu, v poznání, v horlivosti i v lásce, kterou máte k nám, buďte bohatí i v tomto díle milosti. Neříkám to jako rozkaz, zmiňuji se však o horlivosti jiných, abych vyzkoušel opravdovost vaší lásky. Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli. Řeknu vám, co si myslím: Sluší se, abyste nyní dokončili dílo, které jste už loni nejen začali, nýbrž také k němu dali podnět. Odkud vyšla ochota k pomoci, tam ať se pomoc také uskuteční. Každý ať dá podle toho, co má; vždyť je-li zde tato ochota, pak je dar před Bohem cenný podle toho, co kdo má, ne podle toho, co nemá. Nejde o to, aby se jiným ulehčilo a vy byli přetíženi, nýbrž abyste na tom byli stejně: váš přebytek pomůže nyní jejich nedostatku, aby zase jindy jejich přebytek přišel k dobru vám

ve vašem nedostatku; tak nastane vyrovnání, jak je psáno: ›Kdo měl mnoho, tomu nic nepřebylo, a kdo málo, neměl nedostatek.‹

Evangelium: Marek 5, 21-43

Když se Ježíš přeplavil v lodi opět na druhou stranu, shromáždil se k němu veliký zástup, když byl ještě na břehu moře. Tu přišel k němu jeden představený synagógy, jménem Jairos, a sotva Ježíše spatřil, padl mu k nohám a úpěnlivě ho prosil: „Má dcera umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila!“ Ježíš odešel s ním. Velký zástup šel za ním a tlačil se na něj. A byla tam žena, která měla dvanáct let krvácení. Podstoupila mnohé léčení u mnoha lékařů a vynaložila všecko, co měla, ale nic jí nepomohlo, naopak, šlo to s ní stále k horšímu. Když zaslechla o Ježíšovi, přišla zezadu v zástupu a dotkla se jeho šatu. Říkala si totiž: „Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu vysvobozena!“ A rázem přestalo jí krvácení a ucítila v těle, že je vyléčena ze svého trápení. Ježíš hned poznal, že z něho vyšla síla, otočil se v zástupu a řekl: „Kdo se to dotkl mého šatu?“ Jeho učedníci mu řekli: „Vidíš, jak se na tebe zástup tlačí, a ptáš se: ›Kdo se mne to dotkl?‹“ I rozhlížel se, aby našel tu, která to učinila. Ta žena věděla, co se s ní stalo, a tak s bázní a chvěním přišla, padla mu k nohám a pověděla celou pravdu. A on jí řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Odejdi v pokoji, uzdravena ze svého trápení!“ Když ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagógy a řekli: „Tvá dcera zemřela; proč ještě obtěžuješ Mistra?“ Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagógy: „Neboj se, jen věř!“ A nedovolil nikomu, aby šel s ním, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana. Když přišli do domu představeného synagógy, spatřili velký rozruch, pláč a kvílení. Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč ten rozruch a pláč? Dítě neumřelo, ale spí.“ Oni se mu posmívali. On však všechny vyhnal, vzal s sebou otce dítěte, matku a ty, kdo byli s ním, a vystoupil tam, kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum,“ což znamená: „Děvče, pravím ti, vstaň!“ Tu děvče hned vstalo a chodilo; bylo jí dvanáct let. A zmocnil se jich úžas a zděšení. Přísně jim nařídil, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl, aby jí dali něco k jídlu.

Verše k obětování: Žalm 30, 3-4

Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravil's mě. Vyvedl jsi mě z podsvětí, Hospodine, zachoval's mě při životě.

Verše k požehnání: Žalm 34, 5.12

Dotázal jsem se Hospodina a odpověděl mi, vysvobodil mě od všeho, čeho jsem se lekal. Pojďte, synové, poslyšte mě, vyučím vás Hospodinově bázni.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás obdarovááš bohatstvím své milosti. Pozdvihni nás k novému životu a připrav si nás na příchod své slávy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 25, 100, 109, 110, 176, 192, 288

NEDELE PO SVATÉM DUCHU (14. V MEZIDOBÍ)

3. – 9. července

*Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný ve městě našeho Boha, na své svaté hoře.
Bůh v jeho palácích proslul jako hrad nedobytný. (Žalm 48, 2.4)*

První čtení: Ezechiel 2, 1-5

Hospodin mi řekl: „Lidský synu, postav se na nohy; budu s tebou mluvit.“ Jakmile ke mně promluvil, vstoupil do mě duch a postavil mě na nohy. I slyšel jsem ho k sobě mluvit. Řekl mi: „Lidský synu, posílám tě k izraelským synům, k těm bouřícím se pro národům, které se vzbouřily proti mně. Oni i jejich otcové mi byli nevěrní až do tohoto dne. I synové jsou zatvrzelí a mají tvrdé srdce. Posílám tě k nim a řekneš jim: ‚Toto praví Panovník Hospodin, ať poslechnou nebo ne, jsou dům vzpurný. Poznají však, že byl uprostřed nich prorok.‘“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Abychom v Božích přikázáních zalíbení našli a Boží vůli se řídili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v útrapách života odvahou a trpělivostí osvědčovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, Bože smlouvy, křtem jsi nás povolal zvěstovat příchod tvého království. Daruj nám odvalu, jakou jsi dal apoštolům, abychom za každých okolností vydávali věrohodné svědectví o tvé lásce! Svým svatým Duchem nás osvět, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 12, 2-10

Vím o člověku v Kristu, který byl před čtrnácti lety přenesen až do třetího nebe; zda to bylo v těle či mimo tělo, nevím – Bůh to ví. A vím o tomto člověku, že byl přenesen do ráje - zda v těle či mimo tělo, nevím, Bůh to ví – a uslyšel nevypravitelná slova, jež není člověku dovoleno vyslovit. Tím se budu chlubit, sám sebou se chlubit nebudu, leda svými slabostmi. I kdybych se chtěl chlubit, nebyl bych pošetilý, vždyť bych mluvil pravdu. Nechám toho však, aby si někdo o mně nemyslel víc, než co na mně vidí nebo ode mne slyší. A abych se nepovyšoval pro výjimečnost zjevení, jichž se mi dostalo, byl mi dán do těla osten, posel satanův, který mne sráží, abych se nepovyšoval. Kvůli tomu

jsem třikrát volal k Pánu, aby mne toho zbavil, ale on mi řekl: „Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projevívá síla.“ A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem slabý, jsem silný.

Evangelium: Marek 6, 1-13

Ježíš šel do svého domova; učedníci šli s ním. Když přišla sobota, počal učit v synagóze. Mnoho lidí ho poslouchalo a v úžasu říkali: „Odkud to ten člověk má? Jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A jak mocné činy se dějí jeho rukama! Což to není ten tesař, syn Mariin a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u nás?“ A byl jim kamenem úrazu. Tu jim Ježíš řekl: „Prorok není beze cti, leda ve své vlasti, u svých příbuzných a ve svém domě.“ A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A podivil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil. Zavolal svých dvanáct, počal je posílat dva a dva a dával jim moc nad nečistými duchy. Prikázal jim, aby si nic nebrali na cestu, jen hůl: ani chleba, ani mošnu, ani peníze do opasku; aby šli jen v sandálech a nebrali si dvoje šaty. A řekl jim: „Když přijдете někam do domu, tam zůstávejte, dokud z těch míst neodejdete. A které místo vás nepřijme a kde vás nebudou chtít slyšet, vyjděte odtamtud a setřeste prach se svých nohou na svědectví proti nim.“ I vyšli a volali k pokání; vymítali mnoho zlých duchů, potírali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.

Verš k obětování: Žalm 138, 2

Klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost; svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno.

Verš k požehnání: 115, 1

Ne nás, Hospodine, ne nás, ale svoje jméno oslav pro své milosrdenství a pro svou věrnost!

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za podíl na svatém tajemství chleba a kalicha. Dej, ať neselháváme ve službě tvému slovu a radujeme se z toho, že sis nás vyvolil za své svědky! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 4, 66, 9, 71, 312

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (15. V MEZIDOBÍ)

10. – 16. července

Ukaž divy svého milosrdenství, Spasiteli těch, kdo před útočníky se k pravici tvé utíkají. Ochraňuj mě jako zřítelnici oka, skryj mě ve stínu svých křídel. (Žalm 17, 7-8)

První čtení: Ámos 7, 7-15

Hle, Panovník stojí na hradbách s olovnicí, s olovnicí v ruce. I řekl mi Hospodin: „Ámosi, co vidíš?“ Odpověděl jsem: „Olovnici.“ A Panovník řekl: „Hle, spustím olovnici doprostřed Izraele, svého lidu. Už mu nebudu dál promíjet. Posvátná návrší Izákova budou zpusťována, Izraelovy svatyně budou obráceny v trosky, proti domu Jarobeámovu se postavím s mečem.“ Bételský kněz Amasjáš poslal izraelskému králi Jarobeámovi zprávu: „Spíkl se proti tobě Ámos přímo v izraelském domě. Není možné, aby země snášela všechna jeho slova. Ámos totiž říká: ›Jarobeám zemře mečem a Izrael bude zcela jistě přesídlen ze své země.‹“ Pak řekl Amasjáš Ámosovi: „Seber se, vidoucí, a prchej do judské země! Tam chleba jez a tam si prorokuj! A nikdy už neprorokuj v Bét-elu, neboť je to svatyně králova, královský dům.“ Ámos Amasjášovi odpověděl: „Nebyl jsem prorok ani prorocký žák, zabýval jsem se dobytkem a sykomorami. Hospodin mě vzal od ovcí, Hospodin mi rozkázal: ›Jdi a prorokuj Izraeli, mému lidu!‹“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Abychom v Božích přikázáních zalíbení našli a Boží vůli se řídili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v útrapách života odvalu a trpělivost osvědčovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, od tebe pochází každý ušlechtilý cit, každá dobrá rada a každé svaté dílo. Daruj svým služebníkům pokoj, abychom v srdci poslouchali tvá přikázání a žili v klidu a míru! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 1, 3-14

Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů; v něm nás již před stvořením světa zvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří. Ve své lásce nás předem určil,

abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny a chválili slávu jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším. V něm jsme vykoupeni jeho obětí a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost, kterou nás zahrnul ve vši moudrosti a prozíravosti, když nám dal poznat tajemství svého záměru, svého milostivého rozhodnutí, jímž si předsevzal, že podle svého plánu, až se naplní čas, přivede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu. On je ten, v němž se nám od Boha, jenž všechno působí rozhodnutím své vůle, dostalo podílu na předem daném poslání, abychom my, kteří jsme na Krista upnuli svou naději, stali se chválou jeho slávy. V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého jako závdavek našeho dědictví na vykoupění těch, které si Bůh vydobyl k chvále své slávy.

Evangelium: Marek 6, 14-29

Jméno Ježíšovo se stalo známým; říkalo se: „Jan Křtitel vstal z mrtvých, a proto v něm působí mocné síly.“ Jiní pak říkali: „Je to Eliáš!“ A zase jiní: „Je to prorok – jeden z proroků.“ Když to Herodes uslyšel, řekl: „To vstal Jan, kterého jsem dal stít.“ Tento Herodes totiž dal Jana zatknout a vsadit v poutech do žaláře kvůli Herodiadě, manželce svého bratra Filipa, protože si vzal za ženu Herodiadu, manželku svého bratra Filipa, a Jan mu vytýkal: „Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra!“ Herodias byla plná zloby proti Janovi, ráda by ho zbavila života, ale nemohla. Herodes se totiž Jana bál, neboť věděl, že je to muž spravedlivý a svatý, a chránil ho; když ho slyšel, byl celý nejistý, a přece mu rád naslouchal. Vhodná chvíle nastala, když Herodes o svých narozeninách uspořádal hostinu pro své dvořany, důstojníky a významné lidi z Galileje. Tu vstoupila dcera té Herodiady, tančila a zalíbila se Herodovi i těm, kdo s ním hodovali. Král řekl dívce: „Požádej mě, oč chceš, a já ti to dám.“ Zavázal se jí přísahou: „Dám ti, co si budeš přát, až do polovice svého království.“ Ona vyšla a zeptala se matky: „Oč mám požádat?“ Ta odpověděla: „O hlavu Jana Křtitele.“ Dcera spěchala dovnitř ke králi a přednesla mu svou žádost: „Chci, abys mi dal ihned na míse hlavu Jana Křtitele.“ Král se velmi zarmoutil, ale pro přísahu před spolustolovníky nechtěl ji odmítnout. Proto poslal kata s příkazem přinést Janovu hlavu. Ten odešel, stal Jana v žaláři a přinesl jeho hlavu na míse; dal ji dívce a dívka ji dala své matce. Když to uslyšeli Janovi učedníci, přišli, odnesli jeho tělo a uložili je do hrobu.

Verš k obětování: Žalm 50, 23

Mne oslaví ten, kdo přinese oběť díků, ten, kdo jde mou cestou; tomu dám zakusit Boží spásu.

Verše k požehnání: Žalm 95, 7-8a

On je náš Bůh, my lid, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou. Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce!

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že ve svátosti večeře Páně přijímáme závdavek života věčného. Dej, ať všichni, kdo okoušejí svátostný chléb a kalich, rostou ve víře, lásce a naději! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 46, 55, 59, 59, 104, 116, 311

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (16. V MEZIDOBÍ)

17. – 23. července

Bože, pro své jméno mě zachraň, ujmí se mé pře svou bohatýrskou silou. Slyš moji modlitbu, Bože, naslouchej slovům mých úst.
(Žalm 54, 3 -4)

První čtení: Jeremjáš 23, 1-6

„Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy,“ je výrok Hospodinův. Proto Hospodin, Bůh Izraele, praví proti těm pastýřům, pastýřům svého lidu, toto: „Mé ovce rozptylujete, rozháníte je a nedohlížíte na ně. Hle, já vás za vaše zlé skutky ztrestám, je výrok Hospodinův. Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se. Ustanovím nad nimi pastýře a ti je budou pást, nebudou se již bát ani děsit a žádná nebude pohřešována, je výrok Hospodinův. Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy Davidovi vzbudím výhonek spravedlivý. Kralovat bude jako král a bude prozíravý a bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. V jeho dnech dojde Judsko spásy a Izrael bude přebývat v bezpečí. A nazvou ho tímto jménem: ›Hospodin – naše spravedlnost.‹“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Abychom našim bližním skutkem, slovem i modlitbou pomáhali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom obavám nepodléhali a s nadějí k budoucnosti hleděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, pastýři svého lidu, děkujeme ti, že nás ochraňuješ a živíš. Prosíme tě, každého z nás uzdrav a učiň plně člověkem, ztělesňujícím spravedlnost a pokoj tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 2, 11-22

Pamatujte proto vy, kteří jste svým původem pohané a kterým ti, kdo jsou obřezaní na těle a lidskou rukou, říkají neobřezanci, že jste v té době opravdu byli bez Krista, odloučení od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě. Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev. V něm je náš mír, on dvojí spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil zákon ustanovení a předpisů, aby

z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil mír. Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmrtil jejich nepřátelství. Přišel a zvěstoval mír, mír vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou blízcí. A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem. Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; v něm jste i vy společně budování v duchovní příbytek Boží.

Evangelium: Marek 6, 30-34.53-56

Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili. Řekl jim: „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!“ Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst. Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami. Mnozí spatřili, jak odjíždějí, a poznali je; pěšky se tam ze všech měst sběhli a byli tam před nimi. Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem. Když se dostali na druhý břeh, přistáli u Genezaretu. Jakmile vystoupili z lodi, hned ho lidé poznali, zběhali celou tu krajinu a začali nosit na nosítkách nemocné na každé místo, o kterém slyšeli, že tam právě je. A kamkoli vcházel do vesnic, měst i dvorců, kladli nemocné na tržiště a prosili ho, aby se směli dotknout byť jen trásně jeho roucha. A kdo se ho dotkli, byli uzdraveni.

Verš k obětování: Žalm 8, 2

Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi! Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa.

Verše k požehnání: Jan 10, 27-28a

„Moje ovce slyší můj hlas,“ řekl Pán, „já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, zes nás posílil přijímáním svatých darů chleba a kalicha. Dej, aby celý náš život byl duchovní bohoslužbou a neustálou obětí chvály tobě příjemnou a milou! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 25, 105, 113, 129, 160, 169, 290

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (17. V MEZIDOBÍ)

24. – 30. července

Hospodin je síla má a štít můj, mé srdce v něj doufá. Pomoci jsem došel, proto v srdci jásám, svou písní mu budu vzdávat chválu.
(Žalm 28, 7)

První čtení: 2. Královská 4, 42-44

Přišel jakýsi muž z Baal-šališi a přinesl muži Božímu chléb z prvního obilí, dvacet ječných chlebů, a v ranci čerstvé obilí. Eliša řekl: „Dej to lidu, ať jedí.“ Ten, který mu přísluhoval, namítl: „Cožpak to mohu předložit stu mužů?“ Ale on odvětil: „Dej to lidu, ať jedí, neboť toto praví Hospodin: ›Budou jíst a ještě zůstane.‹“ Předložil jim to a oni jedli a ještě zůstalo podle Hospodinova slova.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Abychom našim bližním skutkem, slovem i modlitbou pomáhali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom obavám nepodléhali a s nadějí k budoucnosti hleděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, do srdcí věřících jsi vložil hlad po tvém slovu a lačnost po tvé pravdě. Dej, abychom tvého Syna přijímali jako pravý chléb z nebe! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 3, 14-21

Klekám na kolena před Otcem, od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil vnitřní člověk a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vši plností Boží. Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit neskonale víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen.

Evangelium: Jan 6, 1-15

Ježíš odešel na druhý břeh Tiberiadského jezera v Galileji. Šel za ním velký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se

posadil se svými učedníky. Byly blízko židovské svátky velikonoční. Když se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce učinit. Filip mu odpověděl: „Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ Řekne mu jeden z učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!“ Ježíš řekl: „Ať se všichni posadí!“ Na tom místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdíl je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se nasýtli, řekl svým učedníkům: „Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!“ Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly. Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: „Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“ Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho povolali králem, odešel opět na horu, zcela sám.

Verš k obětování: Žalm 119, 41

Kéž na mě sestoupí tvé milosrdenství, Hospodine, i tvá spása, jak jsi řekl.

Verš k požehnání: Lukáš 7, 16

Veliký prorok povstal mezi námi! Bůh navštívil svůj lid!

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že smíme u společného stolu slavit památku smrti a vzkříšení tvého Syna. Vlij do nás pravou lásku a naplň na nás všechna svá zaslíbení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 150, 22, 65, 157, 187, 294, 307

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (18. V MEZIDOBÍ)

31. července – 6. srpna

Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála. O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše, ať to slyší pokorní a radují se.

(Žalm 34, 2-3)

První čtení: Exodus 16, 2-4.9-15

Celá pospolitost Izraelců na poušti opět reptala proti Mojžíšovi a Áronovi. Izraelci jim vyčítali: „Kéž bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsme sedávali nad hrnci masa, když jsme jídávali chléb do sytosti. Vždyť jste nás vyvedli na tuto poušť, jen abyste celé toto shromáždění umořili hladem.“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Já vám sešlu chléb jako déšť z nebe. Ať lid vychází a sbírá, co denně spotřebují. Tak je podrobím zkoušce, budou-li se řídit mým zákonem, či nikoli.“ Áronovi Mojžíš řekl: „Vyzvi celou pospolitost Izraelců: ›Přistupte před Hospodina, neboť slyšel vaše reptání.‹“ Když mluvil Áron k celé pospolitosti Izraelců, obrátili se k poušti, a vtom se ukázala v oblaku Hospodinova sláva. Tu Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Slyšel jsem reptání Izraelců. Vyhlás jim: ›Navečer se najíte masa a ráno se nasytíte chlebem, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.‹“ Když pak nastal večer, přiletěly křepelky a snesly se na tábor. A ráno padala kolem tábora rosa. Když rosa přestala padat, hle, na povrchu pouště leželo po zemi cosi jemně šupinatého, jemného jako jíní. Když to Izraelci viděli, říkali jeden druhému: „Man hů?“ (to je: „Co je to?“) Nevěděli totiž, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Abychom našim bližním skutkem, slovem i modlitbou pomáhali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom obavám nepodléhali a s nadějí k budoucnosti hleděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ve své lásce nám předkládáš dobré dary, my si je s díky rozdělujeme a jsme jimi nasyceni. Naplň nás a všechny potřebné pravým životem, který přichází jedině od tebe! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 4, 1-7.11-16

Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce

a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje. Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech. Každému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování. A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby - k budování Kristova těla, až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti. Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmitáni a unášeni závanem kdejakého učení - lidskou falší, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu. Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno.

Evangelium: Jan 6, 26-35

Ježíš řekl zástupu: „Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtli jste se. Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeti.“ Řekli mu: „Jak máme jednat, abychom konali skutky Boží?“ Ježíš jim odpověděl: „Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal.“ Řekli mu: „Jaké znamení učiníš, abychom je viděli a uvěřili ti? Co dokážeš? Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: ›Dal jim jíst chléb z nebe.‹“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec. Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ Řekli mu: „Pane, dávej nám ten chléb stále!“ Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nikdy nebude žíznit.“

Verš k obětování: Žalm 70, 5

Ať jsou veselí a radují se z tebe všichni, kteří tě hledají; ať říkají stále: „Bůh je velký“ ti, kdo milují tvou spásu.

Verš k požehnání: Matouš 4, 4

Je psáno: ›Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.‹

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dal jsi nám podíl na tajemství těla a krve Kristovy. Dej, ať všichni, kdo okusili chléb života a kalich spásy, žijí s tebou navěky! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 122, 12, 283, 285, 177

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (19. V MEZIDOBÍ) 7. – 13. srpna

Ať chválí Hospodina všechny národy, vladaři a všichni soudci země, jinoši i panny, starci i mladí. Ať chválí Hospodinovo jméno, pouze jeho jméno je vyvýšené, jeho velebnost je nad zemí i nebem.
(Žalm 148, 7.11-13)

První čtení: 1. Královská 19, 4-8

Elijáš sám šel den cesty pouští, až přišel k jednomu trnitému keři a usedl pod ním; přál si umřít. Řekl: „Už dost, Hospodine, vezmi si můj život, vždyť nejsem lepší než moji otcové.“ Pak pod tím keřem ulehl a usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň a jez!“ Vzhlédl, a hle, v hlavách podpopelný chléb, pečený na žhavých kamenech, a láhev vody. Pojedl, napil se a opět ulehl. Hospodinův anděl se ho však dotkl podruhé a řekl: „Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu!“ Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorébu.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Abychom našim bližním skutkem, slovem i modlitbou pomáhali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom obavám nepodléhali a s nadějí k budoucnosti hleděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, tvůj požehnaný Syn sestoupil shůry a stal se životodárným chlebem světu. Dávej nám tento chléb stále, abychom posílení duchovním pokrmem společně v církvi tvořili pravé Kristovo tělo na zemi! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 4, 25 - 5, 2

Zanechte lži a mluvte pravdu každý se svým bližním, vždyť jste údy téhož těla. Hněváteli se, nehřešte. Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa ďáblu. Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými. Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost. A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení. Ať je vám vzdána všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost; buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.

Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá.

Evangelium: Jan 6, 41-51

Židé proti Ježíšovi reptali, že řekl: ›Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.‹ A říkali: „Což tohle není Ježíš, syn Josefův? Vždyť známe jeho otce i matku! Jak tedy může říkat: ›Sestoupil jsem z nebe!‹“ Ježíš jim odpověděl: „Nereptejte mezi sebou! Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Je psáno v prorocích: ›Všichni budou vyučeni od Boha.‹ Každý, kdo slyšel Otce a vyučil se u něho, přichází ke mně. Ne že by někdo Otce viděl; jen ten, kdo je u Boha, viděl Otce. Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“

Verše k obětování: Deuteronomium 8, 10.11

Budeš jíst dosyta a budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu. Střež se však, abys nezapomněl na Hospodina, svého Boha, a nepřestal dbát na jeho přikázání!

Verš k požehnání: Jan 6, 51

„Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe,“ řekl Pán, „kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, daruj své církvi jednotu a mír, jehož znamením je svátostné společenství u tvého stolu! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 151, 5, 31, 41, 174, 132, 133,

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (20. V MEZIDOBÍ) 14. – 20. srpna

Jak je tvůj příbytek milý, Hospodine zástupů! Má duše zmírá steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu! (Žalm 84, 2-3)

První čtení: Přísloví 9, 1-6

Moudrost si vystavěla dům, vytesala sedm sloupů. Porazila dobytče, smísila víno a prostřela svůj stůl. Vyslala své dívky, volá na vrcholu městských výšin: „Kdo je prostoduchý, ať se sem uchýlí!“ Toho, kdo nemá rozum, zve: „Pojďte, jezte můj chléb a pijte víno, které jsem smísila, nechte prostoduchosti a budete živi, kráčejte cestou rozumnosti!“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom podle zděděné víry každého dne žili a navzájem si odpouštěli, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom po chlebu z nebe a kalichu spásy toužili a za ně děkovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, tvůj Syn je živý chléb, dávající život světu. Naplň nás poznáním jeho přítomnosti, abychom ti s láskou sloužili a radovali se z účasti na jeho vzkříšeném životě! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 5, 15-20

Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří; nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé. Proto nebuďte nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně. A neopíjejte se vínem, což je prostopášnost, ale plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalo zpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otcí ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

Evangelium: Jan 6, 51-58

Ježíš řekl: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli: „Jak nám ten člověk může dát k jídlu své tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pra-

vím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne. Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe – ne jako jedli vaši otcové, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude navěky.“

Verš k obětování: Žalm 147, 1

Je tak dobré Bohu našemu pět žalmy, rozkošná a líbezná je chvála.

Verš k požehnání: Jan 6, 56

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev,“ řekl Pán, „zůstává ve mně a já v něm.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, ve svátosti večere Páně nás ujišťuješ, že tvá zaslíbení platí. Dej, ať v tomto světě žijeme jako dědicové tvého království! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 6, 14, 20, 21, 39, 44, 47, 199, 284, 304

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (21. V MEZIDOBÍ) 21. – 27. srpna

Jak dobré je vzdávat Hospodinu chválu, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmy, hlásat zrána tvoje milosrdenství a v noci tvou věrnost. (Žalm 92, 2-3)

První čtení: Jozue 24, 1-2a.14-17.18b

Jozue shromáždil všechny izraelské kmeny do Šekemu. Svolal izraelské starší, představitele, soudce a správce, a postavili se před Bohem. Jozue řekl všemu lidu: „Bojte se Hospodina a služte mu bezvýhradně a věrně. Odstraňte božstva, kterým vaši otcové sloužili za řekou Eufratem a v Egyptě, a služte Hospodinu. Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je zlé, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým sloužili vaši otcové, když byli za řekou Eufratem, nebo božstvům Emorejců, v jejichž zemi sídlíte. Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.“ Lid odpověděl: „Jsme daleci toho, opustit Hospodina a sloužit jiným bohům! Naším Bohem je přece Hospodin. On nás i naše otce vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. On činil před našimi zraky ta veliká znamení, opatroval nás na celé cestě, kterou jsme šli, i mezi kdejakým lidem, skrze něž jsme procházeli. Také my budeme sloužit Hospodinu. On je náš Bůh.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom podle zděděné víry na každého dne žili a navzájem si odpouštěli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom po chlebu z nebe a kalichu spásy toužili a za ně děkovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že svůj lid sytíš slovy věčného života. Pomoz nám správně se rozhodovat a rozlišovat mezi dobrým a zlým! Osviť nás, Bože, svým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení (varianta I): Efezským 6, 10-18

Bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblectे plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy opásáni kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obuti k pohotové službě evangeliu pokoje a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. Přijměte také přílbu spasení a meč Ducha, jímž je slovo Boží. V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry.

Druhé čtení (varianta II): Efezským 5, 25-33

Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale živí je a stará se o ně. Tak i Kristus pečuje o církev; vždyť jsme údy jeho těla. ›Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo.‹ Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev. A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.

Evangelium: Jan 6, 56-69

Ježíš řekl: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne. Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe – ne jako jedli vaši otcové, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude navěky.“ To řekl, když učil v synagóze v Kafarnaum. Když to jeho učedníci slyšeli, mnozí z nich řekli: „To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?“ Ježíš poznal, že učedníci na to reptají, a řekl jim: „Nad tím se urážíte? Což až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život. Ale někteří z vás nevěří.“ Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí. A řekl: „Proto jsem vám pravil, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili. Ježíš řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“

Verš k obětování: Žalm 86, 4

Vlej do duše svého služebníka radost, k tobě, Panovníku, pozvedám svou duši.

Verš k požehnání: Jan 6, 63b

„Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život,“ řekl Pán.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, zachraň nás uzdravující silou své lásky! Veď nás, abychom se ti líbili ve všem, co děláme. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 77, 86, 87, 64, 104, 116, 185

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (22. V MEZIDOBÍ)

28. srpna – 3. září

Hospodine, nakloň ucho, odpověz mi, jsem tak poníženy, zubožený. Ochraňuj mě, jsem tvůj věrný, spas, můj Bože, svého služebníka, který v tebe doufá. (Žalm 86, 1-2)

První čtení: Deuteronomium 4, 1-2.6-9

Nyní tedy, Izraeli, slyš nařízení a práva, která vás učím dodržovat, abyste zůstali naživu a mohli obsadit zemi, kterou vám dává Hospodin, Bůh vašich otců. K tomu, co vám přikazuji, nic nepřidáte a nic z toho neuberete, ale budete dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, které vám udílím. Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!“ Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme? A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám? Jenom si dej pozor a velice se střež zapomenout na věci, které jsi viděl na vlastní oči, aby nevyzimely z tvého srdce po všechny dny tvého života. Seznam s nimi své syny i vnuky.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom podle zděděné víry každého dne žili a navzájem si odpouštěli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom po chlebu z nebe a kalichu spásy toužili a za ně děkovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, Bože naší síly, bez tebe nejsme než slabá a křehká stvoření. Ochraňuj nás před každým nebezpečím, které na nás útočí zvnějšku, a očišťuj nás od každého zla, které nás znesvěcuje zevnitř. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Jakubův 1, 17-27

Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél. U něho není proměny ani střídání světla a stínu. Z jeho rozhodnutí jsme se znovu zrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizní jeho stvoření. Pamatujte si, moji milovaní bratří: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu; vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš. A proto odstraňte veškerou špinu a přemíru špatnosti a v tichosti přijměte zaseté slovo, které má moc spasit vaše duše. Podle slova však také jednejte, nebuďte jen posluchači – to

byste klamali sami sebe! Vždyť kdo slovo jen slyší a nejedná podle něho, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svůj vzhled; podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá. Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky. Domnívá-li se kdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho zbožnost je marná. Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.

Evangelium: Marek 7, 1-8.14-15.21-23

K Ježíšovi se shromáždili farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma. Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěcujícíma, to jest neomytýma rukama. (Farizeové totiž a všichni židé se drží tradice otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce. A po návratu z trhu nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, džbánů a měděných mís.) Farizeové a zákoníci se ho zeptali: „Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěcujícíma rukama?“ Řekl jim: „Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: ‚Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíce naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.‘ Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice.“ Když znovu svolal zástup, řekl jim: „Slyšte mě všichni a rozumějte: Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje. Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost. Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka.“

Verše k obětování: Žalm 102, 16-17

Budou se bát Hospodinova jména pronárody, tvé slávy všichni králové země, protože Hospodin vybuduje Sijón, ukáže se ve své slávě.

Verš k požehnání: Jakubův 1, 18

Z Otcova rozhodnutí jsme se znovu zrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizni jeho stvoření.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, žes nás u svého stolu obnovil chlebem života a kalichem spásy. Dej, ať posílení tímto svatým pokrmem a nápojem prospíváme ve vzájemné lásce a službě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 52, 53, 54, 97, 142, 295, 306

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (23. V MEZIDOBÍ) 4. – 10. září

*Blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův zákon.
(Žalm 119, 1)*

První čtení: Izajáš 35, 4-7a

Řekněte nerozhodným srdcím: „Buďte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit.“ Tehdy se rozevřou oči slepých a otevřou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině. Ze sálající stepi se stane jezero a z žiznivě země vodní zřídla.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom podle zděděné víry každého dne žili a navzájem si odpouštěli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom po chlebu z nebe a kalichu spásy toužili a za ně děkovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ty dokážeš změnit nemoc ve zdraví a smrt v život. Otevři nás uzdravující síle své přítomnosti a pomoz nám důvěřovat ve tvá zaslíbení! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení (varianta I): Jakubův 2, 1-5

Bratří moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi. Do vašeho shromáždění přijde třeba muž se zlatým prstenem a v nádherném oděvu. Přijde také chudák v ošumělých šatech. A vy věnujete svou pozornost tomu v nádherném oděvu a řeknete mu: „Posaď se na tomto čestném místě,“ kdežto chudému řeknete: „Ty postůj tamhle, nebo si sedni tady na zem.“ Neděláte tím mezi sebou rozdíly a nestali se z vás soudci, kteří posuzují nesprávně? Poslyšte, moji milovaní bratří: Cožpak Bůh nevyvolil chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře a stali se dědici království, jež zaslíbil těm, kdo ho milují?

Druhé čtení (varianta II): Jakubův 2, 14-18

Co je platné, moji bratří, když někdo říká, že má víru, ale přitom nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit? Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, a někdo z vás by jim řekl: „Buďte s Bohem – ať vám není zima a ne-

máte hlad“, ale nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné? Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. Někdo však řekne: „Jeden má víru a druhý má skutky.“ Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích.

Evangelium: Marek 7, 24-37

Ježíš vstal a šel odtud do končin týrských. Vešel do jednoho domu a nechtěl, aby o tom někdo věděl. Nemohlo se to však utajit; hned o něm uslyšela jedna žena, jejíž dcerka měla nečistého ducha. Přišla a padla mu k nohám; ta žena byla pohanka, rodem Syrofeničanka. Prosila ho, aby vyhnal zlého ducha z její dcery. On jí řekl: „Nech napřed nasytit děti. Neboť se nesluší vzít dětem chléb a hodit jej psům.“ Odpověděla mu: „Ovšem, pane, jenže i psi se pod stolem živí z drobtů po dětech.“ Privil jí: „Žes to řekla, jdi, zlý duch vyšel z tvé dcery.“ Když se vrátila domů, nalezla dítě ležící na lůžku a zlý duch byl pryč. Ježíš se vrátil na území Týru a šel přes Sidón k jezeru Galilejskému územím Dekapole. Tu k němu přivedou člověka hluchého a špatně mluvícího a prosí ho, aby na něj vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl k nebi, povzdechl a řekl: „Effatha“, což znamená „otevři se!“ I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně. Ježíš jim nařídil, aby to nikomu neříkali. Čím víc jim to však nařizoval, tím více to rozhlašovali. Nadmíru se divili a říkali: „Dobře všechno učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč.“

Verše k obětování: Žalm 119, 145-146

Celým srdcem volám: Odpověz mi, Hospodine, chci tvá nařízení zachovávat. Volám k tobě, buď má spása, chci se tvých svědectví držet.

Verš k požehnání: Matouš 4, 23

Ježíš kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, tvé Slovo a svátosti nám jsou pokrmem a životem. Dej, ať všichni, kdo sdílejí svaté dary chleba a kalicha, nesou dobré ovoce ke tvé cti a slávě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 3, 32, 46, 52, 59, 76, 196, 293, 301, 305

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (24. V MEZIDOBÍ) 11. – 17. září

Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi.
(Žalm 121, 1-2)

První čtení: Izajáš 50, 4-9a

Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci. Panovník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět. Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním. Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben. Blízko je ten, jenž mi zjedná spravedlnost. Kdo chce vést se mnou spory? Postavme se spolu! Kdo bude můj odpůrce na soudu? Ať ke mně přistoupí! Hle, Panovník Hospodin je moje pomoc.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Abychom v myšlení, slovech i skutcích dobrem a pokojem sloužili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom naše schopnosti a dovednosti pro věc evangelia nasadili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, skrze tajemství kříže vykupuješ a proměňuješ naše životy. Pomoz nám držet se evangelia, nést náš kříž a následovat Spasitele! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Jakubův 3, 1-12

Nechtějte všichni učit druhé, moji bratří: vždyť víte, že my, kteří učíme, budeme souzeni s větší přísností. Všichni přece mnoho chybujeme. Kdo nechybuje slovem, je dokonalý muž a dovede držet na uzdě celé své tělo. Dáváme-li koňům do huby udidlo, aby nás poslouchali, můžeme tak řídit celé jejich tělo. Nebo si představte lodi: Jsou tak veliké a jsou hnány prudkými větry, ale malé kormidlo je řídí, kamkoli kormidelník chce. Tak i jazyk je malý úd, ale může se chlubit velkými věcmi. Považte, jak malý oheň může zapálit veliký les! I jazyk je oheň. Je to svět zla mezi našimi údy, poskvřňuje celé tělo a ničí celý náš život, sám podpalován pekelným plamenem. Všechny druhy zvířat i ptáků, plazů i mořských živočichů mohou být a jsou kroceny člověkem, ale jazyk

neumí zkrotit nikdo z lidí. Je to zlo, které si nedá pokoj, plně smrtonosného jedu. Jím chválíme Pána a Otce, jím však také proklínáme lidi, kteří byli stvořeni k Boží podobě. Z týchž úst vychází žehnáni i proklínání. Tak tomu být nemá, bratří moji. Což pramen z téhož zřídla vydává vodu sladkou i hořkou? Což může, bratří, fíkovník nést olivy nebo réva fíky? Právě tak nemůže slaný pramen dávat sladkou vodu.

Evangelium: Marek 8, 27-38

Ježíš se svými učedníky vyšel do vesnic u Cesareje Filipovy. Cestou se učedníků ptal: „Za koho mě lidé pokládají?“ Řekli mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a někteří za jednoho z proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mne pokládáte vy?“ Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš.“ I přikázal jim, aby nikomu o něm neřikali. A začal je učit, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát. A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat. On se však obrátil, podíval se na učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z cesty, satane! Tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!“ Zavolal k sobě zástup s učedníky a řekl jim: „Kdo chce jít se mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachrání jej. Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? Zač by mohl člověk získat zpět svůj život? Kdo se stydí za mne a za má slova v tomto zpronevěřilém a hříšném pokolení, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde v slávě svého Otce se svatými anděly.“

Verše k obětování: Žalm 28, 6-7

Požehnan buď Hospodin, že vyslyšel mé prosby! Hospodin je síla má a štít můj, mé srdce v něj doufá. Pomoci jsem došel, proto v srdci jásám, svou písní mu budu vzdávat chválu.

Verš k požehnání: Galatským 6, 14

Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dárce míru a pokoje, ve svátosti večeře Páně nás usmiřuj se sebou i s našimi bližními. Dej, ať všichni, kdo okusili tvých svatých darů, seberou odvahu odpouštět jedni druhým! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 36, 37, 95, 110, 111, 118, 188

NEDELE PO SVATÉM DUCHU (25. V MEZIDOBÍ) 18. – 24. září

Jako kadidlo ať míří má modlitba k tobě, Hospodine, pozdvižení mých rukou jak večerní oběť.
(Žalm 141, 2)

První čtení: Jeremjáš 11, 18-20

Hospodin mi dal vědět o jejich skutcích; znám je. Kdysi jsi mi je ukázal. Byl jsem důvěřivý jako beránek vedený na porážku. Nevěděl jsem, co proti mně zamýšlejí. „Porazme strom i s ovocem, vytněme jej ze země živých, ať už není připomínáno jeho jméno.“ Hospodine zástupů, soudce spravedlivý, ty zkoumáš ledví i srdce, kéž spatřím tvou pomstu nad nimi. Vždyť tobě jsem předložil svůj spor.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Abychom v myšlení, slovech i skutcích dobrem a pokojem sloužili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom naše schopnosti a dovednosti pro věc evangelia nasadili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, náš učiteli a pastýři, vedeš nás k sobě a přijímáš nás za své milované děti. Pomoz nám vyvarovat se povýšeného a svévolného jednání! Dej, ať kráčíme po tvých cestách jako věrní následovníci tvého Syna. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Jakubův 3, 16 - 4, 3.7-8a

Kde je závist a svárliivost, tam je zmatek a kdejaká špatnost. Moudrost shůry je především čistá, dále mírumilovná, ohleduplná, ochotná dát se přesvědčit, plná slitování a dobrého ovoce, bez předsudků a bez přetvářky. Ovoce spravedlnosti sklídí u Boha ti, kdo rozsévají pokoj. Odkud jsou mezi vámi boje a sváry? Nejsou to právě vášně, které vás vedou do bojů? Chcete mít, ale nemáte. Ubíjíte a nevrážíte, ale ničeho nemůžete dosáhnout. Sváříte se a bojujete – a nic nemáte, protože neprosíte. Prosíte sice, ale nedostáváte, protože prosíte nedobře: jde vám o vaše vášně. Podřídte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám. Umyjte si ruce, hříšníci, a očistěte svá srdce!

Evangelium: Marek 9, 30-37

Procházeli Galileou, Ježíš však nechtěl, aby se o tom vědělo, neboť učil své učedníky a říkal jim: „Syn člověka je vydáván do rukou lidí a zabijí ho; a až bude zabit, po třech dnech vstane.“ Oni však tomu slovu nerozuměli a báli se ho zeptat. Přišli do Kafarnaum. Když byl doma, ptal se jich: „O čem jste cestou uvažovali?“ Ale oni mlčeli, neboť se cestou mezi sebou dohadovali, kdo je největší. Ježíš usedl, zavolal svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech.“ Pak vzal dítě, postavil je doprostřed nich a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“

Verše k obětování: Žalm 15, 1-2

Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře? Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce zastává pravdu.

Verše k požehnání: 2. Tesalonickým 2, 13b-14a

Bůh vás vyvolil ke spáse a posvětil Duchem a vírou v pravdu, abyste měli účast na slávě našeho Pána Ježíše Krista.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, veškeré stvoření toužebně vyhlíží své dovršení a naplnění ve tvém Synu. Dej, ať tvůj lid roste do plnosti spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 19, 48, 61, 67, 117, 124, 133, 146, 163, 183

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (26. V MEZIDOBÍ)

25. září – 1. října

Budou se bát Hospodinova jména pronárody, tvé slávy všichni králové země, protože Hospodin vybuduje Sijón, ukáže se ve své slávě a k modlitbě bezmocných se skloní, jejich modlitbami nepohrdne.
(Žalm 102, 16-18)

První čtení: Numeri 11, 16.24-29

Hospodin Mojžíšovi řekl: „Shromáždí mi sedmdesát mužů z izraelských starších, o nichž víš, že jsou staršími a správci v lidu. Vezmi je ke stanu setkávání, ať se tam postaví s tebou.“ Mojžíš tedy vyšel ven a oznámil Hospodinova slova lidu. Shromáždil sedmdesát mužů ze starších lidu a rozestavil je kolem stanu. Hospodin sestoupil v oblaku, promluvil k němu a odebral z ducha, který byl na něm, a dal jej těm sedmdesáti starším. Sotva na nich duch spočinul, prorokovali, ale potom už nikdy. Dva muži však zůstali v táboře, jeden se jmenoval Eldad a druhý Médad. I na nich spočinul duch, ačkoliv nepřišli ke stanu; byli totiž mezi zapsanými. Ti prorokovali v táboře. Tu příběhl mládenec a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Médad v táboře prorokují.“ Nato se ozval Jozue, syn Núnův, který už jako jinoch přísluhoval Mojžíšovi, a zvolal: „Mojžíši, můj pane, zabraň jim v tom!“ Ale Mojžíš mu řekl: „Ty kvůli mně žárlíš? Kéž by všechen Hospodinův lid byli proroci! Kéž by jim Hospodin dal svého ducha!“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Abychom v myšlení, slovech i skutcích dobrem a pokojem sloužili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom naše schopnosti a dovednosti pro věc evangelia nasadili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, tvůj Syn obětoval život, aby nás usmířil s tebou. Daruj nám díl svého svatého Ducha, abychom v jeho moci šířili slávu tvého jména! Osviť nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Jakubův 5, 13-20

Vede se někomu z vás zle? Ať se modlí! Je někdo dobré mysli? Ať zpívá Pánu! Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potřácejí ho olejem ve jménu Páně. Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno. Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za

druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého. Eliáš byl člověk jako my, a když se naléhavě modlil, aby nepršelo, nezapršelo v zemi po tři roky a šest měsíců. A opět se modlil, a nebe dalo déšť a země přinesla úrodu. Bratří moji, zbloudí-li kdo od pravdy a druhý ho přivede nazpět, vězte, že ten, kdo odvrátí hříšníka od bludné cesty, zachrání jeho duši od smrti a přikryje množství hříchů.

Evangelium: Marek 9, 38-50

Jan řekl Ježíšovi: „Mistře, viděli jsme kohosi, kdo v tvém jménu vyhání demony, ale s námi nechodil; i bránili jsme mu, protože s námi nechodil.“ Ježíš však řekl: „Nebráňte mu! Žádný, kdo učiní mocný čin v mém jménu, nemůže mi hned nato zlořечit. Kdo není proti nám, je pro nás. Kdokoli vám podá číši vody, protože jste Kristovi, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu. Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, lépe by mu bylo, kdyby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře. Svádí-li tě k hříchu tvá ruka, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života zmrzačen, než abys šel s oběma rukama do pekla, do ohně neuhasitelného. A svádí-li tě k hříchu noha, utni ji; je lépe pro tebe, vejdeš-li do života chromý, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. A jestliže tě svádí oko, vyloupni je; je lépe pro tebe, vejdeš-li do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ neumírá a oheň nehasne. Každý bude solen ohněm. Sůl je dobrá, ztratí-li však svou slanost, čím ji osolíte? Mějte sůl v sobě a žijte mezi sebou v pokoji.“

Verše k obětování: Žalm 145, 15-16

Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije.

Verše k požehnání: Filipským 2, 8-9

Kristus v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, upevni jednotu své církve, aby všichni, kdo byli nasyceni svátostným chlebem a kalichem, naplňovali ve svých životech tvou vůli! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 7, 26, 28, 71, 136, 145, 148, 296, 312

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (27. V MEZIDOBÍ) 2. – 8. října

Panovníku, u tebe jsme měli domov v každém pokolení! Než se hory zrodily, než vznikl svět a země, od věků na věky jsi ty, Bože. (Žalm 90, 1-2)

První čtení: Genesis 2, 18-24

I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve. Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná. I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem. A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu. Člověk zvolal: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať ›muženou‹ se nazývá, vždyť z muže vzata jest.“ Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Abychom v myšlení, slovech i skutcích dobrem a pokojem sloužili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom naše schopnosti a dovednosti pro věc evangelia nasadili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, stvořil's nás jedny pro druhé, abychom žili v společenství našich rodin a sborů. Daruj nám opravdovou lásku a vytrvalou víru, abychom ti důvěřovali jako děti a dělili se o každé požehnání, které přijímáme z tvých rukou! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 1, 1-4; 2, 5-12

Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal očištění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno. Andělům Bůh také nepodřídil budoucí svět, o němž mluvíme, kdežto o Synu je na jednom místě řečeno: ›Co je člověk, že ho máš, Bože, na mysli, a Syn člověka, že na něj hledíš? Jen nakrátko jsi ho postavil níž než anděly, pak jsi ho korunoval ctí a slávou, všechno jsi podrobil pod jeho nohy.‹ Když mu tedy podrobil všechno, znamená

to, že nezůstalo nic, co by mu nebylo podmaněno. Nyní ovšem ještě nevidíme, že by mu vše bylo podmaněno. Ale vidíme toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, jak je pro utrpení smrti korunován ctí a slávou; neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny. Bylo přirozené, že Bůh, pro něhož je vše a skrze něhož je vše, přivedl mnoho synů k slávě, když skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich spásy. A on, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěčováni, jsou z téhož Otce. Proto se nestydí nazývat je svými bratry, když říká: ›Budu zvěstovat tvé jméno svým bratřím, uprostřed shromáždění tě budu chválit.‹

Evangelium: Marek 10, 2-16

Tu přišli farizeové a zkoušeli Ježíše: ptali se ho, je-li muži dovoleno propustit manželku. Odpověděl jim: „Co vám ustanovil Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil napsat rozlukový lístek a propustit.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto ustanovení. Od počátku stvoření ›Bůh učinil člověka jako muže a ženu; proto opustí muž svého otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva jedno tělo; takže již nejsou dva, ale jeden. A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“ V domě se ho učedníci znovu na tu věc ptali. I řekl jim: „Kdo propustí svou manželku a vezme si jinou, dopouští se vůči ní cizoložství; a jestliže manželka propustí svého muže a vezme si jiného, dopouští se cizoložství.“ Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.“ Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.

Verše k obětování: Žalm 128, 1.3

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo chodí po jeho cestách! Tvá žena bude jak plodná réva uvnitř tvého domu, tvoji synové jak olivové ratolesti kolem tvého stolu.

Verše k požehnání: Žalm 8, 5-6

Hospodine, co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš? Jen maličko jsi ho omezil, že není roven Bohu, korunuješ ho slávou a důstojností.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás posiluješ duchovním pokrmem a nápojem. Zachovej nás ve své lásce, aby se v našich životech projevovala radost ze spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 6, 47, 56, 78, 81, 154, 197, 198

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (28. V MEZIDOBÍ) 9. – 15. října

Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine, Panovníku, vyslyš můj hlas!

(Žalm 130, 1-2a)

První čtení: Ámos 5, 6-7.10-15

Dotazujte se Hospodina a budete žít! Kéž nezachvátí dům Josefův jako oheň. Pozřel by jej a nikdo by neuhasil Bét-el, ty, kdo převracejí právo v pelyněk a spravedlnost srážejí k zemi. Oni však toho, kdo trestá v bráně, nenávidí, pravdomluvný se jim hnusí. Protože hanebně vydíráte nuzáka a vymáháte na něm obilnou daň, mohli jste si vybudovat domy z kvádrů, bydlet v nich však nebudete; vysadili jste si skvělé vinice, avšak víno z nich pít nebudete. Já znám vaše četné nevěrnosti, vaše nehorázné hříchy. Nevražíte na spravedlivého, berete úplatek, ubožáky v bráně odstrkujete. Proto v oné době prozíravý zmlkne, bude to zlý čas. Hledejte dobro a ne zlo a budete žít, a tak Hospodin, Bůh zástupů, bude s vámi, jak říkáte. Mějte v nenávisti zlo a milujte dobro, uplatňujte v bráně právo! Snad se Hospodin, Bůh zástupů, smiluje nad pozůstatkem lidu Josefova.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Abychom pro svou pozemskou vlast hojně duchovní dary vyprošovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom bloudících a hledajících se ujímali a k pravdě je přiváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, vlož do našich srdcí dar víry, abychom opustili vše, co zůstalo za námi, a hledali to, co leží před námi. Veď nás i nadále po cestě tvých přikázání! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 4, 12-16

Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat. Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co vyznáváme. Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna poku-

šení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přístupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.

Evangelium: Marek 10, 17-31

Když se Ježíš vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk, a poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu řekl: „Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh. Příkázání znáš: Nezabiješ, nezczizoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!“ On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí.“ Ježíš na něj s láskou pohleděl a řekl: „Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!“ On po těch slovech svěsil hlavu a smuten odešel, neboť měl mnoho majetku. Ježíš se rozhlédl po svých učednících a řekl jim: „Jak těžko vejdu do Božího království ti, kdo mají bohatství!“ Učedníky ta slova zarazila. Ježíš jim ještě jednou řekl: „Dítky, jak těžké je vejít do království Božího! Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do Božího království.“ Ještě více se zhrozili a říkali si: „Kdo tedy může být spasen?“ Ježíš na ně pohleděl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všechno.“ Tu se Petr ozval: „Hle, my jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.“ Ježíš jim řekl: „Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo matku nebo otce nebo děti nebo pole pro mne a pro evangelium, aby nyní, v tomto čase, nedostal spolu s pronásledováním stokrát více domů, bratří, sester, matek, dětí i polí a v přicházejícím věku život věčný. Mnozí první budou poslední a poslední první.“

Verše k obětování: Žalm 133, 1-2

Jaké dobro, jaké blaho tam, kde bratří bydlí svorně! Jako výborný olej na hlavě, jenž kane na vous, na vous Áronovi.

Verš k požehnání: Matouš 5, 3

Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, skrze svátosti křtu a večeře Páně si nás povoláváš ke sjednocení s tebou. Když jsi nám dal okusit z darů chleba a kalicha, dej, ať zůstáváme zakotveni ve tvé nové smlouvě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 84, 87, 100, 140, 172, 182, 290, 308, 313

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (29. V MEZIDOBÍ) 16. – 22. října

Vyslyš moje prosby, Hospodine, k tobě o pomoc teď volám, pozvedám své ruce k svatostánku tvé svatyně. (Žalm 28, 2)

První čtení: Izajáš 53, 4-12

Byly to naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, je však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel. Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyřat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu. Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti. Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu. Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se dny. „Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme. Proto mu dávám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Abychom pro svou pozemskou vlast hojně duchovní dary vyprošovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom bloudících a hledajících se ujímali a k pravdě je přiváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, se svou velikou mocí nakládáš k dobru všech lidí na zemi. Utvoř si z nás dobré služebníky přicházejícího království a veď naše touhy, aby směřovaly k plnění tvé vůle! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 5, 1-10

Každý velekněz, vybraný z lidí, bývá ustanoven jako zástupce lidí před Bohem, aby přinášel dary i oběti za hříchy. Má mít soucit s těmi, kdo chybují a bloudí, protože sám také podléhá slabosti. A proto je povinen přinášet oběti za hřích nejenom za lid, ale

i sám za sebe. Hodnost velekněze si nikdo nemůže přisvojit sám, nýbrž povolává ho Bůh jako kdysi Árona. Tak ani Kristus si nepřisvojil slávu velekněze sám, ale dal mu ji ten, který řekl: ›Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.‹ A na jiném místě říká: ›Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.‹ Ježíš za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami obět modliteb a úpěnlivých proseb Bohu, který ho mohl zachránit před smrtí; a Bůh ho pro jeho pokoru slyšel. Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel, tak dosáhl dokonalosti a všem, kteří ho poslouchají, stal se původcem věčné spásy, když ho Bůh prohlásil veleknězem podle řádu Melchisedechova.

Evangelium: Marek 10, 35-45

K Ježíšovi přistoupili Jakub a Jan, synové Zebedeovi, a řekli mu: „Mistře, chtěli bychom, abys nám učinil, oč tě požádáme.“ Řekl jim: „Co chcete, abych vám učinil?“ Odpověděli mu: „Dej nám, abychom měli místo jeden po tvé pravici a druhý po levici v tvé slávě.“ Ale Ježíš jim řekl: „Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já piji, nebo být pokřtěni křtem, kterým já jsem křtěn?“ Odpověděli: „Můžeme.“ Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, budete pít a křtem, kterým já jsem křtěn, budete pokřtěni. Ale udělovat místa po mé pravici či levici není má věc; ta místa patří těm, jimž jsou připravena.“ Když to uslyšelo ostatních deset, začali se hněvat na Jakuba a Jana. Ježíš je zavolal k sobě a řekl jim: „Víte, že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, utlačují je. Ne tak bude mezi vámi; ale kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Verše k obětování: Žalm 92, 14-15a

Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ještě v šedinách ponosou plody.

Verš k požehnání: Marek 10, 45

Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, žes nás občerstvil přijímáním těla a krve Kristovy. Rozmnož víru v našich srdcích a životech! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 34, 89, 94, 106, 156, 164, 291, 306

NEDELE PO SVATÉM DUCHU (30. V MEZIDOBÍ) 23. – 29. října

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky.
(Žalm 105, 1)

První čtení: Jeremjáš 31, 7-9

Toto praví Hospodin: „Radostně plesejte vstříc Jákobovi, jásejte nad tím, který je hlavou pronárodů, vzdávejte chválu, rozhlašujte: ›Hospodin spasil tvůj lid, pozůstatek Izraele.‹ Hle, přivedu je ze země severní, shromáždím je z nejodlehlejších koutů země. Bude mezi nimi slepý a kulhavý, těhotná, i ta, jež právě porodila. Vráť se sem veliké shromáždění. Přijdou s pláčem a s prosbami o smilování, já je povedu. Dovedu je k potokům, jež mají vodu, cestou přímou, na níž neklopýtnou. Budu Izraeli otcem, Efrajim bude můj prvorozený.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Abychom pro svou pozemskou vlast hojně duchovní dary vyprošovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom bloudících a hledajících se ujímali a k pravdě je přiváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, jako věčné světlo záříš v našich srdcích. Jsi věčná moudrost a zaháníš temnotu naší nevědomosti. Jsi věčný soucit a stále se nad námi smilováváš. Pomož nám obrátit se k tobě, abychom hledali tvou tvář a rozjímali o tvé dobrotě! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 7, 23-28

Levitských kněží muselo být mnoho, protože umírali a nemohli sloužit trvale. Ježíšovo kněžství však nepřechází na jiného, neboť on zůstává navěky. Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně. To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkrvněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama. Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, podléhající slabosti, ale slovo přísahy, dané až po zákonu, ustanovuje Syna navěky dokonalého.

Evangelium: Marek 10, 46-52

Když Ježíš vycházel s učedníky a s velkým zástupem z Jericha, seděl u cesty syn Timaiův, Bartimaios, slepý žebrák. Když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Mnozí ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho!“ I zavolali toho slepého a řekli mu: „Vzchop se, vstaň, volá tě!“ Odhodil svůj plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš mu řekl: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ Slepý odpověděl: „Pane, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ Hned prohlédl a šel tou cestou za ním.

Verš k obětování: Žalm 13, 6

Hospodine, já v tvé milosrdenství doufám, moje srdce jásá nad tvou spásou. Budu zpívat Hospodinu, neboť se mě zastal.

Verš k požehnání: 2. Timoteovi 1, 10

Náš Spasitel Ježíš Kristus zlomil moc smrti a zjevil nepomíjející život v evangeliu.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, průvodce na naší cestě! Stejně jako lid Izraele i nás živíš dobrými věcmi. Děkujeme ti za to. Když jsi nás nasýtil u svého stolu, dej, abychom tě následovali po všechny dny našeho života! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 11, 43, 80, 85, 101, 166, 170, 338, 339

NEDELE PO SVATÉM DUCHU (31. V MEZIDOBÍ)

30. října – 5. listopadu

Na myslí nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého chrámu. Jak tvé jméno, Bože, tak i tvoje chvála zní až do končin země. (Žalm 48, 10-11)

První čtení: Deuteronomium 6, 4-9

Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. A tato slova, která ti dnes přikazují, budeš mít v srdci. Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat. Uvážeš si je jako znamení na ruku a budeš je mít jako pásek na čele mezi očima. Napíšeš je také na veřeje svého domu a na své brány.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Abychom pro svou pozemskou vlast hojně duchovní dary vyprošovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom bloudících a hledajících se ujímali a k pravdě je přiváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ve svém Synu nás učíš, že láska je naplněním zákona. Pomoz nám, abychom tě milovali celým srdcem, celou duší, celou myslí a celou svou silou, a pomoz nám milovat svého bližního jako sebe samého! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 9, 11-15

Když přišel Kristus, velekněz, který nám přináší skutečné dobro, neprošel stánkem zhotoveným rukama, to jest patřícím k tomuto světu, nýbrž stánkem větším a dokonalejším. A nevešel do svatyně s krví kozlů a telat, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupení. Jestliže již pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje poskvrněné a zevně je očišťuje, čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomíjí. Proto je Kristus prostředníkem nové smlouvy, aby ti, kdo jsou od Boha povoláni, přijali věčné dědictví, které jim bylo zaslíbeno – neboť jeho smrt přinesla vykoupení z hříchů, spáchaných za první smlouvy.

Evangelium: Marek 12, 28b-34

K Ježíšovi přistoupil jeden ze zákoníků a zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“ Ježíš odpověděl: „První je toto: ›Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!‹ Druhé pak je toto: ›Miluj bližního svého jako sám sebe!‹ Většího přikázání nad tato dvě není.“ I řekl mu ten zákoník: „Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že jest jediný Bůh a že není jiného kromě něho; a milovati jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc, než přinášet Bohu oběti a dary.“ Když Ježíš viděl, že moudře odpověděl, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království.“

Verše k obětování: Žalm 131, 1-2a

Nemám, Hospodine, domýšlivé srdce ani povýšený pohled. Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevystihnu, nýbrž chovám se klidně a tiše.

Verš k požehnání: Jan 14, 23

Ježíš řekl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dovrš v nás milost, kterou jsme přijali ve svátosti. Dej, ať se jednota, jak jsme ji zakusili u tvého stolu, uskutečňuje v našich sborech i rodinách! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 99, 36, 53, 69, 102, 140, 183, 188, 289, 292

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (32. V MEZIDOBÍ)

6. – 12. listopadu

Hospodine, Bože, má spáso, ve dne i v noci před tebou úpím; kéž vstoupí moje modlitba k tobě!
(Žalm 88, 2-3a)

První čtení: 1. Královská 17, 10-16

Elijáš vstal a šel do Sarepty. Přišel ke vchodu do města, a hle, jedna vdova tam sbírá dříví. Zavolal na ni: „Naber mi prosím trochu vody do nádoby, abych se napil.“ Když ji šla nabrat, zavolal na ni: „Vezmi pro mě prosím s sebou skývu chleba.“ Řekla: „Jakože živ je Hospodin, tvůj Bůh, nemám nic upečeno, mám ve džbánu jen hrst mouky a v láhvi trochu oleje. Hle, sbírám trochu dříví. Pak to půjdu připravit pro sebe a svého syna. Najíme se a zemřeme.“ Elijáš jí řekl: „Neboj se. Jdi a udělej, co jsi řekla. Jen mi z toho nejdřív připrav malý podpopelný chléb a přines mi jej. Potom připravíš jídlo pro sebe a svého syna, neboť toto praví Hospodin, Bůh Izraele: ›Mouka ve džbánu neubude a olej v láhvi nedojde až do dne, kdy dá Hospodin zemi déšť.‹“ Šla a udělala, jak Elijáš řekl, a měla co jíst po mnoho dní ona i on i její dům. Mouka ve džbánu neubývala a olej v láhvi nedocházel podle slova Hospodinova, které ohlásil skrze Elijáše.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII)

2. Abychom za naše vykoupení vděční byli a ke spáse bližních pracovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom znamení času rozeznávali a duchovně bdělými zůstávali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nám stále prokazuješ milosrdenství. Naplň nás milostí, upevni naši důvěru ve tvá zaslíbení a dej, aby celý svět uvěřil v tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 9, 24-28

Kristus nevešel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vešel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tváří. Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velekněz rok co rok s cizí krví vchází do svatyně; jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hřích. A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude

soud, tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají.

Evangelium: Marek 12, 38-44

Když Ježíš učil, řekl: „Varujte se zákoníků, kteří se rádi procházejí v dlouhých rízách, stojí o pozdravy na ulicích, o přední sedadla v synagógách a přední místa na hostinách. Vyjdají domy vdov a dlouho se naoko modlí. Ty postihne tím přísnější soud.“ Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhadzují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyřák. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc, než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž dávali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa.“

Verš k obětování: Žalm 127, 1

Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé. Nestřeží-li město Hospodin, nadarmo bdí strážný.

Verše k požehnání: Matouš 24, 42.44

Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás ve svátosti večere Páně naplňuješ novou nadějí. Kež spásná moc tvé lásky nadále koná své dílo mezi námi a přivede nás k věčné radosti, kterou jsi nám zaslíbil! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 26, 27, 29, 44, 51, 62, 77, 86, 98, 107, 110, 133, 165

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (33. V MEZIDOBÍ)

13. – 19. listopadu

Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu! Vyslechnu, co promluví Bůh Hospodin, zajisté vyhlásí pokoj pro svůj lid. (Žalm 85, 8-9)

První čtení: Daniel 12, 1-3

V oné době povstane Míkael, velký ochránce, a bude stát při synech tvého lidu. Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby. V oné době bude vyproštěn tvůj lid, každý, kdo je zapsán v Knize. Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze. Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII)

2. Abychom za naše vykoupení vděční byli a ke spáse bližních pracovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom znamení času rozeznávali a duchovně bdělými zůstávali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, tys počátkem i dovršením naší spásy. Pomoz nám vytrvale důvěřovat, že tvé království přijde a tvá vůle se naplní! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení (varianta I): Židům 10, 11-14.19-25

Každý kněz stojí a koná denně bohoslužbu, znovu a znovu přináší tytéž oběti, ale ty nikdy nemohou navždy zahladit hříchy. Kristus však přinesl za hříchy jedinou oběť, navěky usedl po pravici Boží a hledí vstříc tomu, až mu budou nepřátelé dáni za podnož jeho trůnu. Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje. Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratří, odvážit vejít do svatyně cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony – to jest obětováním svého těla. Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem, přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný. Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.

Druhé čtení (varianta II): Židům 10, 31-39

Je hrozné upadnout do ruky živého Boha. Jen si vzpomeňte na dřívější dny! Sotva jste byli osvíceni, už jste museli podstoupit mnohý zápas s utrpením; někteří tím, že byli před očima všech uráženi a utiskováni, jiní tím, že stáli při postižených. Vždyť jste trpěli spolu s uvězněnými a s radostí jste snesli i to, že jste byli připraveni o majetek, neboť víte, že máte bohatství lepší a trvalé. Neztrácejte proto odvalu, neboť bude bohatě odměněna. Potřebujete však vytrvalost, abyste splnili Boží vůli a dosáhli toho, co bylo zaslíbeno. Vždyť už jen docela krátký čas, a přijde ten, který má přijít, a neopozdí se. Avšak můj spravedlivý – říká Bůh – bude žít, protože uvěřil. Kdo by však odpadl, v tom nenajdu zalíbení. Ale my přece nepatříme k těm, kdo odpadají a zahynou, nýbrž k těm, kdo věří a dosáhnou života.

Evangelium: Marek 13, 1-11

Když Ježíš vycházel z chrámu, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pohled, Mistře, jaké to kameny a jaké stavby!“ Ježíš mu řekl: „Obdivuješ ty velké stavby? Nezůstane z nich kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.“ Když seděl na Olivové hoře naproti chrámu a byli sami, zeptali se ho Petr, Jakub, Jan a Ondřej: „Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení, až se začne všechno schylovat ke konci!“ Ježíš jim odpověděl: „Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: ›Já jsem to‹ a svedou mnohé. Až uslyšíte válečný ryk a zvěsti o válkách, nelekejte se! Musí to být, ale ještě nebude konec. Povstane národ proti národu a království proti království, v mnohých krajinách budou zemětřesení, bude hlad. To bude teprve začátek bolestí. Vy sami se mějte na pozoru! Budou vás vydávat soudům, budete biti v synagógách, budete stát před vládci i králi kvůli mně, abyste před nimi vydali svědectví. Ale dříve musí být evangelium kázáno všem národům. Až vás povedou před soud, nemějte předem starost, co budete mluvit; ale co vám bude v té hodině dáno, to mluvte. Nejste to vy, kdo mluví, ale Duch svatý.“

Verš k obětování: Žalm 73, 28

Mně však v Boží blízkosti je dobře, v Panovníku Hospodinu mám své útočiště.

Verš k požehnání: Zjevení 2, 11

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo zvítězí, tomu druhá smrt neublíží.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, žes nám ze své milosti daroval účast na těle a krvi Kristově. Dej, ať všichni, které jsi pozval ke svaté večeři, získají podíl na jeho královském kněžství a vydávají svědectví o jeho světle! Našemu Pánu Ježíši Kristu buď sláva navěky. Amen.

Vhodné písně: 300, 34, 59, 63, 70, 153, 167, 180, 310

POSLEDNÍ NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (KRISTA KRÁLE)

20. – 26. listopadu

V reformačních církvích se tato neděle slaví jako Den Bible.

Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu, aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva.
(Žalm 72, 1-2)

První čtení: Daniel 7, 9-10.13-14

Viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy. Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctívali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII)

2. Abychom za naše vykoupení vděční byli a ke spáse bližních pracovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom znamení času rozeznávali a duchovně bdělými zůstávali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, svého Syna jsi pomazal na velekněze a krále. Jeho spásným dílem obnov celé stvoření a sjednot všechny národy pod jeho milostivou vládou! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 1, 4b-8

Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází, i od sedmi duchů před jeho trůnem a od Ježíše Krista, věrného svědka, prvorozeného z mrtvých a vládce králů země. Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce – jemu sláva i moc navěky. Amen. Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechna pokolení země. Tak jest, amen. Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí.

Evangelium: Jan 18, 33-37

Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?“ Pilát odpověděl: „Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“ Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud.“ Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

Verše k obětování: Žalm 21, 2.4

Hospodine, král se raduje z tvé moci, nad tvým vítězstvím vděčně jásá. Vyšel s mu vstříc štědrým požehnáním, na hlavu mu kladeš korunu z ryzího zlata.

Verš k požehnání: Marek 11, 10

Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, požehnáno buď přicházející království našeho otce Davida.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, ze své milosti jsi nás učinil královským kněžstvem svého Syna, abychom hlásali tvé mocné skutky. Vyšli nás svědčit o jeho vítězství nad smrtí a jeho věčném království, aby všichni lidé spatřili podivuhodné světlo Kristovo! Jemu buď sláva navěky. Amen.

Vhodné písně: 31, 37, 59, 64, 68, 75, 82, 83, 88, 269, 303

SVÁTKY A PAMÁTNÉ DNY BĚHEM ROKU

ZROD CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

8. ledna

Jak milé jsou tvé příbytky, Hospodine zástupů! Má duše zmirá steskem po Hospodinových nádvořích. (Žalm 84, 2)

První čtení: Izajáš 56, 1.6-7

Toto praví Hospodin: „Dodržujte právo, jedněte spravedlivě, protože má spása se už přiblížila, už se zjevuje má spravedlnost.“ Těm z cizinců, kteří se připojili k Hospodinu, aby mu sloužili a z lásky k jeho jménu se stali jeho služebníky, praví: „Všechny, kdo dbají na to, aby neznesvěcovali den odpočinku, kdo se pevně drží mé smlouvy, přivedu na svou svatou horu a ve svém domě modlitby je oblažím radostí, jejich oběti zápalné a obětní hody dojdou na mém oltáři zalíbení. Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem duchovenstvu našem sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, vděčně ti děkujeme za duchovní domov, který jsi nám zbudoval v Církvi československé husitské. Prosíme tě, pečuj i nadále o stavbu své církve, aby se všichni, kdo vcházejí do našich sborů, setkali s tvou láskou! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 2, 19-22

Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; v něm jste i vy společně budováni v duchovní příbytek Boží.

Evangelium: Lukáš 19, 1-10

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč; toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malé posta-

vy, nemohl ho pro zástup spatřit. Běžel proto napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít. Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle slezl a s radostí jej přijal. Všichni, kdo to uviděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“ Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův. Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“

Verš k obětování: Žalm 138, 2

Klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost.

Verše k požehnání: Matouš 21, 13a.14

Ježíš řekl: „Je psáno: ›Můj dům bude zván domem modlitby.‹ I přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí, a on je uzdravil.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, svůj svatý příbytek si stavíš z kamenů vyvolených a živých. Učiň i z nás živé kameny své duchovní stavby, když jsi nás již obdařil vírou, že tvůj Syn je kamenem úhelným! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 111, 112, 123, 161

Dám vám pastýře podle svého srdce a ti vás budou pást obezřetně a prozíravě.

(Jeremjáš 3, 15)

První čtení: Přísloví 3, 1-7

Můj synu, na mé učení nezapomínej, ať tvé srdce příkazy mé dodržuje. Prodlouží ti dny a léta života a přidají ti pokoj. Ať tě neopouští milosrdenství a věrnost! Přivaž si je na hrdlo, napiš je na tabulku svého srdce. Tak najdeš milost a uznání v očích Božích i lidských. Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky. Nebuď moudrý sám u sebe, boj se Hospodina, od zlého se odvrát.

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, děkujeme za tvého služebníka Karla Farského, za jeho dílo ve službě evangeliu. Pomoz nám, abychom tak jako on stále rostli ve víře, lásce a naději! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 3, 9-11

Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba. Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý ať dává pozor, jak na něm staví. Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.

Evangelium: Lukáš 6, 20-23

Ježíš pohlédl na učedníky a řekl: „Blaze vám, chudí, neboť vaše je království Boží. Blaze vám, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blaze vám, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blaze vám, když vás lidé budou nenávidět a když vás vyloučí, potupí a vymažou vaše jméno jako proklaté pro Syna člověka. Veselte se v ten den a jásejte radostí; hle, máte hojnou odměnu v nebi. Vždyť právě tak jednali jejich otcové s proroky.“

Verše k obětování: Žalm 21, 2-3

Hospodine, spravedlivý se raduje z tvé moci, nad tvým vítězstvím vděčně jásá. Splnil jsi mu touhu jeho srdce, prosbě jeho rtů jsi neodepřel.

Verš k požehnání: Žalm 33, 1

Zaplesejte, spravedliví, Hospodinu, přímým lidem sluší se ho chválit.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, vzdáváme ti chválu za tvého služebníka Karla Farského, neboť svým životem následoval tvého Syna. Dej, ať i my zůstáváme věrní službě, ke které jsi nás povolal! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 26, 37, 112, 179, 305, 312

PAMÁTKA NAROZENÍ JANA KŘTITELE

24. června

Dříve než jsem tě vytvořil v životě matky, znal jsem tě, dříve než jsi vyšel z lůna, posvětil jsem tě. Hospodin vztáhl svou ruku, dotkl se mých úst a promluvil ke mně.

(Jeremjáš 1, 5.9)

První čtení z Písma: Izajáš 49, 1b-6

Hospodin mě povolal z života mateřského; od nitra mé matky připomínal moje jméno. Učinil má ústa ostrým mečem, skryl mě ve stínu své ruky. Udělal ze mne výborný šíp, ukryl mě ve svém toulci. Řekl mi: „Ty jsi můj služebník, Izrael, v tobě se oslavím.“ Já jsem však řekl: „Nadarmo jsem se namáhal, svou sílu jsem vydal pro nicotný přelud.“ A přece: U Hospodina je mé právo, můj výdělek u mého Boha. A nyní praví Hospodin, který mě vytvořil jako svého služebníka už v životě matky, abych k němu přivedl Jákoba nazpět, byť i nebyl shromážděn Izrael. Stal jsem se váženým v Hospodinových očích, můj Bůh je záštita moje. On dále řekl: „Nestačí, abys byl mým služebníkem, který má pozvednout Jákobovy kmeny a přivést zpátky ty z Izraele, kdo byli ušetřeni; dal jsem tě za světlo pronárodům, abys byl spása má do končin země.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem duchovenstvu našem sobě věrné služebníky a církvi dobré pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, podle tvé vůle se tvůj služebník Jan Křtitel proto narodil, aby volal k obrácení a připravil cestu tvému Synu, našemu Spasiteli. Dej, ať si vezmeme k srdci jeho kázání a činíme opravdové pokání! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Skutky 13, 22-26

Pavel řekl: „Bůh povolal praotcům za krále Davida, o němž vydal svědectví: ›V Davidovi, synu Isajovu, jsem našel muže, jakého jsem měl na mysli. On splní vše, co chci.‹ A z Davidova potomstva dal Bůh Izraeli podle svého slibu Spasitele Ježíše. Před jeho vystoupením kázal Jan všemu izraelskému lidu, aby se odvrátili od svých hříchů a dali se pokřtít. Když Jan končil své poslání, řekl: ›Já nejsem ten, za koho mě pokládáte. Za mnou přichází někdo, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek na jeho nohou.‹

Bratří z rodu Abrahamova i vy, kteří s nimi ctíte jediného Boha, nám bylo posláno toto slovo spásy.“

Evangelium: Lukáš 1, 57-66.80

Alžbětě se naplnil čas a přišla její hodina: narodil se jí syn. A když uslyšeli její sousedé a příbuzní, že jí Pán prokázal tak veliké milosrdenství, radovali se spolu s ní. Osmého dne se sešli k obřízce dítěte a chtěli mu dát jméno po otci Zachariáš. Jeho matka na to řekla: „Nikoli, bude se jmenovat Jan.“ Řekli jí: „Nikdo z tvého příbuzenstva se tak nejmenuje!“ Obrátili se na otce, jaké mu chce dát jméno. On požádal o tabulku a napsal na ni: Jeho jméno je Jan. A všichni se tomu divili. Ihned se uvolnila jeho ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha. Tu padla bázeň na všechny sousedy a všude po judských horách se mluvilo o těch událostech. Všichni, kteří to uslyšeli, uchovávali to v mysli a říkali: „Čím toto dítě bude?“ A ruka Hospodinova byla s ním. Chlapec rostl a sílil na duchu; a žil na poušti až do dne, kdy vystoupil před Izrael.

Verš k obětování: Žalm 92, 13

Spravedlivý roste jako palma, rozrůstá se jako libanónský cedr.

Verš k požehnání: Lukáš 1, 76

A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, dej, ať se tvá církev raduje při oslavě narození Jana Křtitele, neboť díky jeho svědectví poznala tvého Syna a Mesiáše - Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Vhodné písně: 133, 149, 44, 55, 297, 309, 311

PAMÁTKA APOŠTOLŮ PETRA A PAVLA

29. června

Slavné věci hlásány jsou v tobě, město Boží! O Sijónu řeknou: V něm se zrodil ten i onen, a sám Nejvyšší jej činí pevným.
(Žalm 87, 3.5)

První čtení: Ezechiel 34, 11-16

Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mrákoty. Vyvedu je z národů, shromáždím je ze zemí a přivedu je do jejich země. Budu je pást na izraelských horách, při potocích a na všech sídlištích v zemi. Budu je pást na dobré pastvě; jejich pastviny budou na výšinách izraelských hor. Budou odpočívat na dobrých pastvinách, budou se pást na tučné pastvě na horách izraelských. Sám budu pást své ovce a dám jim odpočívat, je výrok Panovníka Hospodina. Ztracenou vypátrám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ovážu a nemocnou posílím, kdežto tučnou a silnou zahladím. Budu je pást a soudit.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem duchovenstvu našem sobě věrné služebníky a církvi dobré pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tys posvětil dnešní den mučednickou smrtí apoštolů Petra a Pavla. Dej, ať povzbuzení jejich věrností ve víře se řídíme evangeliem, které horlivě zvěštovali! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Timoteovi 4, 1-8

Před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, tě zapřísahám pro jeho příchod a jeho království: Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování. Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženou učitele, kteří by vyhověli jejich přáním. Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájím. Avšak ty buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě. Neboť já již budu obětován, přišel čas mého odchodu. Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru

zachoval. Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod.

Evangelium: Jan 21, 15-19

Ježíš se zeptal Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé beránky.“ Zeptal se ho podruhé: „Šimone, synu Janův, miluješ mne?“ Odpověděl: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Buď pastýřem mých ovcí!“ Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všecko, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce! Amen, amen, pravím tobě, když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech dodal: „Následuj mne!“

Verš k obětování: Zjevení 2, 10

Neboj se toho, co máš vytrpět. Buď věrný až na smrt, a dám ti vítězný věnec života.

Verše k požehnání: Jan 6, 68-69

Šimon Petr řekl Ježíšovi: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, obnov život církve mocí svého slova a svými svátostmi, aby nás apoštolské učení a lámání chleba sjednocovalo ve víře a naději! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 9, 11, 13, 184, 188, 197

PAMÁTKA OPATA PROKOPA

4. července

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost, jeho jazyk vyhlašuje právo. Má v svém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají. (Žalm 37, 30-31)

První čtení: Píseň písní 8, 6-7

Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě. Vždyť silná jako smrt je láska, neúprosná jako hrob žárlivost lásky. Žár její – žár ohně, plamen Hospodinův. Lásku nehasí ani velké vody a řeky ji nezaplaví. Kdyby za lásku chtěl někdo dávat všechno jmění svého domu, sklídl by jen pohrdání.

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi dobré pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tvůj milovaný Syn se stal chudým, abychom jeho chudobou zbohatli. Pomoz nám vzít si příklad ze zbožnosti tvého služebníka Prokopa, opata sázavského, abychom ti sloužili v prostotě srdce a dosáhli bohatství života věčného! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 3, 7-15

Cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista – spravedlností z Boha založenou na víře, abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, abych tak dosáhl zmrtnýchvstání. Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti. Běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš. Bratří, já nemám za to, že jsem již u cíle. Jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši. Kdo je dokonalý, ať smýšlí jako my; a jestliže v něčem smýšlíte jinak, i to vám Bůh objasní.

Evangelium: Lukáš 12, 33-37

Ježíš řekl: „Prodejte, co máte, a rozdejte to. Opatřete si měšce, které se nerozpadnou, nevyčerpatelný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a mol neničí. Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře. Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat.“

Verš k obětování: Žalm 66, 20

Požehnán buď Bůh, že mou modlitbu nezamítl a své milosrdenství mi neodepřel.

Verš k požehnání: Lukáš 12, 42

Pán ustanovuje nad svým služebnictvem správce věrného a rozumného, aby jim včas rozdíl pokrm.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, dej, abychom z odkazu opata Prokopa vděčně čerpali a stejně jako on usilovali o ctnostný život! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 7, 50, 120, 106, 159, 312

PAMÁTKA VĚROZVĚSTŮ CYRILA A METODĚJE 5. července

Povstaň, Hospodine, k místu svého odpočinku, ty sám i schrána tvé moci! Tvoji kněží ať obléknou spravedlnost, tvoji věrní ať plesají.
(Žalm 132, 8-9)

První čtení: Izajáš 59, 20-21

Vykupitel přijde k Sijónu, k těm, kdo se v Jákobovi odvrátili od nevěrnosti, je výrok Hospodinův. „Já pak s nimi uzavřu tuto smlouvu, praví Hospodin: Můj duch, který na tobě spočívá, a má slova, která jsem ti vložil do úst, nevzdálí se z úst tvých ani z úst tvého potomstva ani z úst potomstva tvého potomstva od nynějška až na věky,“ praví Hospodin.

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem duchovenstvu našem sobě věrné služebníky a církvi dobré pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, své služebníky Cyrila a Metoděje jsi obdaroval darem řeči, aby slovanským národům zvěstovali evangelium ve srozumitelném jazyce. Dej, aby celý svět přijal tvého Syna a poznal, že je jedna víra, jeden křest a jeden Bůh, Otec všech! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 7, 23-27

Levitských kněží muselo být mnoho, protože umírali a nemohli sloužit trvale. Ježíšovo kněžství však nepřechází na jiného, neboť on zůstává navěky. Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně. To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.

Evangelium: Matouš 24, 42-47

Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční hodinu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do

domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete. Když pán ustanovuje nad svou čeledí služebníka, aby jim včas podával pokrm, který služebník je věrný a rozumný? Blaze tomu služebníkovi, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. Amen, pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří.

Verš k obětování: Žalm 89, 2

O Hospodinově milosrdenství chci zpívat věčně, svými ústy v známost uvádět tvou věrnost po všechna pokolení.

Verše k požehnání: Žalm 111, 2-3

Činy Hospodinovy jsou velké, vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich našli. Velebné a důstojné je jeho dílo, jeho spravedlnost trvá navždy.

Modlitba k požehnání

Dobry Bože, děkujeme ti, že sis nás shromáždil kolem stolu tvého Syna, abychom s celým jeho lidem sdíleli požehnané dary chleba a kalicha. Dovol nám spolu s tvými služebníky Cyrilem a Metodějem zasednout k věčné hostině v království tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 16, 42, 159

Hospodin je spása spravedlivých, záštitou v čas soužení jim bývá. Hospodin jim pomáhá a vyváznout jim dává, dá jim z moci svévolníků vyváznout a zachrání je, protože se k němu utíkají.
(Žalm 37, 39-40)

První čtení: Jeremjáš 1, 4-9

Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „Dříve než jsem tě vytvořil v životě matky, znal jsem tě, dříve než jsi vyšel z lůna, posvětil jsem tě, dal jsem tě pronárodům za proroka.“ Nato jsem odpověděl: „Ach, Panovníku Hospodine, nevím, jak bych mluvil. Jsem přece chlapec.“ Ale Hospodin mi řekl: „Neříkej: ›Jsem chlapec.‹ Všude, kam tě pošlu, půjdeš, a všechno, co ti přikážu, řekneš. Neboj se jich, já budu s tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův.“ Hospodin vztáhl svou ruku a dotkl se mých úst. Pak mi Hospodin řekl: „Hle, vložil jsem ti do úst svá slova.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církev po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem duchovenstvu našem sobě věrné služebníky a církvi dobré pastýře milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, svému služebníku Janu Husovi jsi daroval vhled a porozumění tvé pravdě a umění tuto pravdu kázat a odvahu věrně v ní stát. Povolávej si i dnes spolehlivé zvěstovatele tvého slova, abychom osvobozeni od nedověry a klamu rostli v poznání moudrosti k spasení! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Petrův 4, 12-19

Moji milovaní, nebuďte zmateni výhnní zkoušky, která na vás přišla, jako by se s vámi dělo něco neobvyklého, ale radujte se, když máte podíl na Kristově utrpení, abyste se ještě více radovali, až se zjeví jeho sláva. Jestliže jste hanobeni pro jméno Kristovo, blaže vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, Duch Boží. Ale ať nikdo z vás netrpí za vraždu, za krádež nebo jiný zlý čin anebo za intriky. Kdo však trpí za to, že je křesťan, ať se nestydí, ale slaví Boha, že smí nosit toto jméno. Přišel totiž čas, aby soud začal od domu Božího. Jestliže začíná od vás, jaký bude konec těch, kteří se Božímu evangeliumu vzpíra-

jí? Jestliže i spravedlivý bude stěží zachráněn, kde se ocitne bezbožný a hříšný? A tak ti, kteří trpí podle vůle Boží, ať svěří své duše věrnému Stvořiteli a činí dobré.

Evangelium: Lukáš 21, 12-15

Vztáhnou na vás ruce a budou vás pronásledovat; budou vás vydávat synagógám na soud a do vězení a vodit před krále a vládce pro mé jméno. To vám bude příležitostí k svědectví. Vezměte si k srdci, abyste se předem nepřipravovali, jak se budete hájit. Neboť já vám dám řeč i moudrost, kterou nedokáže přemoci ani vyvrátit žádný váš protivník.

Verše k obětování: Žalm 119, 33-34

Ukaž mi cestu svých nařízení, Hospodine, důsledně ji budu zachovávat. Dej mi rozum a budu tvůj Zákon zachovávat, budu se ho držet celým srdcem.

Verš k požehnání: 1. Korintským 2, 7

Učíme moudrosti Boží, skryté v tajemství, kterou Bůh od věčnosti určil pro naše oslavení.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, tvé slovo je světlem na naší cestě. Děkujeme za tvého svědka Jana Husa, který si tvé slovo zamiloval. Dej, ať poslušni tvého slova očekáváme slavný příchod tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 17, 20, 38, 123, 144, 161, 164, 286

PAMÁTKA MARIE, MATKY PÁNĚ

15. srpna

Mé srdce jáсотem oslavuje Hospodina. Nikdo není svatý mimo Hospodina, není nikoho krom tebe, nikdo není skálou jako náš Bůh. (1. Samuelova 2, 1a.2)

První čtení: Izajáš 61, 10-11

Velmi se veselím z Hospodina, má duše jásá k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz čelenku bere, a jako nevěstu, která se kráší svými šperky. Jako země dává vzrůst tomu, co klíčí, jako zahrada dává vzklíčit tomu, co bylo zaseto, tak Panovník Hospodin dá vzklíčit spravedlnosti a chvále přede všemi pronárody.

Tužby

2. Abychom za Mariino mateřství, které bylo nad každé požehnáno a vyvoleno, s uctivostí děkovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom na své vlastní matky nezapomínali a za jejich lásku a péči o nás vždy vděční byli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tys vyvolil Marii za matku svého vtěleného Syna. Když jsi nás jeho krví vykoupil, dej, ať spolu s Marií a se všemi tvými věrnými svědky sdílíme slávu tvého věčného království! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Zjevení 11, 19 - 12, 6.10

Otevřel se Boží chrám v nebesích, a bylo v něm vidět schránu jeho smlouvy; rozpoutaly se blesky a rachot hromu, zemětřesení a hrozný krupobití. A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina. Tu se ukázalo na nebi jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé hlavě měl královskou korunu. Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí. Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlu pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu. Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní. A slyšel jsem mocný hlas v nebi: „Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vlada jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí.“

Evangelium: Lukáš 1, 46-55

Maria řekla: „Duše má velebí Pána a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavit všechna pokolení, že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Sváté jest jeho jméno a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; vladaře svrhl s trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství, jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům na věky.“

Verše k obětování: Žalm 34, 1-2

Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála. O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše, ať to slyší pokorní a radují se.

Verše k požehnání: Lukáš 11, 27-28

Jedna žena ze zástupu zvolala: „Blaze té, která tě zrodila a odkojila!“ Ale Ježíš řekl: „Blaze těm, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je.“

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, vyvyšujeme tvé svaté jméno a připomínáme si tvou blahoslavenou služebnici Marii, matku našeho Spasitele. Pomoz nám napodobit její poslušnost a oddanost, abychom i my slyšeli tvé slovo a zachovávali je! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 85, 86, 209 (1., 3. a 4. sloka), zpěv z Taizé: Magnificat

Blaze tomu, kdo má pochopení pro nuzného, Hospodin ho ve zlý den zachrání.

(Žalm 41, 2)

První čtení: Moudrost 4, 7-9.13-16

Umře-li spravedlivý třeba předčasně, dojde odpočinutí, neboť ctihodné stáří nezáleží v dlouhém věku ani se neměří počtem let. Ty pravé šediny pro člověka je rozumnost a život bez poskvrny je ten pravý dlouhý věk. Kdo se ukázal dokonalým v krátkosti, dosáhl plnosti dlouhého věku. Jeho duše byla milá Hospodinu, a proto pospíšil vyvést ji z prostředí nepravosti. Lidé tomu přihlíželi, ale nepochopili to, ani si nevzali k srdci, že milost a milosrdenství patří jeho vyvoleným a že ochraňuje své svaté. Spravedlivý svou smrtí odsuzuje žijící svévolníky, mládí pak, jež došlo rychlého konce, letité stáří nespravedlivého.

Tužby za vlast

2. Za mír všech národů, za svornou práci všech církví i všech lidí dobré vůle, za pokoj, spravedlnost a svornost v naší vlasti, za sbratření všeho lidstva, modleme se k Hospodinu.

3. Aby obyvatele vlasti naší nezkaleným mírem a požehnáním obdarovával, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, chválíme tvé jméno a připomínáme si mučedníka Václava, který byl zabit pro věrnost křesťanské víře. Prosíme tě, přijmi naše srdce jako oběť tobě milou a daruj nám podíl na čisté a spásné oběti tvého Syna! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 8, 35-39

Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: »Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku.« Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Evangelium: Jan 12, 23-26

Učedníkům Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek. Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný. Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce.“

Verše k obětování: Žalm 116, 7.9

Můžeš opět odpočinout, moje duše, neboť Hospodin se tě zastal. Před Hospodinem smím dále chodit v zemi živých.

Verš k požehnání: Žalm 31, 6

Svého ducha kladu do tvých rukou, vykoupil's mě, Hospodine, Bože věrný.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, obnov nás chlebem života a kalichem spásy, ať se z nás po vzoru mučedníka Václava stanou věrní a obětaví křesťané! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 95, 110, 159, 171, 172, 173, 201

DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODU

obvykle 1. neděle v říjnu

Navštěvuješ zemi, hojností ji zahrnuješ, velmi bohatou ji činíš. Boží potok je naplněn vodou, pečuješ jim o obilí, ano, máš o zemi péči.
(Žalm 65, 10)

První čtení: Izajáš, 35, 1-4

Poušť i suchopár se rozveselí, rozjásá se pustina a rozkvetne kvítím. Bujně rozkvetete, radostně bude jásat a plesat. Bude jí dána sláva Libanónu, nádhera Karmelu a Šáronu. Ty uzří slávu Hospodinovu, nádheru našeho Boha. Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolenům klesajícím. Řekněte nerozhodným srdcím: „Budte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit.“

Tužby

2. Abychom našemu nebeskému Otci za všechno, čím nás obdarovává, s vděčností v každém dni děkovali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom otcovské Boží péči důvěřovali, za jeho lásku mu láskou opláceli a naše životy jeho vůli podřizovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, ty korunuješ celý rok svou dobrotou a zahrnuješ nás hojnými plody země. Dej, abychom je přijímali s vděčností nejen k vlastnímu užitku, ale také s ochotou dělit se o ně s chudými a potřebnými! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Galatským 6, 7-10

Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný. V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. A tak dokud je čas, činnme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.

Evangelium: Jan 4, 35-36

Neříkáte snad: Ještě čtyři měsíce a budou žně? Hle, pravím vám, pozvedněte zraky a pohleďte na pole, že již zbělela ke žni. Již přijímá odměnu ten, kdo žne, a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radovali i rozsévač i žnec.

Verš k obětování: Genesis 8, 22

Setba i žeň a chlad i žár, léto i zima a den i noc nikdy nepřestanou po všechny dny země.

Verš k požehnání: Galatským 5, 22.23a

Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, děkujeme ti, že s láskou pečuješ o celé stvoření. Dej, abychom vděčně přijímali a štědře rozdílili tvé požehnané dary! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 74, 99, 41 nebo 98, 165

DEN SVOBODY (VZNIK ČESKOSLOVENSKÉHO STÁTU)

28. října

Namísto otců budeš mít syny, učiníš je velmoži po celé zemi. Tvé jméno budou připomínat po všechna pokolení; proto ti národy budou vzdávat chválu navěky a navždy.

(Žalm 45, 17-18)

První čtení z Písma: Izajáš 28, 14-16

Proto slyšte slovo Hospodinovo, chvastouni, vládnoucí nad tímto lidem v Jeruzalémě! Říkáte: „Uzavřeli jsme smlouvu se smrtí a sjednali jsme úmluvu s podsvětím. Valí se bičující příval? Však se přežene, nás nezasáhne, vždyť jsme si svým útočištěm učinili lež a skryli jsme se v klamu.“ Proto praví toto Panovník Hospodin: „Já to jsem, kdo za základ položil na Sijónu kámen, kámen osvědčený, úhelný a drahý, základ nejpevnější; kdo věří, nemusí spěchat.“

Tužby za vlast

2. Za mír všech národů, za svornou práci všech církví i všech lidí dobré vůle, za pokoj, spravedlnost a svornost v naší vlasti, za sbratření všeho lidstva, modleme se k Hospodinu.

3. Aby obyvatele vlasti naší nezkaleným mírem a požehnáním obdarovával, modleme se k Hospodinu.

4. Aby prezidentu našemu a všem, kdo nesou odpovědnost za řízení věcí veřejných, požehnal a při správě státu a společnosti svou moudrostí je provázel, modleme se k Hospodinu. / Na mnohá léta, mnohá léta, na mnohá léta.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tvoji proroci i apoštolové, zvláště Šimon Zélóta, horlili za svobodu tvého lidu. Prosíme tě, abychom i my s opravdovou zbožností hlásali evangelium svobody, ke kterému nás povolává tvůj Syn! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Efezským 2, 19-22

Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; v něm jste i vy společně budováni v duchovní příbytek Boží.

Evangelium: Jan 15, 17-27

Ježíš řekl svým učedníkům: „To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali. Nenávidí-li vás svět, vězte, že mě nenáviděl dříve než vás. Kdybyste náleželi světu, svět by miloval to, co je jeho. Protože však nejste ze světa, ale já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí. Vzpomeňte si na slovo, které jsem vám řekl: Sluha není nad svého pána. Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat – jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají. Ale to vše vám učiní pro mé jméno, poněvadž neznají toho, který mě poslal. Kdybych byl nepřišel a nemluvil k nim, byli by bez hříchu. Nyní však nemají výmluvu pro svůj hřích. Kdo nenávidí mne, nenávidí i mého Otce. Kdybych byl mezi nimi nečinil skutky, jaké nikdo jiný nedokázal, byli by bez hříchu. Ale oni je viděli, a přece mají v nenávisti i mne i mého Otce. To proto, aby se naplnilo slovo napsané v jejich zákoně: ›Nenáviděli mě bez příčiny.‹ Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydáte svědectví, neboť jste se mnou od začátku.“

Verš k obětování: Žalm 19, 8a

Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě.

Verš k požehnání: Jan 14, 23

Pán řekl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme za tvé slovo a svátosti, které nás osvobozují a vedou k pravému životu. Zachovej v nás ducha svobody a lásky! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 17, 24, 81, 161, 162, 164, 165, 184

PAMÁTKA MUČEDNÍKŮ A SVĚDKŮ PÁNĚ (VŠECH SVATÝCH)

1. listopadu

Zaplesejte, spravedliví, Hospodinu, přímým lidem sluší se ho chválit. (Žalm 33, 1)

První čtení: Izajáš 66, 20-23

„Přivedou také ze všech pronárodů všechny vaše bratry jako obětní dar Hospodinu na koních a na vozech a na nosítkách, na mezcích a dromedárech na mou svatou horu do Jeruzaléma,“ praví Hospodin, „tak jako budou přinášet Izraelci obětní dar do Hospodinova domu v čisté nádobě. Také z nich si vezmu kněze, lévijce,“ praví Hospodin. „Jako nová nebesa a nová země, které učiním, budou stát přede mnou, je výrok Hospodinův, tak nepohybně bude stát vaše potomstvo a vaše jméno. O každém novoluní, v každý den odpočinku, přijde se sklonit veškeré tvorstvo přede mnou,“ praví Hospodin.

Tužby

2. Aby věčným životem odplatil všem, kteří až do smrti Ježíši Kristu věrni zůstali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni jako Kristovi svědkové žili a světlem světu byli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, svůj lid sis svolal do jednoho obecenství v mystickém těle svého Syna. Dej, ať po vzoru tvých vyvolených svědků žijeme ve víře a v poslušnosti tvých přikázání a spolu s nimi dosáhneme věčné radosti, kterou chystáš těm, kdo tě milují! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 21, 1-6a

Viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ A dodal: „Již se vyplnila.“

Evangelium: Jan 11, 32-44

Jakmile Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám a řekla: „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče a jak pláčou i Židé, kteří přišli s ní, v Duchu se rozhorlil a vzrušen řekl: „Kam jste ho položili?“ Řekli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíšovi vstoupily do očí slzy. Židé říkali: „Hle, jak jej miloval!“ Někteří z nich však řekli: „Když otevřel oči slepému, nemohl způsobit, aby tento člověk neumřel?“ Ježíš, znovu rozhorlen, přichází k hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Zvedněte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu řekla: „Pane, už je v rozkladu, vždyť je to čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?“ Zvedli tedy kámen. Ježíš pohlédl vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že s mě vyslyšel. Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Když to řekl, zvolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Zemřelý vyšel, měl plátnem svázaný ruce i nohy a tvář měl zahalenu šátkem. Ježíš jim řekl: „Rozvažte ho a nechte odejít!“

Verše k obětování: Žalm 149, 1.4

Zpívejte Hospodinu píseň novou, jeho chválu v shromáždění věrných! Hospodin má ve svém lidu zalíbení, pokorné oslaví spásou.

Verš k požehnání: Zjevení 7, 15

Jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho chrámě dnem i nocí; a ten, který sedí na trůnu, bude jim záštitou.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, v každé době zjevuješ svou slávu v životech svých vyvolených svědků. Děkujeme ti, že s tebou smíme stolovat už zde na zemi a doufat, že nás přijmeš ke stolu ve svém věčném království! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 27, 28, 88, 107, 116, 120, 181

Odpočinutí věčné dej jim, ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

(4. Ezdráš 2, 35)

První čtení (varianta I): Moudrost 3, 1-9

Duše spravedlivých jsou však v Boží ruce a trýzeň smrti se jich nedotkne. V očích nemoudrých vypadali jako mrtví, v jejich skonu se spatřovala záhuba, v jejich odchodu od nás jejich zánik. Oni však jsou v pokoji. I kdyby se lidem zdálo, že jsou trestáni, mají plnou naději na nesmrtelnost. Po malém utrpení dojdou velikého dobrodiní, neboť Bůh je vyzkoušel a shledal hodnými sebe. Protřábil je jako zlato v tavicí peci a přijal je jako zápalnou oběť. V čas Božího navštívení zazáří a rozletí se jako jiskry po strnisku. Budou soudit pronárody a vládnout nad lidmi a Hospodin bude jejich králem navěky. Kdo na něho spoléhají, porozumějí pravdě, a věrní zůstanou při něm účastni jeho lásky, vždyť milost a milosrdenství patří jeho vyvoleným.

První čtení (varianta II): Izajáš 25, 6-9

Hospodin zástupů připraví na této hoře všem národům hostinu tučnou, hostinu s vyzrálým vínem, jídla tučná s morkem, víno vyzrálé a přečištěné. Na této hoře odstraní závoj, který zahaluje všechny národy, příkrývku, která příkrývá všechny pronárody. Panovník Hospodin provždy odstraní smrt a setře slzu z každé tváře, sejme poputu svého lidu z celé země; tak promluvil Hospodin. V onen den se bude říkat: „Hle, to je náš Bůh. V něho jsme skládali naději a on nás spasil. Je to Hospodin, v něhož jsme skládali naději, budeme jásat a radovat se, že nás spasil.“

Tužby za zesnulé

2. Abychom nad hroby našich drahých pochopili pravý smysl života, který jedině od Boha přichází, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokračovali v dobrém díle, které nám odkázali naši předkové, a jejich dědictví tak zachovali, modleme se k Hospodinu.
4. Aby ve věčné Boží paměti zůstávali a Kristus jim království nebeské otevřel, modleme se k Hospodinu. / Věčná jim paměť, Boží paměť, věčná jim paměť.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, náš Stvořiteli a Vykupiteli, daruj nám i všem věrným zesnulým podíl na smrti a vzkříšení tvého Syna, aby se v den soudu na všech věřících naplnilo tvé zaslíbení života věčného! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení (varianta I): 1. Tesalonickým 4, 13-18

Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. Těmito slovy se vzájemně potěšujte.

Druhé čtení (varianta II): 1. Korintským 15, 50-58

Chci říci to, bratří, že člověk, jak je, nemůže mít podíl na království Božím a pomíjitelné nemůže mít podíl na nepomíjitelném. Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil! Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?“ Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.

Evangelium: Jan 6, 37-40

Ježíš řekl: „Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven, neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal; a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkřísil je v poslední den. Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den.“

Verš k obětování: Jób 14, 7

Stromu zbývá naděje, že i když podřat, začne rašit znovu a že jeho výhonky růst nepřestanou.

Verš k požehnání: Jan 11, 25

Ježíš řekl: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“

Modlitba k požehnání

Dobry Boze, naš nebeský Otče, dej, ať památka oběti a zmrtyýchvstání tvého Syna, kterou jsme oslavili ve svátosti večeře Páně, nás přivede spolu se všemi věrnými zesnulými k pokojnému a věčnému odpočinutí v nebeském domově! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 23, 269, 275, 279

PAMÁTKA JANA AMOSE KOMENSKÉHO

15. listopadu

Hle, jak nedostupný je Bůh ve své síle! Kdo je učitel podobný jemu? (Job 36, 22)

První čtení: Deuteronomium 8, 5-6

Uznej tedy ve svém srdci, že tě Hospodin, tvůj Bůh, vychovával, jako vychovává muž svého syna. Proto budeš dbát na příkázání Hospodina, svého Boha, chodit po jeho cestách a jeho se bát.

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, svého služebníka Jana Amose Komenského jsi požehnal jedinečným darem milosti, že moudře rozuměl a učil tvé pravdě. Dej, ať v jeho díle poznáváme tebe a tvého Syna, jehož jsi pro naši spásu poslal! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 3, 7-11

Cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista – spravedlností z Boha založenou na víře, abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, abych tak dosáhl zmrtevýchvstání.

Evangelium: Marek 10, 13-15

K Ježíšovi přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.“ Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.

Verše k obětování: Žalm 105, 4-5

Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte ustavičně. Připomínejte divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst.

Verš k požehnání: 1. Janův 5, 4b

Vítězství, které přemohlo svět, je naše víra.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, děkujeme ti za učitele národů Jana Amose Komenského a za všechny moudré lidi, jejichž myšlenky nás osvěcují a přibližují k tobě. Dej, ať stále smíme naslouchat tvému slovu a žít se chlebem života a kalichem spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 3, 26, 27, 193, 197, 334, 338

Svého ducha kladu do tvých rukou, vykoupil's mě, Hospodine, Bože věrný.

(Žalm 31, 6)

První čtení: Jeremjáš 26, 1-9.12-15

Na začátku kralování Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského, stalo se od Hospodina toto slovo: „Toto praví Hospodin: Postav se na nádvoří Hospodinova domu a mluv proti všem judským městům, která se přicházejí klanět do Hospodinova domu, všechna slova, která jsem ti přikázal, abys jim mluvil; nebereš ani slovíčko. Snad uslyší a odvrátí se každý od své zlé cesty a já budu litovat toho, že jsem s nimi chtěl zle naložit za jich zlé skutky. Řekneš jim: Toto praví Hospodin: Jestliže mě neuposlechnete a nebudete se řídit mým zákonem, který jsem vám vydal, a nebudete-li poslouchat slova mých služebníků proroků, které vám nepřetržitě posílám – a vy jste neposlechli! – naložím s tímto domem jako se Šílem a toto město vydám v zlořečení u všech pronárodů země.“ Kněží, proroci i všechen lid slyšeli Jeremjáše mluvit v Hospodinově domě všechna tato slova. Když Jeremjáš domluvil, co mu Hospodin přikázal mluvit ke všemu lidu, kněží, proroci i všechen lid ho chytili a křičeli: „Zemřeš! Proč jsi v Hospodinově jménu prorokoval, že tento dům bude jako Šílo a že toto město bude v troskách, bez obyvatele?“ Všechen lid se proti Jeremjášovi v Hospodinově domě srotil. Jeremjáš všem velmožům a všemu lidu odpověděl: „Hospodin mě poslal, abych prorokoval o tomto domě a o tomto městě všechna slova, která jste slyšeli. Nyní napravte své cesty a své skutky, poslouvejte Hospodina, svého Boha, a Hospodin bude litovat toho, že proti vám mluvil zlé věci. Pokud jde o mne, jsem ve vašich rukou, naložte se mnou, jak pokládáte za dobré a správné. Ale vězte, když mě usmrtíte, uvedete na sebe, na toto město i na jeho obyvatele nevinnou krev. Vždyť mě k vám Hospodin opravdu posílá, abych vám přednesl všechna tato slova.“

Tužby

2. Za odvalu k následování Krista po vzoru Štěpánově, modleme se k Hospodinu.
3. Za sílu a statečnost v těžkých životních zkouškách, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, jáhnu Štěpánovi jsi dal sílu modlit se za ty, kdo ho kamenovali. Až i my budeme trpět pro pravdu, pomoz nám naučit se milovat naše nepřátele a hledat odpuštění u tvého Syna, který za nás prolil svou krev. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Skutky 7, 2a.51-60

Štěpán začal mluvit: „Jste tvrdošíjní a máte pohanské srdce i uši! Nepřestáváte odporovat Duchu svatému, jako to dělali vaši otcové. Byl kdy nějaký prorok, aby ho vaši otcové nepronásledovali? Zabili ty, kteří předpověděli příchod Spravedlivého, a toho vy jste nyní zradili a zavraždili. Přijali jste Boží zákon z rukou andělů, ale sami jste jej nezachovali!“ Když to členové rady slyšeli, začali na Štěpána v duchu zuřit a zlostí zatínali zuby. Ale on, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a uzřel Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží, a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.“ Tu začali hrozně křičet a zacpávat si uši; všichni se na něho vrhli a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul. Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel.

Evangelium: Matouš 23, 34-39

Ježíš řekl: „Hle, posílám vám proroky a učitele moudrosti i zákoníky; a vy je budete zabíjet a křížovat, budete je bičovat ve svých synagógách a pronásledovat z místa na místo, aby na vás padla všechna spravedlivá krev prolitá na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše syna Barachiášova, kterého jste zabili mezi chrámem a oltářem. Amen, pravím vám, to vše padne na toto pokolení. Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, a nechtěli jste! Hle, váš dům se vám ponechává pustý. Neboť vám pravím, že mě neuzříte od nynějška až do chvíle, kdy řeknete: ›Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.‹“

Verše k obětování: Žalm 118, 26a.27a

Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Hospodin je Bůh, dává nám světlo.

Verše k požehnání: Skutky 7, 59.60b

Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha a odpusť jim tento hřích!“

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, děkujeme ti za chléb a kalich vína, znamení tvého milosrdenství, které jsi nám prokázal narozením, smrtí a vzkříšením tvého Syna. Chraň nás a veď do věčné radosti se všemi, kdo stejně jako Štěpán trpěli pro tvé království a vydávali svědectví pravdě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 229, 233, 320, 210

PAMÁTKA UMUČENÝCH BETLÉMSKÝCH DĚTÍ (NEVINÁTEK)

28. prosince

Nikdy jste nečetli: Z úst nemluvňátek a kojenců připravil sis chválu? (Matouš 21, 16)

První čtení: Izajáš 49, 14-23

Sijón říkával: „Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenul.“ Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále. Tvoji synové už pospíchají. Ti, kdo tě bořili a ničili, od tebe odtáhnou. Rozhlédni se kolem a viz: Tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě. Jakože živ jsem já, je výrok Hospodinův, jimi všemi se okrášlíš jako okrasou, ozdobíš se jimi jako nevěsta. Tvé trosky a tvá zpusťovaná města, tvá pobořená země ti teď budou příliš těsné pro množství obyvatel, až odtáhnou ti, kdo tě hubili. Opět ti budou říkat synové tvé bezdětnosti: „Toto místo je mi těsné! Dej mi prostor, ať mám kde sídlit.“ V srdci si řekneš: „Kdo mi zplodil tyto syny? Byla jsem bez dětí, bez manžela, přestěhovaná a zapuzená. Kdo je vychoval? Zůstala jsem zcela sama, kde se tito vzali?“ Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, pokynu rukou pronárodům, k národům vztáhnou svou korouhev; v náručí přinesou tvé syny, tvé dcery budou nesené na ramenou. Králové budou tvými pěstouny a jejich kněžny tvými chůvami. Klanět se ti budou tváří k zemi, budou lízat prach tvých nohou. I poznáš, že já jsem Hospodin, že se nezklamou ti, kdo skládají svou naději ve mne.“

Tužby

2. Za všechny děti, kterým se nedostává lásky a péče, modleme se k Hospodinu.
3. Za utlačované a ponižované, za oběti válek a násilí, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, tys přijal k sobě betlémské děti, které trpěly pod rukama krále Heroda, ačkoli neučinily nic špatného. Prosíme tě, skrze utrpení svého nevinného Syna odstraň ze světa každé zlo a ustav své království spravedlnosti a míru! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 1, 5 - 2, 2

Toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme

ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu. Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti. Říkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není. Toto vám píšu, děti moje, abyste nehřešili. Avšak zhřeší-li kdo, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa.

Evangelium: Matouš 2, 13-18

Hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.“ On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: ›Z Egypta jsem povolal svého syna.‹ Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, rozlítíl se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců. Tehdy se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: ›Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utěšit, protože jich není.‹

Verše k obětování: Žalm 124, 7-8

Unikli jsme jako ptáče z osidla lovců. Osidlo je protrženo, unikli jsme! Naše pomoc je ve jménu Hospodina; on učinil nebesa i zemi.

Verš k požehnání: Jeremjáš 31, 15

V Rámě je slyšet hlasité bědování, přehořký pláč. Ráchel oplakává své syny, odmítá útěchu, protože její synové už nejsou.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, ty utěšuješ zarmoucené a uzdravuješ zraněné. Děkujeme ti, že jsi u svého stolu do nás vlil život a naději. Uč nás chodit po cestách mírnosti a pokoje, aby naši hledající bližní přijali za Spasitele tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 316, 318, 319, 210

Když všude zavládlo hluboké mlčení a noc ve svém běhu byla v půli cesty, tvé všemohoucí slovo se náhle sneslo z královského trůnu v nebesích. (Moudrost 18, 14.15)

První čtení: Kazatel 3, 1-8

Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas: Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat; je čas zabíjet i čas léčit, čas bořit i čas budovat; je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas poskakovat; je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat, čas objímat i čas objímání zanechat; je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat; je čas roztrhávat i čas sešívat, čas mlčet i čas mluvit; je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje.

Tužby novoroční

2. Aby nás i v novém roce svou pomocí provázel a do svého království dovedl, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám Kristus byl soudcem nejen spravedlivým, ale i milosrdným, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, skrze svého milovaného Syna Ježíše Krista, Krále králů a Pána pánů, jsi zaslíbil, že všechno stvoříš nové. Obnov naši víru, ať v pravý čas dojdeme do nebeské vlasti, kde nebude nikdo hladovět ani žíznit a kde každému setřeš slzy s očí! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 2, 22-29

Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten antikrist, který popírá Otce i Syna. Kdo popírá Syna, nemá ani Otce. Kdo vyznává Syna, má i Otce. Ať ve vás tedy zůstává to, co jste slyšeli od počátku. Zůstane-li ve vás, co jste slyšeli od počátku, zůstanete i vy v Synu i Otci. A to je zaslíbení, které on nám dal: život věčný. Toto jsem vám napsal o těch, kteří vás matou. Ale zasvěcení, které jste vy od něho přijali, zůstává ve vás, takže nepotřebujete, aby vás někdo učil; jeho zasvěcení vás učí všemu, a je pravé a není to žádná lež; jak vás vyučil, tak zůstávejte v něm. Nyní tedy, děti, zůstávejte v něm, abychom se nemuseli bát, až se ukáže, a nebyli jím zahanbeni při jeho příchodu. Víte-li, že on je spravedlivý, pochopte, že také každý, kdo činí spravedlnost, je z něho zrozen.

Evangelium: Marek 11, 12-14.20-25

Ježíš dostal hlad. Spatřil z dálky fíkovník, který měl listí, a šel se podívat, zda na něm něco nalezne. Když k němu přišel, nenalezl nic než listí, neboť nebyl čas fíků. I řekl mu: „Ať z tebe již na věky nikdo nejí ovoce!“ Učedníci to slyšeli. Ráno, když šli kolem, uviděl ten fíkovník uschlý od kořenů. Petr se rozpomenul a řekl: „Mistře, pohleď, fíkovník, který jsi proklel, uschl.“ Ježíš jim odpověděl: „Mějte víru v Boha! Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: ›Zdvihni se a vrhni se do moře‹ – a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít. Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, je vám dáno, a budete to mít. A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení.“

Verš k obětování: Žalm 3, 9

V Hospodinu je spása. S tvým lidem je tvoje požehnání!

Verš k požehnání: Jan 1, 16

Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, všechno tvoříš nové, ale sám zůstáváš stále týž – Bůh svatosti a lásky. Pomoz nám prožít nový rok s vírou v srdci a ve tvé službě, abychom ve všem plnili tvou vůli! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 271, 213, 275, 291, 15

PŘEHLED BIBLICKÝCH ČTENÍ ŘADY B

OLM – Ordo Lectionum Missae (lekcionář Římskokatolické církve)

RCL – Revised Common Lectionary (v českém prostředí: Ekumenický lekcionář)

neděle či svátek	OLM	RCL	CČSH
1. neděle adventní	Iz 63, 16b-17.19b; 64, 2b-7 1 K 1, 3-9 Mk 13, 33-37	Iz 64, 1-9 1 K 1,3-9 Mk 13, 24-37	Iz 64, 1-9 1 K 1, 3-9 Mk 13, 24-37
2. neděle adventní	Iz 40, 1-5.911 2 Pt 3, 8-14 Mk 1, 1-8	Iz 40,1-11 2 Pt 3,8-15a Mk 1, 1-8	Iz 40, 1-11 2 Pt 3, 3-15a Mk 1, 1-8
3. neděle adventní	Iz 61, 1-2a.10-11 1 Te 5, 16-24 J 1, 6-8.19-28	Iz 61, 1-4.8-11 1 Te 5, 16-24 J 1, 6-8.19-28	Iz 61, 1-4.8-11 1 Te 5, 16-24 J 1, 6-8.19-28
4. neděle adventní	2 Sa 7, 1-5.8b-12.14.16 Ř 16, 25-27 L 1, 26-38	2 Sa 7, 1-11.16 Ř 16, 25-27 L 1, 26-38	2 Sa 7, 1-5.11-13 Ř 16, 25-27 L 1, 26-38
Štědrý den (24. prosince)	2 Sa 7, 1-5.8-12.14.16 L 1, 67-79	2 Sa 7, 1-5.8b-16 Sk 13, 16-26 L 1, 67-79	Za 2, 14-17 Sk 13, 16-26 L 1, 67-79
Hod Boží vánoční [půlnoc] (25. prosince)	Iz 9, 1-6 (2-7) Tt 2, 11-14 L 2, 1-14	Iz 9, 1-6 (2-7) Tt 2, 11-14 L 2, 1-14	Iz 9, 1-6 (2-7) Tt 2, 11-14 L 2, 1-14
Hod Boží vánoční [svítání] (25. prosince)	Iz 62, 6-12 Tt 3, 4-7 L 2, 15-20	Iz 62, 11-12 Tt 3, 4-7 L 2, 8-20	
Hod Boží vánoční [ráno] (25. prosince)	Iz 52, 7-10 Žd 1, 1-6 J 1, 1-18	Iz 52, 7-10 Žd 1, 1-4 J 1, 1-14	Iz 52, 7-10 Žd 1, 1-6 J 1, 1-14
Prvomučedníka Štěpána (26. prosince)	Sk 6, 8-10; 7, 54-60 Mt 10, 17-22	2 Pa 24, 20-22 Sk 7, 51-60 Mt 10, 17-22	Jr 26, 1 9.12 15 Sk 7, 2a.51-60 Mt 23, 34-39
Umučených betlémských dětí (28. prosince)	1 J 1, 5 - 2, 2 Mt 2, 13-18	Iz 49, 14-25 Mt 2, 13-18	Iz 49, 14-23 1 J 1, 5 - 2, 2 Mt 2, 13-18

1. neděle po Vánocích [Rodiny Páně]	Gn 15, 1-6; 21, 1-3 Žd 11, 8.11-12.17-19 L 2, 22-40	Iz 61,10 - 62, 3 Ga 4, 4-7 L 2, 22-40	Iz 61, 10 - 62, 3 Ga 4, 4-7 L 2, 22-40
Děkuvzdání za Boží ochranu (31. prosince)		1 J 2, 18-21 J 1, 1-18	Kaz 3, 1-8 1 J 2, 22-29 Mk 11, 12-14.20-25
Nový rok [jména Ježíš] (1. ledna)	Nu 6, 22-27 Ga 4, 4-7 L 2, 16-21	Nu 6, 22-27 Ga 4, 4-7 L 2, 15-21	Ex 34, 1-7a Ř 1, 1-7 L 2, 15-21
2. neděle po Vánocích	Sir 24, 1-4.8-12 Ef 1, 3-6.15-18 J 1, 1-18	Jr 31, 7-11 Ef 1, 3-14 J 1, 10-18	Jr 31, 7-11 Ef 1, 3-14 J 1, 10-18
Zjevení Páně (6. ledna)	Iz 60, 1-6 Ef 3, 2-3a.5-6 Mt 2, 1-12	Iz 60, 1-6 Ef 3, 1-12 Mt 2, 1-12	Iz 60, 1-6 Ef 3, 1-12 Mt 2, 1-12
Zrod CČSH (8. ledna)			Iz 56, 1.6-7 Ef 2, 19-22 L 19, 1-10
1. neděle po Zjevení [Křtu Páně]	Iz 55, 1-11 1 J 5, 1-9 Mk 1, 6b-11	Gn 1, 1-5 Sk 19, 1-7 Mk 1, 4-11	Gn 1, 1-5 Sk 19, 1-7 Mk 1, 4-11
2. neděle po Zjevení (2. v mezidobí)	1 Sa 3, 3b-10.19 1 K 6, 13c-15a.17-20 J 1, 35-42	1 Sa 3, 1-10 (11-20) 1 K 6, 12-20 J 1, 43-51	1 Sa 3, 3b-10.19 1 K 6, 12-20 J 1, 43-51
3. neděle po Zjevení (3. v mezidobí)	Jon 3, 1-5.10 1 K 7, 29-31 Mk 1, 14-20	Jon 3, 1-5.10 1 K 7, 29-31 Mk 1, 14-20	Jon 3, 1-5.10 nebo Jr 3, 21 - 4, 2 1 K 7, 29-31 nebo 1 K 7, 17-23 Mk 1, 14-20
4. neděle po Zjevení (4. v mezidobí)	Dt 18, 15-20 1 K 7, 32-35 Mk 1, 21b-28	Dt 18, 15-20 1 K 8, 1-13 Mk 1, 21-28	Dt 18, 15-20 1 K 8, 1b-13 Mk 1, 21-28
Uvedení Páně do chrámu (2. února)	Mal 3, 1-4 Žd 2, 14-18 L 2, 22-40	Mal 3, 1-4 Žd 2, 14-18 L 2, 22-40	Mal 3, 1-4 Žd 2, 14-18 L 2, 22-40
5. neděle po Zjevení (5. v mezidobí)	Jb 7, 1-4.6-7 1 K 9, 16-19.22-23 Mk 1, 29-39	Iz 40, 21-31 1 K 9, 16-23 Mk 1, 29-39	Iz 40, 21-31 1 K 9, 16-23 Mk 1, 29-39

6. neděle po Zjevení (6. v mezidobí)	Lv 13, 1-2.45-46 1 K 10, 31-11, 1 Mk 1, 40-45	2 Kr 5, 1-14 1 K 9, 24-27 Mk 1, 40-45	2 Kr 5, 1-14 1 K 9, 24-27 Mk 1, 40-45
7. neděle po Zjevení (7. v mezidobí)	Iz 43, 18-19.21-22.24b-25 2 K 1, 18-22 Mk 2, 1-12	Iz 43, 18-25 2 K 1, 18-22 Mk 2, 1-12	Iz 43, 18-25 2 K 1, 18-22 Mk 2, 1-12
8. neděle po Zjevení (8. v mezidobí)	Oz 2, 16b.17b.21-22 2 K 3, 1b-6 Mk 2, 18-22	Oz 2, 14-20 2 K 3, 1-6 Mk 2, 13-22	Oz 2, 14-20 2 K 3, 1-6 Mk 2, 13-22
Poslední neděle po Zjevení [Proměnění Páně]		2 Kr 2, 1-12 2 K 4, 3-6 Mk 9, 2-9	2 Kr 2, 1-12 2 K 4, 2-6 Mk 9, 2-9
Popeleční středa	Jl 2, 12-18 2 K 5, 20 - 6, 2 Mt 6, 1-6.16-18	Jl 2, 12-18 2 K 5, 20 - 6, 2 Mt 6, 1-6.16-18	Iz 58, 1-12 2 K 5, 20b - 6, 2 J 8, 1-11
1. neděle postní [Invocavit]	Gn 9, 8-15 1 Pt 3, 18-22 Mk 1, 12-15	Gn 9, 8-17 1 Pt 3, 18-22 Mk 1, 9-15	Gn 9, 8-17 1 Pt 3, 18-22 Mk 1, 9-15
2. neděle postní [Reminiscere]	Gn 22, 1 2.9a.10-13.15-18 Ř 8, 31-34 Mk 9, 2-10	Gn 17, 1-7. 15-16 Ř 4, 13-25 Mk 8, 31-38	Gn 17, 1-7.15-16 nebo Gn 22, 1 14a Ř 4, 13-25 nebo 8, 31-39 Mk 8, 31-38
3. neděle postní [Oculi]	Ex 20, 1-17 1 K 1, 22-25 J 2, 13-25	Ex 20, 1-17 1 K 1, 18-25 J 2, 13-22 (23-25)	Ex 20, 1-17 1 K 1, 18-25 J 2, 13-22
4. neděle postní [Laetare]	2 Pa 36, 14-16.19-23 Ef 2, 4-10 J 3, 14-21	Nu 21, 4-9 Ef 2, 1-10 J 3, 14-21	Nu 21, 4-9 Ef 2, 1-10 J 3, 14-21
5. neděle postní [Judica]	Jr 31, 31-34 Žd 5, 7-9 J 12, 20-33	Jr 31, 31-34 Žd 5, 5-10 J 12, 20-33	Jr 31, 31-33 Žd 5, 5-10 J 12, 20-33
6. neděle postní [Květná]	Mk 11, 1-10 Iz 50, 4-7 Fp 2, 6-11 Mk 14, 1 - 15, 47	Mk 11, 1-11 Iz 50, 4-9a Fp 2, 5-11 Mk 14, 1-15, 47	Mk 11, 1-11 Iz 45, 21-25 Fp 2, 5-11 Mk 14, 1 - 15, 47
Zelený čtvrtek	Ex 12, 1-8.11-14 1 K 11, 23-26 J 13, 1-15	Ex 12, 1-4.11-14 1 K 11, 23-26 J 13, 1-17.31b-35	Ex 12, 1-4.11-14 1 K 11, 23-26 J 13, 1-15

Velký pátek	Iz 52, 13 - 53, 12 Žd 4, 14-16; 5, 7-9 J 18, 1 - 19, 42	Iz 52, 13 - 53, 12 Žd 4, 14-16; 5, 7-9 J 18, 1 - 19, 42	Iz 52, 13 - 53, 12 Žd 10, 16-24 J 18, 1 - 19, 42
Vigilie Hodu Božího velikonočního	Gn 1, 1 - 2, 2 Gn 22, 1-18 Ex 14, 15 - 15, 1 Iz 55, 1-11 Bar 3, 9-15.32 - 4, 4 Ez 36, 16-17a.18-28 Ř 6, 3-11 Mt 28, 1-10	Gn 1, 1 - 2, 4 Gn 22, 1-18 Ex 14, 15 - 15, 1 Iz 55, 1-11 Sof 3, 14-20 Ez 37, 1-14 Ř 6, 3-11 Mk 16, 1-8	Gn 1, 1 - 2, 2 Ex 14, 10-31 Ř 6, 3-11 Mk 16, 1-8
Hod Boží velikonoční	Sk 10, 34a.37-43 Ko 3, 1-4 J 20, 1-9	Sk 10, 34-43 1 K 15, 1-11 J 20, 1-18	Sk 10, 34-43 1 K 15, 1-11 J 20, 1-18
Pondělí velikonoční	Sk 2, 14a.22-33 Mt 28, 8-15	Sk 2, 14.22b-33 Mt 28, 8-15	Ez 47, 1-8a.9b Sk 2, 14.22b-32 Mt 28, 8-15
1. neděle po Velikonocích [Quasimodogeniti]	Sk 4, 32-35 1 J 5, 1-6 J 20, 19-31	Sk 4, 32-35 1 J 1, 1 - 2, 2 J 20, 19-31	Sk 4, 32-35 1 J 1, 1 - 2, 2 J 20, 19-31
2. neděle po Velikonocích [Misericordias]	Sk 3, 13-15.17-19 1 J 2, 1-5a L 24, 35-48	Sk 3, 12-19 1 J 3, 1-7 L 24, 36b-48	Sk 3, 12-19 1 J 3, 1-7 L 24, 36b-48
3. neděle po Velikonocích [Jubilate]	Sk 4, 8-12 1 J 3, 1-2 J 10, 11-18	Sk 4, 5-12 1 J 3, 16-24 J 10, 11-18	Sk 4, 5-12 1 J 3, 16-24 J 10, 11-18
4. neděle po Velikonocích [Cantate]	Sk 9, 26-31 1 J 3, 18-24 J 15, 1-8	Sk 8, 26-40 1 J 4, 7-21 J 15, 1-8	Sk 8, 26-40 1 J 4, 7-21 J 15, 1-8
5. neděle po Velikonocích [Rogate]	Sk 10, 25-26.34-35.44-48 1 J 4, 7-10 J 15, 9-17	Sk 10, 44-48 1 J 5, 1-6 J 15, 9-17	Sk 10, 44-48 1 J 5, 1-6 J 15, 9-17
Oslavení Páně (čtvrtek po neděli Rogate)	Sk 1, 1-11 Ef 4, 1-13 Mk 16, 15-20	Sk 1, 1-11 Ef 1, 15-21 Mk 16, 15-20	Sk 1, 1-11 Ef 1, 15-21 Mk 16, 15-20
6. neděle Po Velikonocích [Exaudi]	Sk 1, 15-17.21-26 1 J 4, 11-16 J 17, 11b-19	Sk 1, 15-17.21-26 1 J 5, 9-13 J 17, 6-19	Sk 1, 15-17.21-26 1 J 5, 9-13 J 17, 6-19

Vigilie Hodu Božího svatodušního	Gn 11, 1-9 Ex 19, 3-8.16-20	Gn 22, 1-19 Ex 14, 24 - 15, 1 Dt 31, 22-30 Iz 4, 1-6 Bar 3, 9-37 Ez 37, 1-14	Gn 11, 1-9 Ex 19, 1-9.16-20; 20, 18-20 Ez 37, 1-14 Jl 3, 1-5 Ř 8, 14-17.22-27 J 7, 37-39
Hod Boží svatodušní (Letnice)	Sk 2, 1-11 Ga 5, 16-25 J 15, 26-27; 16, 12-15	Sk 2, 1-21 Ř 8, 22-27 J 15, 26-27; 16, 4b-16	Sk 2, 1-11(12-21) Ř 8, 22-27 J 15, 26-27; 16, 4b-16
Pondělí svatodušní	Sk 10, 34.42-48 J 3, 16-21		Jl 2, 23-24.26-27 Sk 8, 14-17 J 14, 26-29
1. neděle po svatém Duchu [Nejsv. Trojice]	Dt 4, 32-34.39-40 Ř 8, 14-17 Mt 28, 16-20	Iz 6, 1-8 Ř 8, 12-17 J 3, 1-17	Iz 6, 1-8 Ř 8, 12-18 J 3, 1-17
Těla a Krve Páně (čtvrtek po neděli Nejsv. Trojice)	Ex 24, 3-8 Žd 9, 11-15 Mt 14, 12-16.22-26	Ex 24, 3-8 Žd 9, 11-15 Mk 14, 12-16.22-26	Dt 8, 2-3 1 K 10, 1-4.16-17 L 9, 10-17
Neděle po sv. Duchu (9. v mezidobí)	Dt 5, 12-15 2 K 4, 6-11 Mk 2, 23 - 3, 6	Dt 5, 12-15 2 K 4, 5 -12 Mk 2, 23 - 3, 6	Dt 5, 12-15 2 K 4, 5-12 Mk 2, 23 - 3, 6
Neděle po sv. Duchu (10. v mezidobí)	Gn 3, 9-15 2 K 4, 13 - 5, 1 Mk 3, 20-35	Gn 3, 8-15 2 K 4, 13 - 5, 1 Mk 3, 20-35	Gn 3, 8-15 2 K 4, 13 - 5, 1 Mk 3, 20-35
Patriarchy Karla Farského (12. června)			Př 3, 1-7 1 K 3, 9-11 L 6, 20-23
Neděle po sv. Duchu (11. v mezidobí)	Ez 17, 22-24 2 K 5, 6-10 Mk 4, 26-34	Ez 17, 22-24 2 K 5, 6-10(11-13).14-17 Mk 4, 26-34	Ez 17, 22-24 2 K 5, 6-10.14-17 Mk 4, 26-34
Neděle po sv. Duchu (12. v mezidobí)	Jb 38, 1-11 2 K 5, 14-17 Mk 4, 35-41	Jb 38, 1-11 2 K 6, 1-13 Mk 4, 35-41	Jb 38, 1-11 2 K 6, 1-13 Mk 4, 35-41

Narození Jana Křtitele (24. června)	Iz 49, 1b-6 Sk 13, 22-26 L 1, 57-66.80	Iz 49, 1-6 Sk 13, 22-26 L 1, 57-66.80	Iz 49, 1-6 Sk 13, 22-26 L 1, 57-66.80
Neděle po sv. Duchu (13. v mezidobí)	Mdr 1, 13-15; 2, 23-24 2 K 8, 7-9.13-15 Mk 5, 21-43	Mdr 1, 13-15; 2, 23-24 2 K 8, 7-15 Mk 5, 21-43	Pl 3, 24-33 2 K 8, 7-15 Mk 5, 21-43
Apoštolů Petra a Pavla (29. června)	Sk 12, 1-11 2 Tm 4, 6-8.17-18 Mt 16, 13-19	Sk 12, 1-11 2 Tm 4, 6-8.17-18 Mt 16, 13-19	Ez 34, 11-16 2 Tm 4, 1-8 J 21, 15-19
Neděle po sv. Duchu (14. v mezidobí)	Ez 2, 2-5 2 K 12, 7-10 Mk 6, 1-6	Ez 2, 1-5 2 K 12, 2-10 Mk 6, 1-13	Ez 2, 1-5 2 K 12, 2-10 Mk 6, 1-13
Opať Prokopa (4. července)	Ef 4, 1-7.11-13 Mt 19, 27-29		Pís 8, 6-7 Fp 3, 7-15 L 12, 33-37
Věrozvěstů Cyrila a Metoděje (5. července)	Iz 61, 1-3a 2 K 4, 1-2.5-7 L 10, 1-9		Iz 59, 20-21 Žd 7, 23-27 Mt 24, 42-47
Mistra Jana Husa (6. července)			Jr 1, 4-9 1 Pt 4, 12-19 L 21, 12-15
Neděle po sv. Duchu (15. v mezidobí)	Am 7, 12-15 Ef 1, 3-14 Mk 6, 7-13	Am 7, 7-15 Ef 1, 3-14 Mk 6, 14-29	Am 7, 7-15 Ef 1, 3-14 Mk 6, 14-29
Neděle po sv. Duchu (16. v mezidobí)	Jr 23, 1-6 Ef 2, 13-18 Mk 6, 30-34	Jr 23, 1-6 Ef 2, 11-22 Mk 6, 30-34. 53-56	Jr 23, 1-6 Ef 2, 11-22 Mk 6, 30-34.53-56
Neděle po sv. Duchu (17. v mezidobí)	2 Kr 4, 42-44 Ef 4, 1-6 J 6, 1-15	2 Kr 4, 42-44 Ef 3, 14-21 J 6, 1-21	2 Kr 4, 42-44 Ef 3, 14-21 J 6, 1-15
Neděle po sv. Duchu (18. v mezidobí)	Ex 16, 2-4.12-15 Ef 4, 20-24 J 6, 24-35	Ex 16, 2-4.9-15 Ef 4, 1-16 J 6, 24-35	Ex 16, 2-4.9-15 Ef 4, 1-7.11-16 J 6, 26-35
Neděle po sv. Duchu (19. v mezidobí)	1 Kr 19, 4-8 Ef 4, 30 - 5, 2 J 6, 41-51	1 Kr 19, 4-8 Ef 4, 25 - 5, 2 J 6, 35.41-51	1 Kr 19, 4-8 Ef 4, 25 - 5, 2 J 6, 41-51

Neděle po sv. Duchu (20. v mezidobí)	Př 9, 1-6 Ef 5, 15-20 J 6, 51-59	Př 9, 1-6 Ef 5, 15-20 J 6, 51-58	Př 9, 1-6 Ef 5, 15-20 J 6, 51-58
Panny Marie (15. srpna)	Zj 11, 19a; 12, 1.3-6a 1 K 15, 20-27a L 1, 39-56	Zj 21, 1-5a 1 K 15, 54-57 L 1, 46-55	Iz 61, 10-11 Zj 11, 19 - 12, 6.10 L 1, 46-55
Neděle po sv. Duchu (21. v mezidobí)	Joz 24, 1-2a.15-17.18b Ef 5, 21-32 J 6, 60-69	Joz 24, 1-2a.14-18 Ef 6, 10-20 J 6, 56-69	Joz 24, 1-2a.14-17.18b Ef 6, 10-18 nebo 5, 25-33 J 6, 56-69
Neděle po sv. Duchu (22. v mezidobí)	Dt 4, 1-2.6-8 Jk 1, 17-18.21b-22.27 Mk 7, 1-8.14-15.21-23	Dt 4, 1-2.6-9 Jk 1, 17-27 Mk 7, 1-8.14-15.21-23	Dt 4, 1-2.6-9 Jk 1, 17-27 Mk 7, 1-8.14-15.21-23
Neděle po sv. Duchu (23. v mezidobí)	Iz 35, 4-7a Jk 2, 1-5 Mk 7, 31-37	Iz 35, 4-7a Jk 2, 1-10(11-13).14-17 Mk 7, 24-37	Iz 35, 4-7a Jk 2, 1-5 nebo 2, 14-18 Mk 7, 24-37
Neděle po sv. Duchu (24. v mezidobí)	Iz 50, 5-9a Jk 2, 14-18 Mk 8, 27-35	Iz 50, 4-9a Jk 3, 1-12 Mk 8, 27-38	Iz 50, 4-9a Jk 3, 1-12 Mk 8, 27-38
Neděle po sv. Duchu (25. v mezidobí)	Mdr 2, 12a.17-20 Jk 3, 16 - 4, 3 Mk 9, 30-37	Jr 11, 18-20 Jk 3, 13 - 4, 3.7-8a Mk 9, 30-37	Jr 11, 18-20 Jk 3, 16 - 4, 3.7-8a Mk 9, 30-37
Neděle po sv. Duchu (26. v mezidobí)	Nu 11, 25-29 Jk 5, 1-6 Mk 9, 38-43.45.47-48	Nu 11, 4-6.10-16.24-29 Jk 5, 13-20 Mk 9, 38-50	Nu 11, 16.24-29 Jk 5, 13-20 Mk 9, 38-50
Knížete Václava (28. září)	Mdr 6, 9-21 1 P 1, 3-6; 2, 21b-24 Mt 16, 24-27		Mdr 4, 7-9.13-16 Ř 8, 35-39 J 12, 23-26
Neděle po sv. Duchu (27. v mezidobí)	Gn 2, 18-24 Žd 2, 9-11 Mk 10, 2-16	Gn 2, 18-24 Žd 1, 1-4; 2, 5-12 Mk 10, 2-16	Gn 2, 18-24 Žd 1, 1-4; 2, 5-12 Mk 10, 2-16
Díkuvzdání za úrodu (1. neděle v říjnu)		Dt 6, 10-15 1 Te 5, 16-24 Mk 4, 30-32	Iz 35, 1-4 Ga 6, 7-10 J 4, 35-36
Neděle po sv. Duchu (28. v mezidobí)	Mdr 7, 7-11 Žd 4, 12-13 Mk 10, 17-30	Am 5, 6-7.10-15 Žd 4, 12-16 Mk 10, 17-31	Am 5, 6-7.10-15 Žd 4, 12-16 Mk 10, 17-31

Neděle po sv. Duchu (29. v mezidobí)	Iz 53, 10-11 Žd 4, 14-16 Mk 10, 35-45	Iz 53, 4-12 Žd 5, 1-10 Mk 10, 35-45	Iz 53, 4-12 Žd 5, 1-10 Mk 10, 35-45
Neděle po sv. Duchu (30. v mezidobí)	Jr 31, 7-9 Žd 5, 1-6 Mk 10, 46-52	Jr 31, 7-9 Žd 7, 23-28 Mk 10, 46-52	Jr 31, 7-9 Žd 7, 23-28 Mk 10, 46-52
Den svobody [Vznik ČSR] (28. října)			Iz 28, 14-16 Ef 2, 19-22 J 15, 17-27
Neděle po sv. Duchu (31. v mezidobí)	Dt 6, 2-6 Žd 7, 23-28 Mk 12, 28b-34	Dt 6, 1-9 Žd 9, 11-14 Mk 12, 28-34	Dt 6, 4-9 Žd 9, 11-15 Mk 12, 28b-34
Všech svatých (1. listopadu)	Zj 7, 2-4.9-14 1 J 3, 1-3 Mt 5, 1-12a	Zj 7, 9-17 1 J 3, 1-3 Mt 5, 1-12	Iz 66, 20-23 Zj 21, 1-6a J 11, 32-44
Památka zesnulých (2. listopadu)	Mdr 3, 1-9 Ř 8, 14-23 Mt 25, 31-46	Mdr 3, 1-9 nebo Da 12, 1-3 1 Te 4, 13-18 nebo 1 K 15, 50-58 J 5, 24-29	Mdr 3, 1-9 nebo Iz 25, 6-9 1 Te 4, 13-18 nebo 1 K 15, 50-58 J 6, 37-40
Neděle po sv. Duchu (32. v mezidobí)	1 Kr 17, 10-16 Žd 9, 24-28 Mk 12, 38-44	1 Kr 17, 8-16 Žd 9, 24-28 Mk 12, 38-44	1 Kr 17, 10-16 Žd 9, 24-28 Mk 12, 38-44
Neděle po sv. Duchu (33. v mezidobí)	Da 12, 1-3 Žd 10, 11-14.18 Mk 13, 24-32	Da 12, 1-3 Žd 10, 11-14.19-25 Mk 13, 1-8	Da 12, 1-3 Žd 10, 11-14.19-25 nebo Žd 10, 31-39 Mk 13, 1-11
J. A. Komenského (15. listopadu)			Př 3, 1-7 1 K 3, 5-11 Mt 13, 43-52
Poslední neděle po sv. Duchu (Krista Krále)	Da 7, 13-14 Zj 1, 5-8 J 18, 33b-37	Da 7, 9-10.13-14 Zj 1, 4b-8 J 18, 33-37	Da 7, 9-10.13-14 Zj 1, 4b-8 J 18, 33-37

OBSAH

Předmluva ke II. dílu Bohoslužebné knihy.....	3
Úvodní poznámka autora	6
VÁNOČNÍ DOBA	7
1. neděle adventní	7
2. neděle adventní	9
3. neděle adventní	11
4. neděle adventní	13
Štědrý den – 24. prosince dopoledne	15
Vigilie Hodu Božího vánočního – 24. prosince večer nebo v noci	17
Hod Boží vánoční – Narození Páně – 25. prosince	19
1. neděle po Vánocích (Rodiny Páně).....	21
Nový rok – Jména Ježíš (Obřezání Páně) – 1. ledna	23
2. neděle po Vánocích	25
Zjevení Páně (Epifanie) – 6. ledna	27
1. neděle po Zjevení – Křtu Páně – 7. – 13. ledna	29
2. neděle po Zjevení (2. v mezidobí) – 14. – 20. ledna	31
3. neděle po Zjevení (3. v mezidobí) – 21. – 27. ledna	33
4. neděle po Zjevení (4. v mezidobí) – 28. ledna – 3. února	35
Uvedení Páně do chrámu (Hromnice) – 2. února	37
5. neděle po Zjevení (5. v mezidobí) – 4. – 10. února	39
6. neděle po Zjevení (6. v mezidobí) – 11. – 17. února	41
7. neděle po Zjevení (7. v mezidobí) – 18. – 24. února	43
8. neděle po Zjevení (8. v mezidobí) – 25. – 29. února	45
Poslední neděle po Zjevení – Proměnění Páně – před Popeleční středou	47
VELIKONOČNÍ DOBA	49
Popeleční středa – začátek postu – středa před nedělí Invocavit	49
1. neděle postní (Invocavit)	52
2. neděle postní (Reminiscere)	54
3. neděle postní (Oculi)	57
4. neděle postní (Laetare)	59
5. neděle postní (Judica)	61
6. neděle postní – Květná (Palmarum)	63
Zelený čtvrtek – památka poslední večeře Páně	69

Velký pátek – památka utrpení a smrti Páně	72
Bílá sobota – vigilie Hodu Božího velikonočního	80
Hod Boží velikonoční – Vzkříšení Páně.....	90
Pondělí velikonoční	93
1. neděle po Velikonocích (Quasimodogeniti)	95
2. neděle po Velikonocích (Misericordias Domini).....	97
3. neděle po Velikonocích (Jubilate)	99
4. neděle po Velikonocích (Cantate).....	101
5. neděle po Velikonocích (Rogate).....	103
Oslavení (Nanebevstoupení) Páně	105
6. neděle po Velikonocích (Exaudi)	107

LITURGIE PODLE PATRIARCHY KARLA FARSKÉHO	109
---	------------

SVATODUŠNÍ DOBA	124
------------------------------	------------

Vigilie Hodu Božího svatodušního	124
Hod Boží svatodušní – vylití Ducha svatého (Letnice)	128
Pondělí svatodušní	130
1. neděle po svatém Duchu – Nejsvětější Trojice	132
Těla a Krve Páně (Corpus Christi) – čtvrtek po Nejsvětější Trojici.....	134
Neděle po svatém Duchu (8. v mezidobí) – 22. – 28. května	136
Neděle po svatém Duchu (9. v mezidobí) – 29. května – 4. června	138
Neděle po svatém Duchu (10. v mezidobí) – 5. – 11. června	140
Neděle po svatém Duchu (11. v mezidobí) – 12. – 18. června	142
Neděle po svatém Duchu (12. v mezidobí) – 19. – 25. června	144
Neděle po svatém Duchu (13. v mezidobí) – 26. června –2. července	146
Neděle po svatém Duchu (14. v mezidobí) – 3. – 9. července	149
Neděle po svatém Duchu (15. v mezidobí) – 10. – 16. července	151
Neděle po svatém Duchu (16. v mezidobí) – 17. – 23. července	154
Neděle po svatém Duchu (17. v mezidobí) – 24. – 30. července	156
Neděle po svatém Duchu (18. v mezidobí) – 31. července – 6. srpna	158
Neděle po svatém Duchu (19. v mezidobí) – 7. – 13. srpna	160
Neděle po svatém Duchu (20. v mezidobí) – 14. – 20. srpna	162
Neděle po svatém Duchu (21. v mezidobí) – 21. – 27. srpna	164
Neděle po svatém Duchu (22. v mezidobí) – 28. srpna – 3. září	166
Neděle po svatém Duchu (23. v mezidobí) – 4.– 10. září	168
Neděle po svatém Duchu (24. v mezidobí) – 11. – 17. září	170

Neděle po svatém Duchu (25. v mezidobí) – 18. – 24. září	172
Neděle po svatém Duchu (26. v mezidobí) – 25. září – 1. října	174
Neděle po svatém Duchu (27. v mezidobí) – 2. – 8. října	176
Neděle po svatém Duchu (28. v mezidobí) – 9. – 15. října	178
Neděle po svatém Duchu (29. v mezidobí) – 16. – 22. října	180
Neděle po svatém Duchu (30. v mezidobí) – 23. – 29. října	182
Neděle po svatém Duchu (31. v mezidobí) – 30. října – 5. listopadu	184
Neděle po svatém Duchu (32. v mezidobí) – 6. – 12. listopadu	186
Neděle po svatém Duchu (33. v mezidobí) – 13. – 19. listopadu	188
Poslední neděle po svatém Duchu (Krista Krále) – 20. – 26. listopadu	190

SVÁTKY A PAMÁTNÉ DNY BĚHEM ROKU

Zrod Církve československé husitské – 8. ledna	192
Památka patriarchy Karla Farského – 12. června	194
Památka narození Jana Křtitele – 24. června	196
Památka apoštlů Petra a Pavla – 29. června	198
Památka opata Prokopa – 4. července	200
Památka věrozvěstů Cyrila a Metoděje – 5. července	202
Památka Mistra Jana Husa – 6. července	204
Památka Marie, matky Páně – 15. srpna	206
Památka knížete Václava – 28. září	208
Díkůvzdání za úrodu – obvykle 1. neděle v říjnu	210
Den svobody (vznik československého státu) – 28. října	212
Památka mučedníků a svědků Páně – 1. listopadu	214
Památka zesnulých (Dušičky) – 2. listopadu	216
Památka Jana Amose Komenského – 15. listopadu	219
Památka prvomučedníka Štěpána – 26. prosince	221
Památka umučených betlémských dětí (Neviňátek) – 28. prosince	223
Díkůvzdání za Boží ochranu a vedení – 31. prosince	225

PŘEHLED BIBLICKÝCH ČTENÍ ŘADY B

227

